

รายงานการวิจัยการประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต
ฉบับปรับปรุง ปีการศึกษา 2549 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

The Curriculum Evaluation of Social Work Bachelor's Degree Program,
Academic Year 2006 Huachiew Chalermprakiet University

นวนไล	วัฒนกุล
ไตรพัฒน์	อึ้งปรมธนากุล
สมศักดิ์	นัคลาจารย์
นุชนาฏ	ยุฮันเงาะ
ทัศนีย์	นิลสูงเนิน

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ปีการศึกษา 2552

ชื่อเรื่อง	การวิจัยประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต ฉบับปรับปรุง ปีการศึกษา 2549 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ		
ผู้วิจัย	นวลใย ไตรพัฒน์ สมศักดิ์ นุชนาฏ ทัศนีย์	วิฒนกุล อึ้งปรมธนากุล นัคลาจารย์ ยุ้ยันเงาะ นิลสูงเนิน	(หัวหน้าโครงการ)
สถาบัน	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ		
ปีที่พิมพ์	2555		
สถานที่พิมพ์	คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ		
แหล่งที่เก็บรายงานฉบับสมบูรณ์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ		
จำนวนหน้างานวิจัย	166 หน้า		
คำสำคัญ	การประเมิน หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์		
ลิขสิทธิ์	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ		

Title	The Curriculum Evaluation of Social Work Bachelor's Degree Program, Academic Year 2006, Huachiew Chalermprakiet University
Researchers	Nuanyai Wattanakul (Chairperson) Traiphath Oengparamathanakool Somsak Naklachan Nuchanat Yuhannghoh Tussanee Nilsongnoen
Institution	Huachiew Chalermprakiet University
Year of Publication	2012
Publisher	Faculty of Social Work and Social Welfare, Huachiew Chalermprakiet University
Sources	Huachiew Chalermprakiet University
Number of Pages	166 pages
Key Words	Evaluation, Social Work Curriculum
Copyright	Huachiew Chalermprakiet University

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านบริบทของหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต และด้านผลผลิต เพื่อนำผลการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ผลการศึกษาพบว่า

ด้านบริบทของหลักสูตร โดยภาพรวมมีความคิดเห็นว่าคุณภาพหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก แต่ควรมีการเตรียมพร้อมที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์และผลกระทบที่ทำให้เกิดกลุ่มเป้าหมายใหม่หรือกลุ่มเป้าหมายเดิมแต่มีปัญหาซับซ้อนมากขึ้น โดยมุ่งเน้นความชัดเจนในเชิงการปฏิบัติมากขึ้น สำหรับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรควรมีการขยายความคุณลักษณะของบัณฑิตที่ต้องการสามารถบ่งชี้ตัวชี้วัดได้อย่างเป็นรูปธรรม

ด้านปัจจัยนำเข้า อาจารย์มีความรู้ ความเข้าใจต่อวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และมีความเชี่ยวชาญ แต่ควรเพิ่มเติมในเรื่องทักษะการปฏิบัติงานเชิงลึก ดังนั้นอาจารย์ยังจำเป็นต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์และแสวงหาองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาพร้อมสู่ความเป็นวิชาชีพ สำหรับผู้เรียน นักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ มีประสบการณ์และมีทักษะในการปฏิบัติงาน สำหรับบัณฑิตมีความรักความภาคภูมิใจในวิชาชีพ มีความเสียสละ อดทน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ แต่อย่างไรก็ตาม ควรมีการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้เข้มข้นขึ้นพร้อมสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม และพัฒนาบำรุงรักษาสื่อการเรียนรู้ ให้เอื้อต่อการพัฒนานักศึกษามากขึ้น

ด้านกระบวนการ การบริหารงานจัดอาจารย์สอนแต่ละรายวิชาได้เหมาะสมกับคุณวุฒิ และประสบการณ์ การจัดการเรียนถูกต้องตามหนังสือคู่มือหลักสูตร มีคู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์ อาจารย์มีการเตรียมความพร้อม มีเทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสม สามารถปลูกฝังให้ผู้เรียนมีความภาคภูมิใจในวิชาชีพ ให้คำแนะนำเตรียมความพร้อมก่อนลงสนามฝึก ขณะที่การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรมีความเหมาะสม ข้อสอบจะได้รับพิจารณาและตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้ รวมถึงผลการประเมินได้นำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปด้วย

ด้านผลผลิต บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าบัณฑิตมีคุณลักษณะที่แสดงถึงคุณภาพ ความสามารถในการทำงานตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอย่างดี และมีความสามารถทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีคุณลักษณะดีที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ แต่จะต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและสภาพสังคมในปัจจุบัน

Abstract

This research aims to evaluate the efficiency of the program of Bachelor of Social Work of the Faculty of Social Work, Huachiew Chalearmprakiet University. Areas of study are: the structure, inputs, processing, and outputs of the program. The findings are expected to be guidance for the program's improvement in the present changing social context. Results of the research are:

1) The structure of the program, including objectives and the curriculum, is very adequate. Additional suggestions are more preparations for recruiting the new target group should be planned; also action plans for sustaining the old target group should be better implemented. Moreover, educational indicators of the graduate should be more objective.

2) The inputs studied are lecturers and students. All lecturers possess academic qualifications, are skillful in the required areas and well aware of the objectives of the program. A suggestion is that field practice in social work and knowledge of current academic progresses are also required. For students, most have good attitudes toward the profession and gain practical skills and experiences. The graduates of the program have professional pride and qualities of devotion, tolerance and team working. However, more education about ethics and morals is needed, and also educational media requires maintenance.

3) The processes of the program are well managed. The teaching schedule is well organized; subjects are matched with the qualifications and skills of the lecturers. Courses are provided according to the curriculum plan in the program manual. Lecturers have got a working guidance, prepared lessons and use suitable teaching techniques, effectively cultivating pride in the profession and providing sufficient suggestions for field practice. The evaluation of the program is also adequate. Exam papers are reviewed before the use, and results of evaluation are applied to the following courses.

4) The outputs of the program mean all graduates. The academic achievement of the graduates is at a good level. Employers grade the graduates as well-qualified, possessing knowledge according to the 5 objective skills of the program, which are ethical, academic, intellectual, interpersonal and responsible, and quantitatively analytical and IT literate. The graduate also possesses skills in social work, team work and qualities suitable for social work. The only additional suggestion is the graduate should keep up-to-date with current social changes.

กิติกรรมประกาศ

งานวิจัยประเมินหลักสูตรฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ด้วยความกรุณาจากหลายฝ่าย คณะผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญ ที่กรุณาให้ข้อวิพากษ์วิจารณ์และข้อเสนอแนะอันมีคุณค่าต่อหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต เพื่อเป็นข้อมูลในการประเมินหลักสูตรครั้งนี้ ขอขอบคุณคณาจารย์ อาจารย์ภาคสนาม ผู้บังคับบัญชารับผิดชอบ บัณฑิต และนักศึกษา ที่ให้ความร่วมมือแสดงความคิดเห็นต่าง ๆ ในทุกขั้นตอนของการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นอย่างดี และต้องขอขอบพระคุณยิ่งสำหรับการให้ทุนสนับสนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ และสำนักพัฒนาวิชาการทุกท่าน คือ ผู้อำนวยการ และบุคลากรส่วนต่างๆ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ให้กำลังใจ จนกระทั่งงานวิจัยบรรลุตามวัตถุประสงค์

คณะผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ค
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
บทที่ 1	1
บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์การวิจัย	2
ขอบเขตการวิจัย	3
ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	3
นิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2	11
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
ตอนที่ 1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร	11
ตอนที่ 2 รูปแบบการประเมินหลักสูตร	14
ตอนที่ 3 หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต	20
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม	
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ปีการศึกษา 2549	
ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์	75
ศาสตร์บัณฑิต	
บทที่ 3	79
วิธีการดำเนินการวิจัย	79
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	79
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	79
การเก็บรวบรวมข้อมูล	80

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
	81
บทที่ 4	82
ส่วนที่ 1 ผลการประเมินด้านบริบทของหลักสูตร	82
ส่วนที่ 2 ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า	107
ส่วนที่ 3 ผลการประเมินด้านกระบวนการ	113
ส่วนที่ 4 ผลการประเมินด้านผลผลิต	117
บทที่ 5	122
สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ	122
สรุปผลการประเมินด้านบริบทของหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า	122
ด้านกระบวนการและด้านผลผลิต	
อภิปรายผลการวิจัย	125
ข้อเสนอแนะที่ได้จากข้อค้นพบ	127
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	128
บรรณานุกรม	129
ภาคผนวก	130
แบบประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต	131
ประวัติผู้วิจัย	165

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ความเห็นของอาจารย์ภาคสนามต่อวัตถุประสงค์ จำแนกตามความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะ เจตคติ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	87
2	ความเห็นของนักศึกษาและบัณฑิตต่อวัตถุประสงค์ จำแนกตามความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะ เจตคติ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง	89
3	ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษา และบัณฑิตต่อโครงสร้างหลักสูตร	90
4	เนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาต่าง ๆ ของหมวดวิชาทั่วไป	92
5	เนื้อหาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพในหมวดวิชาเฉพาะ	94
6	เนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาต่าง ๆ ในหมวดพื้นฐานภาคทฤษฎี	96
7	เนื้อหาของหลักสูตรในรายวิชาต่าง ๆ ในวิชาบังคับภาคปฏิบัติ	100
8	เนื้อหาวิชาบังคับกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะด้านครอบครัวและเด็ก	102
9	เนื้อหาวิชาบังคับกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์	103
10	เนื้อหาวิชาบังคับกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์สาธารณสุข	104
11	เนื้อหาวิชาบังคับกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กระบวนการยุติธรรม	105
12	เนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีที่เปิดสอนโดยคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และสวัสดิการสังคม	106
13	ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตต่อบัณฑิตจบใหม่ทางด้านอาจารย์ผู้สอน	108
14	ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตต่อบัณฑิตจบใหม่ทางด้านนักศึกษา	109

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
15	ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนามต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน จำแนกตามจำนวนที่เพียงพอ การมีคุณภาพดี มีความทันสมัยและมีความ สะดวกในการให้บริการ	110
16	ความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิตต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน จำแนกตามจำนวนที่เพียงพอ การมีคุณภาพดี มีความทันสมัยและมีความ สะดวกในการให้บริการ	112
17	ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตต่อการบริหาร และการบริการหลักสูตร	113
18	ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตต่อการจัด การเรียนการสอน	114
19	ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตต่อการวัด และประเมินผล	116
20	ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิต ต่อคุณภาพของบัณฑิต ด้านคุณธรรมจริยธรรม	117
21	ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิต ต่อคุณภาพบัณฑิต ด้านความรู้	118
22	ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิต ต่อคุณภาพของบัณฑิต ด้านทักษะทางปัญญา	119
23	ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิต ต่อคุณภาพของบัณฑิต ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	120
24	ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิต ต่อคุณภาพของบัณฑิต ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	121

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศให้มีความเจริญก้าวหน้าทันสมัย และความมั่นคงในชีวิตของประชาชน ทั้งนี้เพราะการศึกษา คือ กระบวนการเรียนรู้เพื่อความเจริญงอกงามของบุคคลและสังคมโดยการถ่ายทอดความรู้ การฝึกอบรม การสืบสานทางวัฒนธรรม การสร้างสรรค์ จรรโลงความก้าวหน้าทางวิชาการ การสร้างองค์ความรู้ขึ้นเกิดจากการจัดสภาพแวดล้อม สังคมการเรียนรู้ และปัจจัยเกื้อหนุนให้บุคคลเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (ตามพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 4) กระบวนการจัดการศึกษาที่ได้มาตรฐานสากลต้องใช้หลักสูตรเป็นเครื่องมือในการ ถ่ายทอดความรู้แก่ผู้เรียนอย่างเป็นระบบ ที่สามารถ วัด และประเมินผลสัมฤทธิ์ของกระบวนการจัด การศึกษาได้ และเป็นที่ยืนยันให้เห็นว่าการจัดการศึกษาเป็นกระบวนการที่เป็นวิทยาศาสตร์

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า การศึกษาที่ดีจะมีหลักสูตรเป็นหัวใจสำคัญ ความสำเร็จของการศึกษาขึ้นอยู่กับ หลักสูตรเป็นพื้นฐาน เพราะหลักสูตรจะกำหนดว่าผู้เรียนจะเรียนอะไร เพื่อจุดประสงค์ใด ส่วนผู้ที่จะทำ การสอนได้ดีก็ต้องเข้าใจหลักสูตรเป็นอย่างดีด้วย หลักสูตรกับการสอนจึงมีความสัมพันธ์กันอย่างยิ่ง ตัว หลักสูตรจะเปรียบเหมือนภาคทฤษฎีที่กำหนดเนื้อหารายวิชาและกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับเนื้อหา ทั้งนี้เป็น เครื่องนำการสอน ที่จะส่งผ่านเนื้อหาไปสู่ผู้เรียนตามวัตถุประสงค์เฉพาะที่กำหนดไว้ ก็เหมือนดังที่เพลโต (Plato) ระบุว่า ประชากรของกรีกขณะนั้นประกอบไปด้วยคน 3 กลุ่มได้แก่ นักปราชญ์มีหน้าที่ปกครอง ประเทศ ทหารมีหน้าที่ป้องกันประเทศ และคนงานมีหน้าที่ทำการผลิต การจัดการศึกษาจึงต้องให้มีความ สอดคล้องและตอบสนองต่อกลุ่มประชากรทั้ง 3 ลักษณะนี้จึงจะถูกต้อง (Ragan. 1953 : 133 อ้างใน ไตรพัฒน์ วงศ์ประเสริฐสุข. 2546 : 2)

การจัดการศึกษาให้ประชากรกลุ่มต่างๆ จึงต้องมีการพัฒนาหลักสูตรขึ้นมาเพื่อเป็นแนวทางในการ จัดการศึกษา การพัฒนาหลักสูตรแบบครบวงจร จะประกอบด้วยระบบการร่างหลักสูตร ระบบการนำ หลักสูตรไปใช้ และระบบการประเมินหลักสูตร ทั้งสามระบบนี้จะสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน เพื่อให้เกิดภาพรวมที่ เป็นเอกภาพของกระบวนการพัฒนาหลักสูตร โดยระบบการประเมินหลักสูตรจะเป็นขั้นสุดท้ายของการ พัฒนาหลักสูตร เพราะการประเมินหลักสูตร คือ กระบวนการเปรียบเทียบระหว่างผลการใช้หลักสูตรที่วัดได้ กับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรว่าการปฏิบัติจริงนั้น ผลได้ใกล้เคียงกับวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ จุดประสงค์ของการประเมินหลักสูตร คือ

1. เพื่อดูว่าหลักสูตร เมื่อนำไปปฏิบัติจริงได้ผลเพียงใด บรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่
2. เพื่อหาทางปรับปรุงหลักสูตร ถ้าพบสิ่งบกพร่อง

3. เพื่อหาข้อดีข้อเสียในวิธีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้
4. เพื่อช่วยการตัดสินใจของฝ่ายบริหารว่าควรจะใช้หลักสูตรนี้ต่อไปหรือไม่

(สืบค้นจากเว็บไซต์ http://pirun.ku.ac.th/~psdllv/paper/dev_curri.doc)

การวิจัยประเมินหลักสูตรจึงเปรียบเหมือนกับการวิศวกรรมด้านหลักสูตรแบบหนึ่ง (Model of Curriculum Engineering) หรือเป็นการทำงานเกี่ยวกับหลักสูตร เพื่อให้ได้มาซึ่งหลักสูตรที่มีคุณภาพ การวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับหลักสูตรจึงได้รับการพัฒนาขึ้นโดยสมิท, สแตนเลย์, และชอร์ส อันถือเป็นการทำงานร่วมกันระหว่างบุคลากรในองค์กรกับผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาวิชา ทั้งนี้ด้วยฐานคิดว่า "การเปลี่ยนแปลงหลักสูตรคือการเปลี่ยนแปลงสังคม" (Smith Stanley and Shores. 1957 : 436-497 อ้างใน ไตรพัฒน์ วงศ์ประเสริฐสุข. 2546:3)

หลักสูตรสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉิมพระเกียรติ ได้เปิดทำการเรียนการสอนมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 จวบจนกระทั่งปัจจุบันนี้ ได้ผ่านทั้งการประเมินคุณภาพ การวิจัยประเมินผล การปรับปรุงหลักสูตรมาเป็นลำดับ ล่าสุดที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอนได้แก่ หลักสูตรฉบับปรับปรุงปีการศึกษา 2549 ซึ่งอยู่ในขั้นตอนการวิจัยประเมินผลอีกครั้งหนึ่งในคราวนี้ ทั้งนี้ด้วยคาดหมายว่าจะมีการปรับปรุงและพัฒนาให้ดีขึ้น เหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป เป็นกลไกนำทางการพัฒนาบัณฑิตในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินคุณภาพการจัดการศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ของมหาวิทยาลัยหัวเฉิมพระเกียรติ โดยมีวัตถุประสงค์ย่อยของการประเมินรายด้าน ดังนี้

- (1) เพื่อศึกษาด้านบริบทของหลักสูตร ได้แก่ วัตถุประสงค์หลักสูตร โครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร

- (2) เพื่อศึกษาด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน และสื่อการเรียน การสอน

- (3) เพื่อศึกษาด้านกระบวนการผลิต ได้แก่ การบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัด และประเมินผลการเรียน

- (4) เพื่อศึกษาด้านผลผลิต ได้แก่ คุณภาพบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2. เพื่อนำผลการศึกษามาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พุทธศักราช 2549 ของสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ด้วยการประยุกต์ใช้รูปแบบการประเมินแบบชิบ (CIPP Model) ตามแนวคิดของแดเนียล แอล สตัฟเฟิลบีม (Daniel L. Stufflebeam) เพราะเป็นรูปแบบที่นำเสนอองค์ประกอบและขั้นตอนการประเมินผลที่น่าจะกระชับรัดกุม และสมบูรณ์ที่สุดสำหรับการประเมินผล หลังจากมีการใช้หลักสูตรมาแล้วระยะหนึ่ง โดยมีประเด็นที่ประเมินดังนี้

ด้านบริบท	เพื่อศึกษาสภาพแวดล้อมของบริบทด้านหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต ซึ่งประกอบด้วย วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตร
ด้านปัจจัยนำเข้า	เป็นการศึกษาความเหมาะสมของคุณสมบัติผู้เรียน ผู้สอน และสื่อการเรียนการสอนที่ใช้
ด้านกระบวนการ	เป็นการศึกษาถึงผลการปฏิบัติตามหลักสูตร ในด้านการบริหารหลักสูตร การจัดการเรียนการสอน การวัด และประเมินผลการเรียน
ด้านผลผลิต	เป็นการศึกษาผลของการดำเนินการตามหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต คือ คุณภาพของบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ อาจารย์ผู้สอน นักศึกษา บัณฑิต ผู้บังคับบัญชาบัณฑิต และผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตร

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นที่มีต่อการใช้หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ในด้านต่างๆ ซึ่งประกอบด้วย

ด้านบริบท ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้าง และเนื้อหาของหลักสูตร

ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ผู้เรียน ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน และปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

ด้านกระบวนการผลิต ได้แก่ กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลการเรียน การบริหารหลักสูตรและรายวิชา

ด้านผลผลิต ได้แก่ คุณลักษณะบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

นิยามตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. สถานภาพ

นิยามทั่วไป

สถานภาพ หมายถึง ตำแหน่งแห่งที่ของบุคคลในสังคม (Inkeles, 1965 : 57)

นิยามเชิงปฏิบัติการ

สำหรับในการวิจัยครั้งนี้ สถานภาพมุ่งหมายถึง อาจารย์หรือผู้สอน นักศึกษา บัณฑิต (ผู้สำเร็จการศึกษา) และผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์

2. หลักสูตร

นิยามทั่วไป

มีการให้นิยามต่อหลักสูตรไว้มากมายแต่ภาษาและวัตถุประสงค์ที่ใช้ ยกตัวอย่าง เช่น โชติ เพชรรัตน์ (มปพ. : 8-9) ได้สรุปความหมายของหลักสูตรเป็น 3 ประการ คือ

- (1) หมายถึง เอกสารชุดหนึ่งที่ระบุถึงปรัชญา หลักการ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง เนื้อหา ข้อปฏิบัติในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน การวัดและการประเมินผลการเรียน คำแนะนำของการนำไปใช้
- (2) หมายถึง ระบบในการจัดการทางการศึกษา อันประกอบด้วยปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต
- (3) หมายถึง ศาสตร์สาขาหนึ่ง อันประกอบด้วยทฤษฎี หลักการ แนวคิด การประยุกต์หลักการ และทฤษฎีไปใช้จัดการศึกษา

นิยามเชิงปฏิบัติการ

หลักสูตรในการวิจัยครั้งนี้ จะมุ่งหมายเฉพาะข้อกำหนดในการศึกษาด้านสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต อันประกอบด้วยปรัชญา วัตถุประสงค์ โครงสร้าง เนื้อหา สื่อการเรียนการสอน วัสดุศึกษา สถานที่เรียน และกิจกรรมการเรียนการสอน

3. ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร

นิยามทั่วไป

ความหมายของโครงสร้างหลักสูตร เดวิด จี. อาร์มสตรอง (David G. Armstrong) ได้อ้างถึงผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรอย่างโจเซฟ ชวาป (Joseph Schwab) ซึ่งได้คำอธิบายต่อโครงสร้างหลักสูตรไว้ว่า หมายถึง สารสนเทศที่ดีที่สุดซึ่งผู้สอนเลือกสรรแล้วสำหรับจัดไว้ให้แก่ผู้เรียน (2003: 68)

ส่วนออเดรย์ นิโคลล์ และ เอส. ไฮเวิร์ด นิโคลล์ (Audrey Nicholls, and S. Howard Nicholls) ได้อ้างอิงถึง เจ. เอส. บรูเนอร์ (J.S> Bruner) ผู้ให้นิยามต่อโครงสร้างหลักสูตรว่า หมายถึง

หลักการ การจัดการ วิธีการ ในการศึกษาค้นคว้าสาระสำคัญ เพื่อประกอบกันขึ้นเป็นสาขาวิชาหรืออีกนัยหนึ่ง เป็นหนทางในการจัดหมวดหมู่วิชาต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน (1972:48)

นิยามเชิงปฏิบัติการ

สำหรับในการวิจัยนี้ ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร จะหมายถึงความเหมาะสมขององค์ประกอบต่างๆ อันประกอบขึ้นเป็นตัวหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต นับตั้งแต่จำนวนหน่วยกิตรวม จำนวนหน่วยกิตของแต่ละหมวดวิชา จำนวนหน่วยกิตของแต่ละกลุ่มวิชา สัดส่วนของจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาการศึกษาทั่วไปกับจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาเฉพาะ สัดส่วนของจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาบังคับภาคทฤษฎีกับจำนวนหน่วยกิตในหมวดวิชาบังคับภาคปฏิบัติ

4. ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

นิยามทั่วไป

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร หมายถึง สิ่งที่เราคาดหวังให้ผู้เรียนได้บรรลุถึงเมื่อผ่านการศึกษตามที่กำหนด ทั้งนี้อาจจะระบุเป็นแนวคิดกว้างๆ หรือให้ชัดเจนอย่างเป็นทางการเฉพาะเจาะจง แต่ที่สำคัญก็คือ เป็นเครื่องนำทางทุกสิ่งทุกอย่างที่ผู้สอนจะจัดกระทำให้แก่ผู้เรียน (Nicholls and Nicholls 1972 : 32)

บ้างก็กล่าวว่า หมายถึงข้อความเกี่ยวกับสิ่งที่หลักสูตรคาดหวังให้บรรลุถึง ซึ่งอาจจะระบุได้หลายระดับตามความครอบคลุมมากน้อย (Skager and Dave 1977 : 25)

นิยามเชิงปฏิบัติการในการวิจัยครั้งนี้ จะพิจารณาวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในแง่ของความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ทั้งนี้มุ่งพิจารณาว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรใช้ภาษาที่ชัดเจนเพียงใด บ่งบอกความเป็นวิชาชีพสังคมสงเคราะห์แค่ไหน รวมถึงสอดคล้องกับความต้องการของสังคมปัจจุบัน

ความเหมาะสมของโครงสร้างหลักสูตร ประกอบด้วย โครงสร้างหลักสูตร ซึ่ง TYLER'S RATIONALE (สืบค้นจากเว็บไซต์ <http://www.ais.rtaf.mi.th/paper>) ระบุว่าโครงสร้างของหลักสูตร มีองค์ประกอบของหลักสูตร ที่ประกอบด้วย

1. มีจุดมุ่งหมายทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรแสวงหา (Educational Purposes)
2. มีประสบการณ์ทางการศึกษาอะไรบ้างที่โรงเรียนควรจัดขึ้นเพื่อช่วยให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Educational Experiences)
3. จะจัดประสบการณ์ทางการศึกษาอย่างไร จึงจะทำให้การสอนมีประสิทธิภาพ (Organization of Educational Experiences)
4. จะประเมินผลประสิทธิภาพของประสบการณ์ในการเรียนอย่างไร จึงจะตัดสินได้ว่าบรรลุถึงจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Evaluation)

รูปแบบหลักสูตรโดยส่วนรวมจะประกอบด้วยโครงสร้าง และองค์ประกอบหลักสูตรซึ่งจะสะท้อนให้เห็นภาพรวมและมาตรฐานการศึกษาของแต่ละหลักสูตร มาตรฐานการศึกษาอาจจะดูได้จากโครงสร้างหลักสูตร ซึ่งแบ่งได้เป็น 2 ประเภทคือ (สืบค้นจากเว็บไซต์ http://pirun.ku.ac.th/~psdllv/paper/dev_curri.doc)

1. โครงสร้างแบบรายปี คือ การวางรูปแบบหลักสูตร โดยการแบ่งเนื้อหาวิชาตามลำดับก่อน หลัง และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้เพิ่มพูนสัมพันธ์กัน สำหรับรายวิชาที่จัดในโครงสร้างแบบนี้ ส่วนใหญ่จะเป็นรายวิชาบังคับเนื่องจากวิชาหนึ่งจะเป็นพื้นฐานของวิชาถัดไป ผู้เรียนจะเรียนวิชาถัดไปไม่ได้ ถ้าไม่เรียนวิชาบังคับมาก่อน การประเมินผลจะมีการสอบปลายปีเพื่อเลื่อนชั้น ถ้าผู้ใดสอบตกวิชาใดจะต้องเรียนซ้ำชั้นอีก ผลการเรียนจะแจ้งเป็นเปอร์เซ็นต์ รูปแบบการเรียนรู้แบบนี้มีข้อจำกัด เช่น ถ้าผู้เรียนสอบตกวิชาใดวิชาหนึ่งจะต้องเรียนซ้ำชั้น และเรียนซ้ำวิชาที่สอบผ่านมาแล้วด้วย ซึ่งทำให้ผู้เรียนจบการศึกษาช้าไปเป็นปี ผู้เรียนไม่สามารถเลือกเรียนรายวิชาตามที่ตนเองมีความถนัดได้

2. โครงสร้างแบบหน่วยกิต คือ การจัดเนื้อหาวิชา และประสบการณ์การเรียนรู้ตามหน่วยกิตที่กำหนด โครงสร้างหลักสูตรแบบนี้เริ่มขึ้นที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เนื่องจากมูลนิธิคาร์เนกีได้ให้ทุนสถาบันการศึกษาต่างๆ และต้องการความมั่นใจว่า สถาบันการศึกษาที่ได้รับเงินไปแล้วนั้นมีมาตรฐานดีพอสมควร เกณฑ์การพิจารณาคือ รายวิชาที่เปิดสอน คุณสมบัติของอาจารย์และลักษณะปริญญาที่ให้กับนิสิต เกี่ยวกับรายวิชาที่เปิดสอนได้กำหนดมาตรฐานขั้นต่ำของการสอนเรียกว่า Carnegie unit of instruction หมายความว่า หนึ่งหน่วยกิตมีค่าเท่ากับการสอนหนึ่งชั่วโมงในชั้นเรียน โครงสร้างแบบหน่วยกิตจะมีองค์ประกอบ 6 องค์ประกอบ ดังนี้คือ

- (1) ภาคการศึกษา
- (2) การแบ่งหมวดวิชา
- (3) การแบ่งลักษณะวิชา
- (4) จำนวนหน่วยกิต
- (5) ประมวลวิชา
- (6) การประเมินผล

นิยามเชิงปฏิบัติการ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ พิจารณาโครงสร้างหลักสูตรแบบหน่วยกิต รายวิชาที่เปิดสอน คุณสมบัติของอาจารย์และลักษณะปริญญาที่ให้กับนักศึกษา ภาคการศึกษา การแบ่งหมวดวิชา การแบ่งลักษณะวิชา จำนวนหน่วยกิต ประมวลวิชา แผนการสอน และการประเมินผล

5. ความเหมาะสมของเนื้อหารายวิชา

นิยามทั่วไป

คำว่าเนื้อหาวิชา มีผู้ให้ความหมายว่า หมายถึงบางสิ่งบางอย่างที่สอนหรือจัดกระทำแก่ผู้เรียน อาจมองในแง่ขององค์ความรู้ ทักษะ เจตคติ ตลอดจนคุณค่าต่างๆ ที่ผู้เรียนพึงเรียนรู้ (Nicholls and Nicholls. 1972 : 48)

นิยามเชิงปฏิบัติการ

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ มองเนื้อหาวิชาในแง่ของความเหมาะสม โดยพิจารณาจากทัศนคติของกลุ่มเป้าหมายต่อประเด็นความเหมาะสมในด้านจำนวนหน่วยกิตที่กำหนด ความสอดคล้องของรายวิชากับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และการที่รายวิชามีส่วนต่อการพัฒนาความรู้ ทัศนคติ บุคลิกภาพของความเป็นนักสังคมสงเคราะห์

6. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน วัสดุศึกษาและสถานที่เรียน

นิยามทั่วไป

ร็อดนีย์ สเกเกอร์ และ อาร์ เอช เดฟ (Rodney Skagey and R.H.Dave) ระบุว่า สื่อการเรียนการสอนจะหมายถึงสิ่งที่ใช้ประโยชน์ในกระบวนการเรียนรู้ อันประกอบด้วย ตำรา แบบฝึกหัด รวมทั้งสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ อย่างเช่น ห้องสมุด ศูนย์โสตทัศนอุปกรณ์แหล่งเรียนรู้ในชุมชน อาทิ พิพิธภัณฑ์ สถานที่จัดแสดงความรู้ต่างๆ (Skager and Dave. 1977 : 26)

นิยามเชิงปฏิบัติการ

การวิจัยครั้งนี้ พิจารณาถึงความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน วัสดุการศึกษา และสถานที่เรียน โดยวัดจาก ความทันสมัย ความสะดวก ความเพียงพอของอุปกรณ์ การเรียนการสอน ตำรา เอกสารประกอบการเรียนการสอน และวารสารทางสังคมสงเคราะห์ รวมทั้งความเหมาะสมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายวิชา เนื้อหารายวิชา และโครงสร้างหลักสูตร

ในส่วนของสถานที่เรียน จะพิจารณาความเหมาะสมจากความคิดเห็นของผู้เรียนในแง่ของสัดส่วนต่อจำนวนนักศึกษา และผลรวมทัศนคติของผู้เรียนต่อสถานที่เรียนที่ได้รับการจัดไว้ให้

7. ความเหมาะสมด้านกระบวนการเรียนการสอน

นิยามทั่วไป

กระบวนการเรียนการสอนหมายถึง สัมพันธภาพที่มีการวางแผนและควบคุมจัดการไว้แล้ว ระหว่างผู้เรียน ผู้สอน สื่อการเรียนการสอน วัสดุศึกษา และสภาพแวดล้อมอื่นๆ ด้วยความคาดหมายว่าการเรียนรู้อันพึงประสงค์จะบังเกิดขึ้น (Nicholls and Nicholls. 1972 : 56)

นิยามเชิงปฏิบัติการ

ในการวิจัยจะมองความเหมาะสมด้านกระบวนการเรียนการสอนในแงุ่มที่เกี่ยวกับพฤติกรรมของผู้สอน การจัดการเรียนการสอน การวัดประเมินผลการเรียน อาทิ

พฤติกรรมผู้สอน จะวัดจากความสามารถ ความกระตือรือร้น ความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ ความเป็นกันเอง การให้เกียรติผู้เรียน การเตรียมความพร้อมในการสอน การมีความรู้ และมีพฤติกรรมของความเป็นครู

การจัดการเรียนการสอน จะวัดจากลักษณะและความเหมาะสมของการจัดกิจกรรม การเรียนการสอน การใช้สื่อประกอบการเรียนการสอน การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน การปรับปรุงและนำเสนอสาระความรู้ใหม่แก่ผู้เรียน การส่งเสริมให้ผู้เรียนค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม การเน้นให้ความสำคัญของผู้เรียน ทั้งนี้ในทั้งสองกรณีจะอาศัยประเมินจากทัศนคติของผู้เรียน

เช่นเดียวกันกรณีของการวัดและประเมินผลการเรียน จะวัดคุณภาพของการวัด ประเมินผลการเรียนจากเรื่องความชัดเจนของเกณฑ์การวัดและประเมินผล ความยุติธรรม ความหลากหลายรูปแบบของการวัดและประเมินผลการเรียน การแจ้งผลการวัดและประเมินต่อผู้เรียน การนำมาปรับปรุงการเรียนของผู้เรียน

8. ความรู้สึกถึงประโยชน์ต่อการนำความรู้ไปใช้ในการทำงาน

นิยามทั่วไป

ความรู้ คือความเข้าใจในเรื่องบางเรื่อง หรือสิ่งบางสิ่ง ซึ่งอาจจะรวมไปถึงความสามารถในการนำสิ่งนั้นไปใช้เพื่อเป้าหมายบางประการ ความสามารถในการรู้อย่างนี้เป็นสิ่งสนใจหลักของวิชาปรัชญา (ที่หลายครั้งก็เป็นเรื่องที่มีการโต้เถียงอย่างมาก) และมีสาขาที่ศึกษาด้านนี้โดยเฉพาะเรียกว่าญาณวิทยา (epistemology) ความรู้ในทางปฏิบัติมักเป็นสิ่งที่ทราบกันในกลุ่มคน และในความหมายนี้เองที่ความรู้นั้นถูกปรับเปลี่ยนและจัดการในหลาย ๆ แบบ (สืบค้นจากเว็บไซต์ <http://th.wikipedia.org/wiki>)

นิยามเชิงปฏิบัติการ

จะเป็นการวัดจากความคิดเห็นเรื่องความรู้ความเข้าใจในประเด็นต่างๆ ที่ได้รับจากการศึกษาตามหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต ว่ามีประโยชน์สามารถนำไปใช้ในการทำงานอาชีพได้มากน้อยเพียงใด กล่าวคือ

- ความรู้เกี่ยวกับมนุษย์ สังคม และจิตวิทยา
- ความรู้เกี่ยวกับแนวคิดและทฤษฎีทางสังคมสงเคราะห์
- ความรู้เกี่ยวกับหลักการทางสังคมสงเคราะห์

- ความรู้เรื่องวิธีการทางสังคมสงเคราะห์
- ความรู้เรื่องกระบวนการปฏิบัติงานทางสังคมสงเคราะห์
- ความรู้เกี่ยวกับบทบาทและหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์
- ความรู้เกี่ยวกับเทคนิคการปฏิบัติงานทางสังคมสงเคราะห์
- ความรู้ด้านภาษา
- ความรู้ด้านคอมพิวเตอร์
- ความรู้ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์

9. ภาวะการณ์มีงานทำของบัณฑิต

นิยามทั่วไป

ภาวะการณ์มีงานทำ หมายถึง สภาพการได้งานหรือไม่ได้งานทำ นับตั้งแต่จบการศึกษา จนถึงวันที่ตอบแบบสอบถาม (เสาวนิจ นิจอพันธ์ชัย และคณะ. 2546 : 3)

นิยามเชิงปฏิบัติการ

ในการวิจัยจะหมายถึง ภาวะการณ์มีงานทำของบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต รุ่นปีการศึกษา 2544 และรุ่นการศึกษา 2545

10. ความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตที่มีต่อคุณลักษณะและความสามารถของบัณฑิต

นิยามทั่วไป

(ก) ความพึงพอใจ หมายถึง สัมฤทธิผลของสิ่งที่คาดหวัง (อารี เพชรผุด 2537 : 119)

(ข) ผู้บังคับบัญชา หมายถึง บุคลากรประจำของหน่วยงานที่บัณฑิตทำงานอยู่ โดยมีหน้าที่ดูแล นิเทศ และกำกับ บังคับบัญชาการทำงานของบัณฑิตโดยตรง (เสาวนิจ กรรณิกา และสมศักดิ์. 2546 : 3)

(ค) คุณลักษณะและความสามารถในการทำงานของบัณฑิต (เสาวนิจ กรรณิกา และสมศักดิ์. 2546 : 4) หมายถึง ความสามารถในการทำงาน ระดับความรู้ ทักษะทางวิชาชีพ บุคลิกภาพและความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน แบ่งออกเป็น 4 ด้านคือ

ด้านการปฏิบัติงาน หมายถึง ความตั้งใจและสนใจงาน ปฏิบัติตามกฎระเบียบ ความรับผิดชอบในหน้าที่ การทำงานที่ได้รับมอบหมาย ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ความสามารถในการจดบันทึก ความสามารถในการใช้ภาษาไทย ภาวะการณ์เป็นภาวะผู้นำ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ การทำงานร่วมกับผู้อื่นและการอุทิศตนในการทำงาน

ด้านทักษะทางวิชาชีพ หมายถึง การมีความรู้ทางทฤษฎีเพียงพอในการทำงาน มีความรู้ ความเข้าใจในงานและหน้าที่ ความสามารถในการเก็บรวบรวมข้อมูล ความสามารถในการวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนการดำเนินงาน การปฏิบัติตามแผนงาน ปรับปรุงการทำงานเพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง การประสาน ทรัพยากร การนำเสนอข้อคิดเห็น และการตัดสินใจแก้ปัญหาเฉพาะหน้า

ด้านทัศนคติทางวิชาชีพ หมายถึง การมีใจและเอาใจใส่ในงานที่รับผิดชอบ ตระหนัก ในหน้าที่ความรับผิดชอบ สนใจเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อพัฒนาวิชาชีพ หาความรู้เพื่อพัฒนางานและวิชาชีพอยู่เสมอ และยึดมั่นในหลักจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

นิยามเชิงปฏิบัติการ

ในการวิจัยนี้ จะหมายถึง สัมฤทธิ์ผลของสิ่งที่คุณผลการประจำหน่วยงานที่บัณฑิตจาก หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัว เฉียวเฉลิมพระเกียรติ ทำงานอยู่ ได้คาดหวังเอาไว้ว่า บัณฑิตที่เข้าทำงานถึงพร้อมด้วยความสามารถในการ ทำงาน ระดับความรู้ ทักษะทางวิชาชีพ บุคลิกภาพและความสามารถที่เกี่ยวข้องกับปฏิบัติการทั้ง 4 ด้าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะทำให้ทราบข้อบกพร่องของหลักสูตร สามารถนำผลที่ได้จากการวิจัยไปเป็น ข้อมูลเบื้องต้นประกอบการพิจารณาวางแผนพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการทำวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

ตอนที่ 2 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

ตอนที่ 3 หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ พุทธศักราช 2549

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต

ตอนที่ 1 ความหมายและจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

ความสำคัญของการประเมินหลักสูตรนั้น เป็นผลสืบเนื่องจากในระบบการประกันคุณภาพภายในของทุกสถาบันการศึกษา ได้มีการกำหนดให้การประเมินหลักสูตร เพื่อการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยและทันการเปลี่ยนแปลงของโลก เป็นตัวชี้วัดหรือเกณฑ์คุณภาพสำคัญ สำหรับการประกันคุณภาพภายใน การดำเนินงานดังกล่าวถือเป็นร่องรอยของความตระหนัก (Awareness) ถึงความสำคัญของการพัฒนาหลักสูตร ความพยายาม (Attempt) ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ และผลความสำเร็จ (Achievement) ของการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตรงตามหลักสูตรและความต้องการของสังคม พร้อมทั้งเป็นการรองรับการตรวจประเมินภายนอก (ศิริชัย กาญจนวาสี : บทความ) ดังนั้น หลักสูตรจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการจัดการศึกษา และมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัยอยู่เสมอ หลักสูตรจะดีหรือเหมาะสมหรือไม่นั้น จึงมีความจำเป็นต้องมีการประเมินผลเป็นระยะ การประเมินหลักสูตรจึงถือเป็นกระบวนการสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจคุณค่าของหลักสูตร และเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตรให้มีคุณภาพต่อไป ในการนี้ นักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตร ดังนี้

ความหมาย

Cronbach (อ้างถึงใน สันต์ ธรรมบำรุง. 2527 : 138) ได้ให้ความหมายของการประเมินผลหลักสูตรไว้ว่า การประเมินผลหลักสูตร หมายถึง การรวบรวมข้อมูล และการหาข้อมูล เพื่อการตัดสินใจในเรื่องของโปรแกรมหลักสูตรการศึกษา

คาร์เตอร์ กู๊ด (Good. 1973 : 209 อ้างถึงใน มนต์ จันทร์พวง. 2549 : 46) ได้ให้ความหมาย การประเมินหลักสูตร คือ การประเมินผลของกิจกรรมการเรียนภายในขอบข่ายของการสอนที่เน้นเฉพาะ

จุดประสงค์ของการตัดสินใจในความถูกต้องของจุดมุ่งหมาย ความสัมพันธ์และความต่อเนื่องของเนื้อหา และผลสัมฤทธิ์ของวัตถุประสงค์เฉพาะซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจ ในการวางแผนจัดโครงการและการหมุนเวียนของกิจกรรมโครงการต่าง ๆ ที่จะจัดให้มีขึ้น

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2535) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตร ไว้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นการพัฒนาเกี่ยวกับคุณค่าของหลักสูตรโดยใช้ผลจากวัดในแง่มุมมองต่าง ๆ ของสิ่งที่ประเมินเพื่อนำมาพิจารณา ร่วมกันและสรุปว่าจะให้คุณค่าของหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมากนั้นเป็นอย่างไร มีคุณภาพดีหรือไม่เพียงใดหรือ ได้ผลตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดหรือไม่ มีส่วนใดที่จะต้องปรับปรุงแก้ไข

มนัส จันทรพิวง (2549 : 39) การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการตรวจสอบ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลจากเค้าโครงรูปแบบของหลักสูตรการบริหารงานด้านวิชาการ ด้านหลักสูตร และผลผลิตที่ได้รับจากการจัดการศึกษา เพื่อนำมาตัดสินหาคุณค่าของหลักสูตรว่ามีคุณภาพมาก น้อยเพียงใด

ศิริชัย กาญจนวาสี (2545) ได้กล่าวถึงการประเมินหลักสูตร โดยได้ให้คำอธิบายเป็นลำดับ ดังนี้ การประเมิน (Evaluation) หมายถึง กระบวนการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ โดยเปรียบเทียบกับ เกณฑ์หรือมาตรฐาน ดังนั้น การประเมินหลักสูตร จึงเป็นกระบวนการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับ หลักสูตร แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อวินิจฉัยจุดเด่น จุดด้อย ของตัวหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงกระบวนการหลักสูตรระหว่างการใช้หลักสูตรและเพื่อตัดสินคุณภาพของ หลักสูตร ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลง หลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตร เป็นกระบวนการหนึ่งในการตรวจสอบผลการดำเนินงาน ของหลักสูตร มีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร แล้วนำมาวิเคราะห์พิจารณาให้ได้ข้อมูลที่มีคุณค่า ต่อการนำไปใช้ในการตัดสินคุณค่าของหลักสูตรว่ามีคุณภาพเพียงใด เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง แก้ไข พัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพต่อไป

ลักษณะการประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรควรทำให้ครอบคลุมระบบของหลักสูตรทั้งหมด และควรประเมินให้ ต่อเนื่องกัน ดังนั้นการประเมินเอกสารหลักสูตรจึงประกอบด้วย การประเมินสิ่งต่อไปนี้ คือ

1. การประเมินเอกสารหลักสูตร เป็นการตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรว่ามีความเหมาะสมดี และถูกต้องกับหลักการพัฒนาหลักสูตรเพียงใด หากมีสิ่งใดบกพร่องก็จะได้ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขก่อนจะได้นำไปประกาศใช้ในโอกาสต่อไป

2. การประเมินการใช้หลักสูตร เป็นการตรวจสอบว่าหลักสูตรสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ดีเพียงใด มีส่วนไหนที่เป็นอุปสรรคต่อการใช้หลักสูตร โดยมากหากพบข้อบกพร่องในระหว่างการใช้หลักสูตรก็มักจะได้รับการแก้ไขโดยทันทีเพื่อให้การใช้หลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. การประเมินสัมฤทธิ์ผลของหลักสูตร โดยทั่วไปจะดำเนินการหลังจากได้มีผู้สำเร็จการศึกษาจากหลักสูตรนั้น ๆ ไปแล้ว การประเมินหลักสูตรในลักษณะนี้มักจะทำการติดตามความก้าวหน้าของผู้สำเร็จการศึกษาว่าสามารถประสบความสำเร็จในการทำงานเพียงใด

4. การประเมินระบบหลักสูตร เป็นการประเมินหลักสูตรในลักษณะที่มีความสมบูรณ์และสลับซับซ้อนมาก กล่าวคือ การประเมินระบบหลักสูตรจะมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบอื่นที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับหลักสูตรด้วย เช่น ทรัพยากรที่ต้องใช้ ความสัมพันธ์ของระบบหลักสูตรกับระบบบริหารโรงเรียน ระบบการจัดการเรียนการสอน และระบบการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน เป็นต้น

จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร

นักวิชาการที่มีในสาขาหลักสูตรหลายท่าน กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตรไว้ในลักษณะต่าง ๆ ดังนี้

แมคเนล (Mcneil, 1981 : 153) กล่าวว่า "เพื่อให้เป็นเครื่องมือประกอบการตัดสินใจในที่เลือกหลักสูตร เพื่อนักพัฒนาหลักสูตร จะได้ว่า ควรจะปรับปรุงหลักสูตรตรงไหนและอย่างไร และเพื่อที่จะให้ครูใช้หาคำตอบเกี่ยวกับการเรียนรู้ของนักเรียน"

ทาบ (Taba, 1962 : 310) กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตร กระทำขึ้นเพื่อศึกษากระบวนการต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ว่าการเปลี่ยนแปลงใดบ้างที่สอดคล้องหรือขัดแย้งกับวัตถุประสงค์ทางการศึกษา ซึ่งการประเมิน ดังกล่าวจะครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของหลักสูตรและกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่ง ได้แก่ จุดประสงค์ขอบเขตของเนื้อหาสาระ คุณภาพของผู้บริหารและผู้ใช้หลักสูตร สมรรถภาพของผู้เรียน ความสัมพันธ์ของวิชาต่าง ๆ การใช้สื่อ และวัสดุการสอน ฯลฯ

เอกวิทย์ ณ ถลาง (กรมวิชาการ, 2525:13) กล่าวถึงจุดประสงค์ของการประเมินหลักสูตรว่าเพื่อติดตามให้รู้หลักสูตรที่นำออกให้เหมาะสมหรือไม่ เหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงที่เป็นอยู่ในประเทศไทย ขณะนี้ทั้งในแง่สิ่งแวดล้อม และตัวผู้เรียน ครู อาจารย์ และระบบบริหารหลักสูตร

ทิศนา แชมมณี (กรมวิชาการ, 2545:21) สรุปจุดมุ่งหมาย ในการประเมินหลักสูตรไว้ ดังนี้

1. เพื่อหาคคุณค่าหลักสูตรนั้นโดยดูว่าหลักสูตรที่จัดขึ้นสามารถสนองตามวัตถุประสงค์ที่หลักสูตรนั้นต้องการหรือไม่

2. เพื่อตัดสินว่า การวางเค้าโครงและรูปแบบของหลักสูตรตลอดจนการบริหารงานและการสอนตามหลักสูตรเป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่

3. เพื่อวัดดูว่า ผลผลิตคือผู้เรียนนั้นเป็นอย่างไร

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2537 : 218-219) กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรโดยทั่ว ๆ ไปจะมีจุดมุ่งหมายดังนี้

1. เพื่อหาคุณค่าของหลักสูตร โดยตรวจสอบดูว่าหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นมา นั้นสามารถบรรลุตามวัตถุประสงค์หรือไม่

2. เพื่อวัดผลดูว่าการวางเค้าโครงและรูปแบบระบบของหลักสูตร รวมทั้งวัสดุประกอบหลักสูตร และการบริหารและบริการหลักสูตร เป็นไปในทางที่ถูกต้องแล้วหรือไม่

3. การประเมินผลจากผู้เรียนเอง หรือการประเมินผลผลิตเพื่อตรวจสอบดูว่ามีลักษณะที่พึงประสงค์ เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรหรือไม่เพียงใด

ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์ (2539 : 192-193) กล่าวว่า โดยทั่วไปการประเมินหลักสูตรใด ๆ ก็ตามจะมีจุดมุ่งหมายสำคัญที่คล้ายคลึงกันดังนี้ คือ

1. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขสิ่งบกพร่องที่พบในองค์ประกอบต่าง ๆ ของหลักสูตร

2. เพื่อหาทางปรับปรุงแก้ไขระบบการบริหารหลักสูตร การนิเทศกำกับดูแลและการจัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. เพื่อช่วยในการตัดสินใจของผู้บริหารว่าควรใช้หลักสูตรต่อไปอีกหรือควรยกเลิกการใช้หลักสูตรเพียงบางส่วน หรือยกเลิกทั้งหมด

4. เพื่อต้องการทราบคุณภาพของผู้เรียนซึ่งเป็นผลผลิตของหลักสูตรว่า มีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมไปตามความมุ่งหวังของหลักสูตรหลังจากผ่านกระบวนการทางการศึกษามาแล้วหรือไม่ อย่างไร

จากจุดมุ่งหมายของการประเมินหลักสูตร สรุปได้ว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดมุ่งหมายเพื่อหาคุณค่าของหลักสูตร ผลลัพธ์ของหลักสูตรตามเป้าหมายที่คาดการณ์ไว้ การตัดสินคุณภาพของหลักสูตร รวมถึงจุดเด่น จุดด้อยของหลักสูตร สำหรับใช้พิจารณาปรับปรุง และพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ

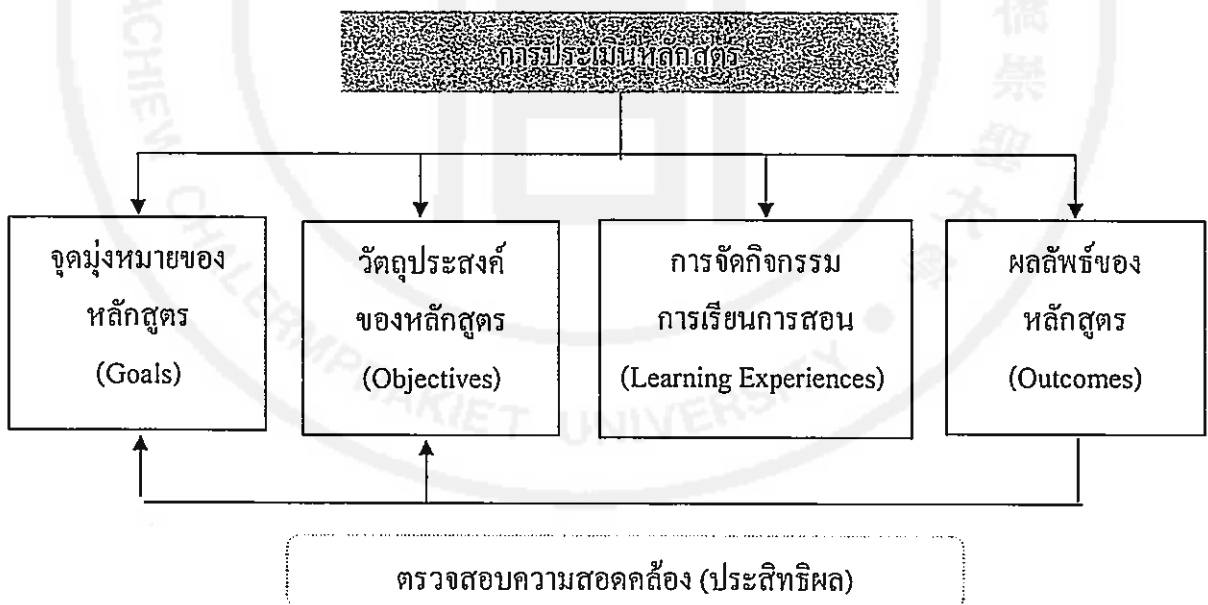
ตอนที่ 2 รูปแบบการประเมินหลักสูตร

รูปแบบของการประเมินที่นิยมนำมาประยุกต์ใช้ในการประเมินหลักสูตร สามารถจำแนกได้เป็น 3 กลุ่ม ดังนี้

1) รูปแบบการประเมินที่ยึดจุดมุ่งหมายเป็นหลัก (Goal-Based Models)

รูปแบบการประเมินแนวนี้ เน้นการตัดสินคุณค่าตามจุดมุ่งหมาย เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในแผนงาน โครงการ หรือหลักสูตร การประเมินจึงมีลักษณะของการเปรียบเทียบผลที่เกิดขึ้นจริงกับผลที่คาดหวังไว้ ดังนั้น จุดมุ่งหมาย เป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์จึงถูกใช้เป็นเกณฑ์สำหรับตัดสินความสำเร็จของการดำเนินงาน ผู้นำความคิดการประเมินแนวนี้ คนสำคัญได้แก่

Tyler (1950) ได้เสนอแนวทางการประเมินโดยมีขั้นตอนดังนี้ ศึกษาจุดมุ่งหมายของหลักสูตร (Goals) กำหนดวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (Behavioral objectives) ให้ชัดเจนกำหนดสถานการณ์ / เนื้อหา / เทคนิควิธีการวัด สร้างเครื่องมือวัด เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ผลการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ถ้าผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ถือว่าเกิดสัมฤทธิ์ผล แต่ถ้าไม่บรรลุผลตามที่กำหนดไว้ จะต้องตัดสินใจปรับปรุงหลักสูตรใหม่ นอกจากนี้ Tyler (1986) ได้เสนอแนวคิดใหม่ว่าการประเมินหลักสูตรควรประกอบด้วย การประเมินความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร การประเมินความเป็นไปได้ของแผนการเรียนรู้ที่จะส่งผลต่อความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ประเมินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ประเมินผลผลิตและผลลัพธ์ของหลักสูตร ตลอดจนการติดตามประเมินหลักสูตรเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การประยุกต์โมเดลการประเมินของ Tyler สำหรับใช้ประเมินหลักสูตร

รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์ เน้นการประเมินสัมฤทธิ์ที่ได้จากหลักสูตรในกระบวนการทางการศึกษาจะมีจุดเน้นอยู่ 3 ส่วนด้วยกันคือจุดมุ่งหมายของการศึกษา ประสพการณ์การเรียนรู้ และสัมฤทธิ์ผลของการเรียน รูปแบบการประเมินหลักสูตรของไทเลอร์มีข้อจำกัด คือ จะใช้กับหลักสูตรที่ได้วางแผนไว้ล่วงหน้าเรียบร้อยแล้วเท่านั้น หากเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นโดยบังเอิญหรือทันทีทันใดโดยไม่

คาดหวังมาก่อนรูปแบบการประเมินนี้จะไม่ครอบคลุมถึง โดยเหตุนี้จึงได้มีผู้คิดรูปแบบการประเมินหลักสูตรขึ้นมาใหม่อีกในระยะเวลาต่อมา

2) รูปแบบการประเมินที่ยึดเกณฑ์ หรือมาตรฐานเป็นหลัก (Criterion - Based Models)

รูปแบบการประเมินแนวนี้ เน้นการตัดสินคุณค่าตามเกณฑ์หรือมาตรฐานเป็นหลัก ที่มาของเกณฑ์หรือมาตรฐานอาจกำหนดโดยผู้เชี่ยวชาญ หน่วยงาน หรือองค์กรวิชาชีพอื่นเป็นที่ยอมรับ ผู้นำแนวคิดการประเมินแนวนี้ คนสำคัญได้แก่ Stake (1967) และ Provus (1971)

(1) รูปแบบการประเมินหลักสูตรของสแตค (The Stake's Congruence Contingency Model) โรเบิร์ต อี. สแตค (Robert E. Stake) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตรโดยเน้นเกี่ยวกับชนิดของข้อมูลและประเภทของกิจกรรมที่ปฏิบัติอยู่ในโครงการเป็นสำคัญ ข้อมูลที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรจำแนกออกเป็น 2 ชนิด คือข้อมูลเชิงบรรยาย (descriptive) และข้อมูลเชิงตัดสิน (judgmental)

ข้อมูลเชิงบรรยาย ได้แก่ ข้อมูลที่อธิบายลักษณะความมุ่งหวังของโครงการ (intents sources) และข้อมูลเกี่ยวกับสิ่งที่สังเกตได้จากการปฏิบัติตามโครงการนั้น ๆ (observation sources)

ข้อมูลเชิงตัดสิน ได้แก่ ข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาคุณค่าของโครงการซึ่งใช้เกณฑ์ในการพิจารณา 2 ลักษณะคือ เกณฑ์มาตรฐาน (standard sources) และเกณฑ์การตัดสิน (judgments sources) สำหรับเกณฑ์มาตรฐานนั้น ได้แก่ การนำเอามาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับกันมาเป็นเกณฑ์สำหรับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น คะแนนเฉลี่ยในการสอบ ระดับความเป็นอยู่ด้านอนามัยตามที่ผู้เชี่ยวชาญกำหนด เป็นต้น ส่วนเกณฑ์การตัดสินนั้นได้แก่ การถือเอาผลของวิธีการต่าง ๆ ซึ่งทำเพื่อเป้าหมายเดียวกันมาเปรียบเทียบกัน หรือเปรียบเทียบผลของโครงการลักษณะเดียวกันที่จัดอยู่ในชุมชนต่าง ๆ เป็นต้น

สแตคได้เสนอแนวทางการประเมินเป็น 2 ส่วน ได้แก่ **ส่วนแรก**การบรรยายหลักสูตร (Description Matrix) ซึ่งประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์หลักสูตร และ 2) การบรรยายการใช้หลักสูตร ด้านปัจจัย (Antecedents) การปฏิบัติ (Transactions) และผลลัพธ์ (Outcomes) **ส่วนที่สอง** การตัดสินคุณค่าของหลักสูตร (Judgment Matrix) ซึ่งประกอบด้วย 1) การกำหนดมาตรฐานของหลักสูตร และ 2) การตัดสินคุณค่าของหลักสูตร ด้านปัจจัย การปฏิบัติ และผลลัพธ์ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การประยุกต์โมเดลการประเมินของ Stake สำหรับใช้ประเมินหลักสูตร

(2) รูปแบบการประเมินหลักสูตรของโพรวัส (Provus Discrepancy Evaluation Model)

การประเมินหลักสูตรตามรูปแบบของโพรวัส มีขั้นตอนที่สำคัญ 5 ขั้นตอน คือ

- 1) ตั้งเกณฑ์มาตรฐาน (Standard -S) โดยมีผู้ประเมินหลักสูตรจะตั้งเกณฑ์มาตรฐานของสิ่งที่ต้องการวัดไว้ว่าต้องการในระดับไหน
- 2) รวบรวมผลการปฏิบัติ (Performance – P) ผู้ประเมินจะทำการรวบรวมข้อมูลที่ต้องการทราบโดยละเอียดหรือเพียงพอสำหรับการจะนำไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้
- 3) ทำการเปรียบเทียบผลการปฏิบัติกับเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ (Compare - C) โดยผู้ประเมินจะนำข้อมูลที่รวบรวมได้ในขั้นที่ 2 ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์มาตรฐานที่ได้ตั้งไว้ในขั้นที่ 1
- 4) ผลของการเปรียบเทียบ (Discrepancy - D) จากการเปรียบเทียบในขั้นที่ 3 จะทำให้ทราบถึงช่องว่างของความแตกต่างระหว่างเกณฑ์มาตรฐานกับผลการปฏิบัติ

5) ทำการตัดสินใจ (Decision Making) เป็นขั้นสุดท้ายของการประเมินหลักสูตร โดยการพิจารณาตัดสินใจที่จะดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งเกี่ยวกับหลักสูตร

3) รูปแบบการประเมินที่ยึดความต้องการตัดสินใจเป็นหลัก (Decision-Based Model)

รูปแบบการประเมินแนวนี้ ต้องการเสนอสารสนเทศเพื่อช่วยผู้บริหารในการตัดสินใจเลือก ทางเลือก ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม โดยเน้นความต้องการให้สารสนเทศของผู้บริหารเป็นหลักในการ ประเมิน ผู้นำแนวคิดการประเมินแนวนี้คนสำคัญ ได้แก่

Stufflebeam และ คณะ (1971) ได้เสนอโมเดล CIPP ที่มุ่งการประเมินสภาพการณ์ต่าง ๆ ของ หลักสูตร 4 ส่วนด้วยกัน คือ

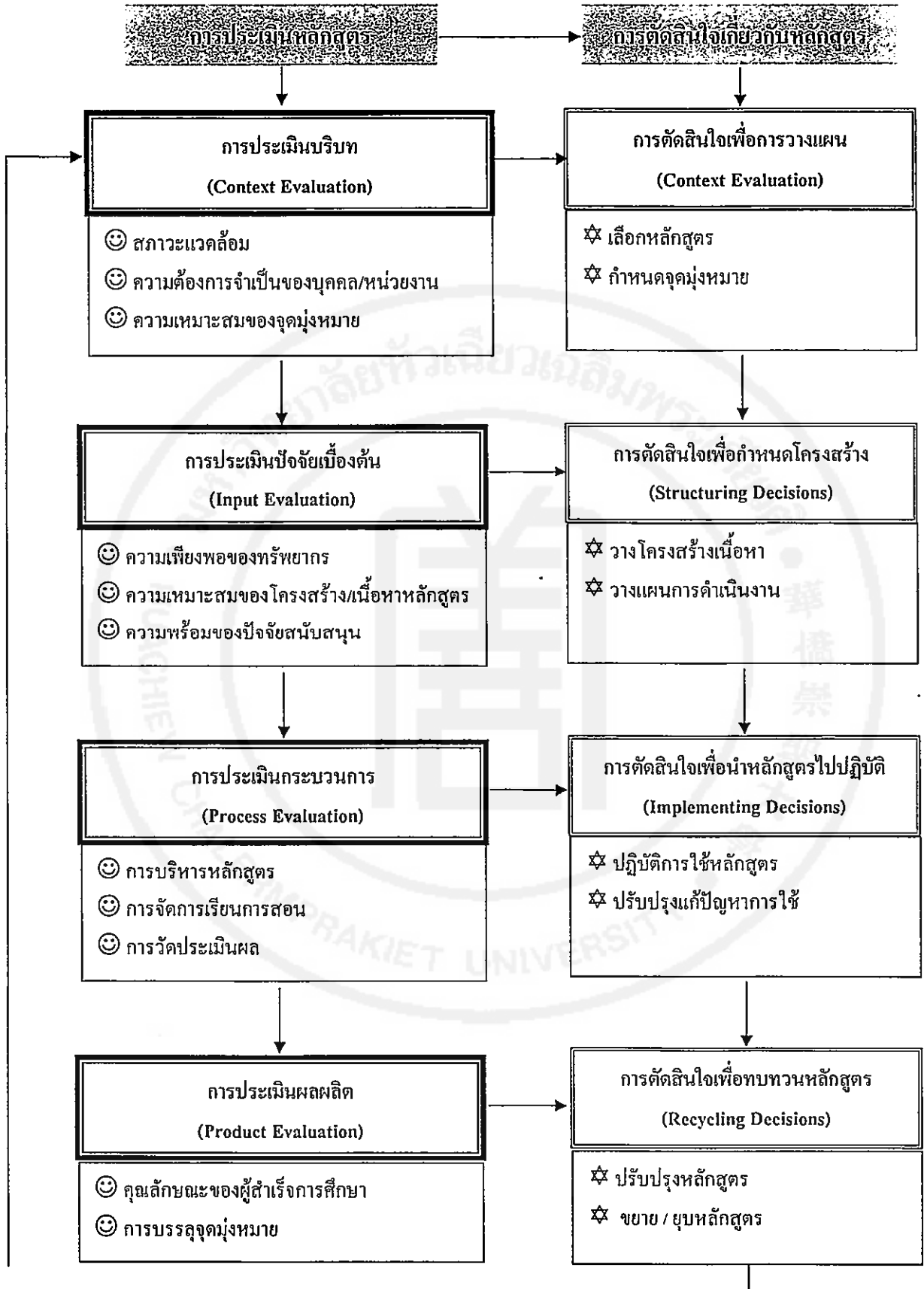
1) การประเมินสภาพแวดล้อม (Context Evaluation - C) เป็นการประเมินสภาพปัญหา และ ความต้องการของสังคม ตลอดจนปรัชญาและแนวคิดต่าง ๆ ที่จะนำไปสู่การกำหนดจุดมุ่งหมายของ หลักสูตร

2) การประเมินปัจจัยเบื้องต้น (Input Evaluation - I) เป็นการตรวจสอบสภาพและความพร้อม ของปัจจัยต่าง ๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น อาคาร สถานที่ บุคลากร งบประมาณ ฯลฯ

3) การประเมินกระบวนการ (Process Evaluation - P) เป็นการประเมินกระบวนการปฏิบัติงาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนการบริหารและบริการหลักสูตร กระบวนการจัดการเรียนการสอน ตลอดจน กระบวนการส่งเสริมการใช้หลักสูตร เป็นต้น

4) การประเมินผลผลิต (Product Evaluation - P) เป็นการประเมินผลผลิตที่ได้จากหลักสูตรว่า ตรงกับเจตนารมณ์และเป้าหมายของหลักสูตรหรือเป็นไปตามความคาดหวังหรือความต้องการของสังคม เพียงใด

สำหรับการประเมินบริบท (Context) ปัจจัยเบื้องต้น (Input) กระบวนการ (Process) และผลผลิต (Product) ของหลักสูตร เพื่อช่วยผู้บริหารหลักสูตรในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนหลักสูตร (Planning decision) การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร (Structuring decisions) การนำหลักสูตรไปใช้จริง (Implementing decisions) และการตัดสินใจเกี่ยวกับการทบทวนหลักสูตร (Recycling decisions) ดัง ภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การประยุกต์โมเดลการประเมินของ Stufflebeam สำหรับใช้ประเมินหลักสูตร

การประเมินหลักสูตรโดยใช้ CIPP Model นี้เป็นการประเมินสภาพข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรในด้านต่าง ๆ ให้มีความครอบคลุมมากที่สุด หรือจะกล่าวได้อีกนัยหนึ่งก็คือ การประเมินหลักสูตรโดยใช้ CIPP Model เป็นแนวทางหนึ่งที่มีความนิยมในการดำเนินการประเมินระบบหลักสูตร

ในการวิจัยครั้งนี้ได้ประยุกต์ใช้แนวคิดและโมเดลการประเมินแบบชิป หรือ CIPP Model ของสตัฟเฟิลบีม (Stufflebeam) เนื่องจากกระบวนการตามแนวคิดนี้เป็นวิธีการที่บุคคลถ่ายทอดความคิดความเข้าใจ ตลอดจนจินตนาการที่มีต่อปรากฏการณ์หรือเรื่องราวใด ๆ ให้ปรากฏโดยใช้การสื่อสารในลักษณะต่าง ๆ เช่น ภาพวาด ภาพเหมือน แผนภูมิ แผนผัง ฯลฯ เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย และสามารถนำเสนอเรื่องราวได้อย่างมีระบบ (เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. 2542 : 27) และเป็นโมเดลที่ได้รับการยอมรับกันทั่วไปในปัจจุบัน

ตอนที่ 3 หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ฉบับปรับปรุง ปีการศึกษา 2549

1. ชื่อหลักสูตร

(ภาษาไทย) หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต
(ภาษาอังกฤษ) Bachelor of Social Work Program

2. ชื่อปริญญา

ชื่อเต็ม (ภาษาไทย) : สังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต
ชื่อย่อ (ภาษาไทย) : สส.บ.
ชื่อเต็ม (ภาษาอังกฤษ) : Bachelor of Social Work
ชื่อย่อ (ภาษาอังกฤษ) : B.S.W.

3. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

4. หลักการและเหตุผลการปรับปรุงหลักสูตร

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ (ขณะนั้นมหาวิทยาลัยมีสถานภาพเป็นวิทยาลัยหัวเฉียว) ได้เริ่มเปิดสอนหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต มาตั้งแต่ ปี พ.ศ. 2533

หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต ได้ผ่านการรับรองมาตรฐานการศึกษาจากรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยตั้งแต่ปี พ.ศ. 2536 โดยสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน

(ก.พ.) ได้มีมติรับรองคุณวุฒิของผู้ได้รับปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัย และ คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) มีมติรับรองและกำหนดคุณวุฒิปริญญาสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต เป็นคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งข้าราชการครู

เพื่อให้การจัดการศึกษาของหลักสูตรเป็นไปอย่างเหมาะสม และมีคุณภาพสนองตอบ ความก้าวหน้าของวิทยาการสังคมสงเคราะห์ สอดคล้องกับความต้องการของสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป สอดคล้องกับพันธกิจหลักของมหาวิทยาลัยและยังยึดโครงสร้างของหลักสูตรเดิมอยู่ คณะสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ จึงได้ปรับปรุงหลักสูตรสังคม สงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต ครั้งที่ 1 ในปี พ.ศ. 2541 และครั้งที่ 2 ในปี 2548 โดยปรับปรุงเกี่ยวกับหลักการ และเหตุผลของหลักสูตร ปรัชญาของหลักสูตรวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป้าหมายของการศึกษา แนว ทางการผลิตบัณฑิต การดูงานและการฝึกภาคปฏิบัติ จำนวนและแผนการรับนักศึกษา คุณสมบัติผู้มี สิทธิเข้าศึกษา รหัสวิชา หมวดวิชาศึกษาทั่วไป โครงสร้างของหลักสูตร จำนวนหน่วยกิต การจัดการเรียน การสอน คำอธิบายรายวิชา ตลอดจนแผนการศึกษาของหลักสูตร

การปรับปรุงหลักสูตรครั้งที่ 3 ในปี 2552 นี้ เป็นการพัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับการ เปลี่ยนแปลงของสังคม และผลจากการประเมินการปฏิบัติงาน ความพึงพอใจการใช้บัณฑิต ซึ่งเป็นส่วน หนึ่งของการประกัน คุณภาพการศึกษาของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม ที่ได้ จัดทำตั้งแต่ปีการศึกษา 2542 เป็นต้นมา ซึ่งเนื้อหาสาระของการปรับปรุงหลักสูตรครั้งนี้มุ่งเน้นที่รายวิชา ให้มีองค์ความรู้ที่กว้างขวางและลึกซึ้ง อันเป็นประโยชน์ต่อการประยุกต์ใช้เพื่อปฏิบัติทำงานวิชาชีพสังคม สงเคราะห์

5. ปรัชญาของหลักสูตร

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม เชื่อว่าวิชาชีพสังคมสงเคราะห์มีคุณค่าและมีความ จำเป็นต่อการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ซึ่งมุ่งที่จะพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรเพื่อให้ การศึกษาอบรม บัณฑิตที่รอบรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสังคม มีทักษะการปฏิบัติงานที่ เสริมสร้างความมั่นคงเข้มแข็งของมนุษย์ มีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ สหวิชาชีพ ผู้ให้บริการ และบุคคลทั่วไป มีคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณของนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ

6. วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เพื่อผลิตนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพที่มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานของหลักสูตร สามารถ ปฏิบัติงานร่วมกับสหวิชาชีพอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. เป้าหมายของการศึกษา

ผลิตบัณฑิตสังคมสงเคราะห์ ปีละ 120 คน

8. กำหนดการเปิดสอน

เริ่มเปิดสอนหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต ตั้งแต่ปีการศึกษา 2533 และหลักสูตรฉบับที่ได้ทำการปรับปรุงในครั้งนี้ จะเริ่มใช้ในปีการศึกษา 2555 เป็นต้นไป

9. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

1. ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต มีความรู้ ความเข้าใจ วิเคราะห์ สังคมและการเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่กระบวนการและวิธีการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์อย่างเท่าทันสถานการณ์ทางสังคมและเทคโนโลยี
2. ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต มีคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
3. ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต มีความพร้อมและสามารถปฏิบัติงาน ด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคมได้ในฐานะนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ
4. ผู้สำเร็จการศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต สามารถศึกษาวิเคราะห์และพัฒนาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

10. แนวทางการผลิตบัณฑิต

มุ่งเน้นการผลิตบัณฑิตออกไปปฏิบัติงานเป็นนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพในองค์การสังคมสงเคราะห์และ สวัสดิการสังคม โดยกำหนดให้หลักสูตรดังกล่าวเป็นหลักสูตวิชาเอกสังคมสงเคราะห์และสามารถเลือกเรียนวิชาเฉพาะด้านหรือวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ 5 ลักษณะ อันได้แก่ สังคมสงเคราะห์ด้านครอบครัวและเด็ก (Family and Child Social Work) ,สังคมสงเคราะห์การแพทย์ (Medical Social Work), สังคมสงเคราะห์ สาธารณภัย (Disaster Social Work) , สังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม (Industrial Social Work) และสังคมสงเคราะห์กระบวนการยุติธรรม (Criminal Justice Social Work)

11. จำนวนและแผนการเปิดรับนักศึกษา

คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาและสวัสดิการสังคม มีแผนการรับนักศึกษาในระยะ 5 ปี ระหว่างปี การศึกษา 2549-2553 ดังนี้

ชั้นปีที่	จำนวนนักศึกษา					หมายเหตุ
	ปีการศึกษา					
	2549	2550	2551	2552	2553	
ชั้นปีที่ 1 (รับเข้า)	120	120	120	120	120	ยอดอนุมัติรับ นักศึกษา 200 คน ต่อปี
ชั้นปีที่ 2	-	108	108	108	108	
ชั้นปีที่ 3	-	-	108	108	108	
ชั้นปีที่ 4	-	-	-	108	108	
รวมทุกชั้นปี	120	228	336	444	444	
คาดว่าจะมีผู้สำเร็จ การศึกษา	-	-	-	108	108	

หมายเหตุ ในปีที่ 1 คาดว่าจะมีนักศึกษาสอบไม่ผ่าน / ลาออก ประมาณ 10%

12. หลักเกณฑ์การคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษา

12.1 คุณสมบัติผู้มีสิทธิสมัครเข้าศึกษา

1. เป็นผู้มีความรู้สอบไล่ได้ไม่ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนปลายตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือ ความรู้เทียบเท่าตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้
2. ไม่เคยต้องโทษตามคำพิพากษาของศาล เว้นแต่ในกรณีโทษนั้นเกิดจากความผิด อันได้กระทำ โดยประมาทหรือความผิดอันเป็นลหุโทษ
3. มีความประพฤติดี
4. ไม่เป็นคนวิกลจริต
5. ไม่เป็นโรคติดต่อร้ายแรงหรือโรคอื่นที่สังคมรังเกียจ
6. มีสุขภาพสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ

12.2 วิธีการรับผู้เข้าศึกษา

การคัดเลือกผู้สมัครเพื่อเข้าศึกษา มี 3 วิธีการ

1. การสอบคัดเลือกโดยมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
2. การสอบคัดเลือกร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
3. การรับเข้าตามโครงการพิเศษ

13. ระบบการศึกษา

มหาวิทยาลัยแบ่งเวลาในแต่ละปีการศึกษาออกเป็นภาคการศึกษาปกติและภาคฤดูร้อน ดังนี้

1. ภาคการศึกษาปกติมี 2 ภาค คือ ภาคศึกษาที่ 1 และภาคการศึกษาที่ 2 แต่ละภาคมี ระยะเวลาเรียน ไม่ต่ำกว่า 16 สัปดาห์
2. ภาคฤดูร้อนมี 1 ภาค มีระยะเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า 8 สัปดาห์
3. ระยะเวลาเรียนในภาคฤดูร้อน 2 ภาค ให้เทียบเท่ากับภาคการศึกษาปกติ 1 ภาค
4. นักศึกษาต้องมีระยะเวลาเรียนไม่ต่ำกว่า 6 ภาคการศึกษาปกติและ 2 ภาคฤดูร้อนแต่ไม่เกิน 2 เท่าของจำนวนปีการศึกษาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรและต้องเรียนครบหลักสูตร ไม่น้อยกว่า 138 หน่วยกิต
5. นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคมของมหาวิทยาลัย จะต้องเรียนตามหลักสูตรที่ได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
6. หน่วยกิต คือ จำนวนเลขที่ใช้แสดงปริมาณการศึกษาในแต่ละรายวิชา
7. หน่วยกิตเรียน คือ จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียน
8. หน่วยกิตคำนวณรายภาค คือ จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของทุกรายวิชาที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน A,B+,B,C+,C,D+,D และ F ในแต่ละภาคการศึกษานั้น
9. หน่วยกิตคำนวณสะสม คือ จำนวนหน่วยกิตทั้งหมดของทุกรายวิชาที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน A,B+,B,C+,C,D+,D และ F
10. หน่วยกิตสอบได้ คือ จำนวนหน่วยกิตของรายวิชาที่นักศึกษาได้ระดับคะแนน A,B+,B,C+,C, D+ และ D

14. การคิดหน่วยกิต

1. รายวิชาภาคทฤษฎี ที่ใช้เวลาบรรยายหรืออภิปรายปัญหา 1 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติไม่น้อยกว่า 15 ชั่วโมง มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
2. รายวิชาภาคปฏิบัติในห้องทดลองที่ใช้เวลาฝึกหรือทดลอง 2 ถึง 3 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติ ตั้งแต่ 30 ถึง 45 ชั่วโมง มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต
3. การฝึกงานหรือการฝึกภาคสนาม ที่ใช้เวลาฝึก 3 ถึง 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ตลอดหนึ่งภาคการศึกษาปกติตั้งแต่ 45 ถึง 90 ชั่วโมง มีค่าเท่ากับ 1 หน่วยกิต

15. ระยะเวลาการศึกษา

หลักสูตรปริญญาตรี นักศึกษาจะต้องใช้ระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 6 ภาคการศึกษาปกติ แต่ไม่เกิน 16 ภาคการศึกษาปกติ

16. การลงทะเบียน จำนวนหน่วยกิตที่นักศึกษาจะลงทะเบียนเรียนได้ มีดังนี้

1. นักศึกษาสภาพปกติลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาปกติได้ภาคละไม่ต่ำกว่า 9 หน่วยกิต และไม่เกิน 22 หน่วยกิต ส่วนภาคฤดูร้อนไม่เกิน 9 หน่วยกิต
2. นักศึกษาสภาพรอพินิจลงทะเบียนเรียนในภาคการศึกษาปกติได้ภาคละไม่ต่ำกว่า 6 หน่วยกิต และไม่เกิน 15 หน่วยกิต ส่วนภาคฤดูร้อนไม่เกิน 6 หน่วยกิต
3. ในกรณีที่นักศึกษาคาดว่าจะสำเร็จการศึกษา ให้ลงทะเบียนเรียนมากกว่าที่กำหนดไว้ได้ไม่เกิน 3 หน่วยกิต แต่ต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี
4. นักศึกษาที่คาดว่าจะสำเร็จการศึกษา หรือมีเหตุผลวิสัยประสงค์จะลงทะเบียนเรียนต่ำกว่าที่กำหนดไว้จะต้องได้รับอนุมัติจากคณบดี

17. การวัดผลและการสำเร็จการศึกษา

17.1. การวัดผลการศึกษา

- 1.1 นักศึกษามีสิทธิ์เข้าสอบในรายวิชาที่ลงทะเบียนเรียน และได้รับใบเสร็จรับเงินลงทะเบียนเรียนแล้วเท่านั้น
- 1.2 นักศึกษาจะต้องมีเวลาเรียนในรายวิชาหนึ่งๆ ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และ/หรือฝึกงาน ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของเวลาเรียน จึงจะมีสิทธิ์เข้าสอบในรายวิชานั้น ยกเว้นเหตุจำเป็นอย่างยิ่งและได้รับอนุมัติจากคณบดี คณะที่อำนวยความสะดวกสอนรายวิชานั้น
- 1.3 ให้มีการวัดผลเมื่อสิ้นสุดภาคการศึกษา ในระหว่างภาคการศึกษามักจะมีการวัดผลด้วยก็ได้ ยกเว้นรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น ในกรณีที่นักศึกษาขาดสอบอันเกิดจากเหตุจำเป็นอย่างยิ่งอาจผ่อนผันให้เข้าสอบในรายวิชาที่ขาดสอบนั้น โดยการจัดสอบเป็นกรณีพิเศษ และได้รับอนุมัติจากคณบดีที่นักศึกษาสังกัด

17.2. การประเมินผลการศึกษา

1. การประเมินผลการศึกษา ใช้ระบบระดับคะแนนตัวอักษร (Letter Grade) ซึ่งมีแต้มประจำระดับคะแนน (Grade Point) ดังต่อไปนี้

ระดับคะแนน	แต้มประจำระดับคะแนน	ความหมาย
A	4.0	ดีเยี่ยม (Excellent)
B+	3.5	ดีมาก (Very Good)
B	3.0	ดี (Good)
C+	2.5	ค่อนข้างดี (Fairly Good)
C	2	พอใช้ (Fair)
D+	1.5	ค่อนข้างอ่อน (Rather Poor)
D	1	อ่อน (Poor)
F	0	ตก (Failed)

2. สัญลักษณ์ และความหมายของการวัด และประเมินผลรายวิชาต่าง ๆ ให้กำหนดดังนี้

สัญลักษณ์

ความหมาย

S	พอใจ (Satisfactory)
U	ไม่พอใจ (Unsatisfactory)
V	ผู้เข้าร่วมศึกษา (Visitor)
W	การถอนรายวิชา (Withdrawal)
I	การวัดผลยังไม่สมบูรณ์ (Incomplete)
P	การเรียนการสอนยังไม่สิ้นสุด (In Progress)

3. นักศึกษาที่มีผลการศึกษาดังแต่ระดับคะแนน D ขึ้นไป ถือว่าสอบได้ในรายวิชานั้น ยกเว้นรายวิชาที่หลักสูตรกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

4. ระดับคะแนน A, B+, B, C+, C, D+, D และ F ใช้สำหรับกรณีต่อไปนี้

1. รายวิชาที่นักศึกษาเข้าสอบ และ/หรือมีผลงานที่ประเมินผลได้เป็นระดับคะแนน
2. เปลี่ยนจากสัญลักษณ์ "I" เป็นระดับคะแนน

5. การให้ F นอกเหนือจากข้อ 11.2.4 แล้ว จะใช้ได้สำหรับกรณีต่อไปนี้

1. นักศึกษาทุจริตในการสอบ
2. นักศึกษามีเวลาเรียนภาคทฤษฎี ปฏิบัติ และ/หรือฝึกงานไม่ถึงร้อยละ 80 ของเวลาเรียนในรายวิชานั้น
3. เปลี่ยนสัญลักษณ์ "I" เป็นระดับคะแนน F เพราะนักศึกษาไม่ทำการสอบ หรือไม่ทำงานที่อาจารย์ผู้สอนกำหนดให้

6. สัญลักษณ์ "I" ใช้สำหรับกรณีต่อไปนี้

1. นักศึกษาไม่สามารถเข้ารับการวัดผลในรายวิชานั้นให้สำเร็จสมบูรณ์ได้ โดยมีหลักฐานแสดงว่ามีเหตุจำเป็นอย่างยิ่ง การให้สัญลักษณ์ I ต้องได้รับความเห็นชอบจากอาจารย์ผู้สอน และการอนุมัติจากคณบดีคณะที่อำนวยการสอนรายวิชานั้น
2. นักศึกษาทำงานที่เป็นส่วนประกอบการศึกษาของรายวิชานั้นๆ ยังไม่สมบูรณ์ และอาจารย์ผู้สอนเห็นสมควรให้รอผลการศึกษา โดยความเห็นชอบของหัวหน้าสาขาวิชาและคณบดีคณะที่อำนวยการสอนรายวิชานั้น
3. นักศึกษาจะต้องดำเนินการขอรับการวัด และประเมินผลเพื่อสัญลักษณ์ I ให้สมบูรณ์ภายใน 2 สัปดาห์แรกของภาคการศึกษาปกติหรือภายใน 1 สัปดาห์แรกของภาคฤดูร้อนถัดไปหากพ้นกำหนดดังกล่าว มหาวิทยาลัยจะเปลี่ยนสัญลักษณ์ I เป็นระดับคะแนน F หรือ สัญลักษณ์ U

7. สัญลักษณ์ S หรือ U ใช้สำหรับรายวิชาทั้งที่ไม่มีหน่วยกิตหรือกำหนดหน่วยกิต แต่หลักสูตรกำหนดให้มีการประเมินผลการศึกษาที่ไม่เป็นระดับคะแนน
8. สัญลักษณ์ V ใช้สำหรับรายวิชาที่นักศึกษาขอเข้าร่วมศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิต แต่หลักสูตรกำหนดให้มีการประเมินผลการศึกษาที่ไม่เป็นระดับคะแนน
9. สัญลักษณ์ P ใช้สำหรับรายวิชาที่มีการเรียนการสอนต่อเนื่องอยู่ และยังไม่มีการวัด และประเมินผลในภาคการศึกษานั้น สัญลักษณ์ P จะถูกเปลี่ยนเมื่อได้รับการวัดและประเมินผลแล้วทั้งนี้ไม่เกินวันสุดท้ายของกำหนดการสอบปลายภาคการศึกษาภายใน 1 ภาคการศึกษาปกติถัดไป หากพ้นกำหนดดังกล่าวมหาวิทยาลัยจะเปลี่ยนสัญลักษณ์ P ให้เป็นระดับคะแนน F หรือสัญลักษณ์ U
10. สัญลักษณ์ W ใช้สำหรับรายวิชาที่นักศึกษาขอถอนรายวิชาที่ได้ลงทะเบียนเรียนไว้แล้ว ทั้งนี้ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด

17.3. การคำนวณแต้มเฉลี่ย (Grade Point Average) กระทำได้เมื่อสิ้นภาคการศึกษาแต่ละภาค ดังนี้

1. แต้มเฉลี่ยรายภาค (Semester Grade Point Average) คำนวณจากผลการศึกษาในแต่ละภาคการศึกษาโดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตกับแต้มประจำระดับคะแนนที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้งแล้วหารด้วยหน่วยกิตรวมทั้งลงทะเบียนเรียนในภาคนั้น การหารให้สิ้นสุดที่ทศนิยม 2 ตำแหน่งโดยปัดเศษทิ้ง ไปทุกกรณี
2. แต้มเฉลี่ยสะสม (Cumulative Grade Point Average) คำนวณจากผลการศึกษาของนักศึกษาตั้งแต่ เริ่มเข้าศึกษาจนถึงภาคการศึกษาที่กำลังคำนวณ โดยเอาผลรวมของผลคูณของหน่วยกิตกับแต้มประจำระดับ คะแนนที่นักศึกษาได้รับในแต่ละรายวิชาเป็นตัวตั้ง แล้วหารด้วยหน่วยกิตรวมทั้งลงทะเบียนเรียนทั้งหมด การหาร ให้สิ้นสุดที่ทศนิยม 2 ตำแหน่ง โดยปัดเศษทิ้งไปในทุกกรณี รายวิชาใดที่นักศึกษาลงทะเบียนเรียนมากกว่า 1 ครั้ง ให้นับหน่วยกิตสะสมได้เพียงครั้งเดียว และให้นำผลการศึกษาครั้งล่าสุดมาใช้คำนวณแต้มเฉลี่ยสะสม

18. ทำเลที่ตั้งและอาคารสถานที่

1. อาคารสถานที่

อาคารเรียนรวมของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติสูง 4 ชั้น จำนวน 3 หลัง มีทางเดินเชื่อมถึงกันตลอด และอาคาร 4 ชั้น 2 ห้องเรียนทุกห้องติดเครื่องปรับอากาศ และใส่ทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัย ห้องปฏิบัติการประกอบด้วย

1. ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

2. ห้องปฏิบัติการภาษา

2. อุปกรณ์การศึกษา

อุปกรณ์การเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยได้จัดอุปกรณ์การเรียนการสอนทั่วไปประจำห้องบรรยายและห้องปฏิบัติการ ห้องบรรยายทุกห้องมีอุปกรณ์พื้นฐาน สำหรับการสอนอย่างครบถ้วนตามหลักสูตร และเพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่เข้าเรียน ประกอบด้วย ไมโครโฟน เครื่องขยายเสียง เครื่องฉายข้ามศีรษะ จอภาพ กระดานดำ กระดานไวท์บอร์ด โฟเดียม เครื่องฉายทอດสัญญาณวิดีโอ (LCD) และคอมพิวเตอร์ ห้องปฏิบัติการมีอุปกรณ์ทางวิทยาศาสตร์สำหรับการเรียนการสอนเพียงพอตามหลักสูตร

3. อุปกรณ์ประกอบสำหรับบริเวณและอาคารสถานที่

มหาวิทยาลัยจัดให้มีอุปกรณ์สาธารณูปโภค ได้แก่ หอพัก โรงอาหาร สนามกีฬา ห้องสมุด ธนาคาร ศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ห้องพยาบาล และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ อย่างเพียงพอกับจำนวนอาจารย์และนักศึกษา รวมทั้งห้องเรียนปรับอากาศ ห้องน้ำ มีระบบบำบัดน้ำเสีย และอุปกรณ์การดับเพลิง

19. ห้องสมุด

มหาวิทยาลัยมีศูนย์บรรณสารสนเทศ รับผิดชอบดูแลห้องสมุดและศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-Learning Resource Center : SLRC) อาจารย์ นักศึกษาและบุคลากร สามารถค้นคว้า ยืม คืน สักรองหนังสือ และทรัพยากรสารสนเทศต่าง ๆ ที่ศูนย์บรรณสารสนเทศให้บริการได้ โดยใช้ระบบคอมพิวเตอร์ และเครือข่ายใน ศูนย์บรรณ-สารสนเทศ ตลอดจนเครือข่ายภายในมหาวิทยาลัย ทั้งนี้การสืบค้นฐานข้อมูลของห้องสมุดสามารถทำได้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ตตลอด 24 ชั่วโมง นอกจากนี้ศูนย์บรรณสารสนเทศยังให้บริการห้องศึกษาค้นคว้าเป็นกลุ่ม บริการอินเทอร์เน็ต เพื่อสืบค้นข้อมูลภายนอกบริการสื่อไต่ทศนุปรกรณ์ต่าง ๆ

ศูนย์เรียนรู้ด้วยตนเอง (SLRC) เป็นงานที่เอื้อและอำนวยความสะดวกให้นักศึกษาอาจารย์และบุคลากรของมหาวิทยาลัยได้แสวงหาและเข้าถึงซึ่งความรู้ในศาสตร์พื้นฐานทั่วไปด้วยตนเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งพื้นฐานทาง ด้านภาษาอังกฤษ

ภาษาจีน คอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการสืบค้นในรูปแบบของเสียงภาพ และมัลติมีเดีย ตลอดจนการเรียนรู้ด้วยระบบเครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์เป็นสำคัญด้วยการเชื่อมต่อกับเครือข่ายของมหาวิทยาลัยและเครือข่ายภายนอก นอกจากนี้ศูนย์บรรณสารสนเทศยังให้บริการระบบซอฟต์แวร์ Blackboard ซึ่งเป็นระบบที่เอื้อให้มีการเรียนการสอนบนระบบอิเล็กทรอนิกส์ (E-Learning Platform) หรือห้องเรียนเสมือน จริงผ่านทางอินเทอร์เน็ตของมหาวิทยาลัย ทำให้อาจารย์และนักศึกษา ตลอดจนนักศึกษาที่เรียนวิชาเดียวกัน สามารถติดตามบทเรียนและสื่อสารถึงกันได้ โดยไม่จำกัดเวลาและสถานที่

หนังสือที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต ประกอบไปด้วย หนังสือภาษาไทย 2,833 ชื่อเรื่อง จำนวน 7,277 เล่ม และหนังสือภาษาต่างประเทศ 1,422 ชื่อเรื่อง จำนวน 1,698 เล่ม

20. การดูงานและการฝึกภาคปฏิบัติ

หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิตกำหนดให้นักศึกษาต้องศึกษาทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ การดูงานเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนภาคปฏิบัติที่มุ่งให้นักศึกษาได้เรียนรู้สภาพปัญหาและบริการในสังคม ตลอดจนเสริมสร้างแนวคิดและทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ ส่วนการฝึกภาคปฏิบัติเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนภาคปฏิบัติที่ถือเป็นหัวใจสำคัญของการจัดการศึกษาของหลักสูตร เป็นการสร้างเสริมทักษะและประสบการณ์ในการนำความรู้จากภาคทฤษฎีไปปรับใช้ในการฝึกปฏิบัติงาน หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิตของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กำหนดให้นักศึกษาดูงานและฝึกภาคปฏิบัติ 21 หน่วยกิต จำแนกเป็น

SW 2132 การดูงานและสัมมนา	(2 หน่วยกิต)
SW 2144 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและกลุ่มชน	(4 หน่วยกิต)
SW 3266 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน	(6 หน่วยกิต)
SW 4279 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ตามความสนใจเฉพาะทาง	(9 หน่วยกิต)

21. อาจารย์ผู้ทำการสอน

21.1 อาจารย์ประจำหลักสูตร

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์โสภา อ่อนโอบาส (คณบดี)

ศศ.บ. (ภาษาศาสตร์) ม.ธรรมศาสตร์

สส.ม. (สังคมสงเคราะห์) ม.ธรรมศาสตร์

2. นายไตรพัฒน์ วงศ์ประเสริฐสุข

ศศ.บ. (การสอนภาษาอังกฤษ) ม.เชียงใหม่

สค.ม. (สังคมวิทยา) จุฬาฯ

3. นางอารีนา สุวรรณภักดิ์

สส.บ. ม.ธรรมศาสตร์

สส.ม. (สังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรม) ม.ธรรมศาสตร์

4. นายสุพจน์ ธรรมมา

ว.บ. (วารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน) ม.ธรรมศาสตร์

น.บ. ม.รามคำแหง

สส.ม. (สังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรม) ม.ธรรมศาสตร์

5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์กรรณิกา ขวัญอารีย์

ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์) ม.ธรรมศาสตร์

สส.ม. (พัฒนาชุมชน) ม.ธรรมศาสตร์

6. นางพรรณปพร ลีวิโรจน์

ศศ.บ. (พัฒนาการด้านครอบครัวและเด็ก) ม.สุโขทัยธรรมาธิราช

สส.ม. (พัฒนาชุมชน) ม.ธรรมศาสตร์

ประกาศนียบัตรผดุงครรภ์อนามัย โรงเรียนผดุงครรภ์อนามัย (หัวเฉียว)

7. นางสาวจริยา พงศ์วิวัฒน์

ศศ.บ. (ภาษาฝรั่งเศส) ม.ธรรมศาสตร์

สส.ม. (สังคมสงเคราะห์ทางการแพทย์) ม.ธรรมศาสตร์

8. นายภูซงค์ เสนานุช

ศ.บ. (เศรษฐศาสตร์) ม.เชียงใหม่

สส.ม. (พัฒนาชุมชน) ม.ธรรมศาสตร์

Ph.D. (Social Work and Policy studies), The University of Sydney ,Australia

9. นางสาวนุชนาฏ ยูฮันเงาะ

สส.บ. (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) ม.หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สส.ม. (สังคมสงเคราะห์) ม.ธรรมศาสตร์

10. นางสาวศิริพร เกื้อกุลนุรักษ์

สส.บ. (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) ม.หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

สค.ม. (วิจัยประชากรและสังคม) ม.มหิดล

11. นายสมศักดิ์ นัคลาจารย์

ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตพิษณุโลก)

สส.ม. (พัฒนาชุมชน) ม.ธรรมศาสตร์

12. นางรังสิมา วิวัฒน์วงศ์วนา

ร.บ. (เกียรตินิยมอันดับสอง) ม.ธรรมศาสตร์

ร.ส.ม. (พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาชน) ม.ธรรมศาสตร์

13. นางสาวน้ำผึ้ง มีคิล

ศบ. (เศรษฐศาสตร์) ม.ธรรมศาสตร์

ร.ส.ม. (พัฒนาแรงงานและสวัสดิการมหาชน) ม.ธรรมศาสตร์

21.2 อาจารย์ประจำร่วมสอน

1. นางสาวจันทนา ยิ้มน้อย

ค.บ. (จิตวิทยาการปรึกษาแนะแนวและสังคมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ศศ.ม. (จิตวิทยาการปรึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

2. นางปาริชาติ รัตนรักษ์
 ศศ.บ. (สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา) (เกียรตินิยมอันดับสอง)
 ม.สงขลานครินทร์ ปัตตานี
 ศศ.ม. (วิจัยประชากรและสังคม) ม.มหิดล
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิก สุนทรธัย
 น.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 น.ม. (กฎหมายระหว่างประเทศ) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
4. นางสาวกรวรรณ พรหมนาถ
 ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง ม.หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
 ศศ.ม. (ภาษาศาสตร์ประยุกต์) ม.มหิดล
5. นางอุมารังษี วงษ์สุบรรณ
 ศศ.บ. (ภาษาอังกฤษ) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
 Certificate In TESL RELC, Singapore
 ศศ.ม. (ภาษาและการสื่อสาร) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
6. นายฤทธิชัย เตชะมัทธนันท์
 ค.บ. (บรรณารักษศาสตร์) วค.เทพสตรี
 ศศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
7. นางสาวรัชนีพร ศรีรักษา
 กศ.บ. (บรรณารักษศาสตร์) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 กศ.ม. (บรรณารักษศาสตร์) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
8. นางสาวพัชรินทร์ บุรณะกร
 ศษ.บ. (ภาษาไทย) เกียรตินิยมอันดับสอง ม.ศิลปากร
 กศ.ม. (ภาษาไทย) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
9. นายปราโมทย์ ชูเดช
 กศ.บ. (ภาษาไทย) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 กศ.ม. (การมัธยมศึกษาสอนภาษาไทย) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 ศศ.บ. (ไทยคดีศึกษา) ม.สุโขทัยธรรมาธิราช
10. นางสาววนริศรา เกตวัลห์
 กศ.บ. (ภาษาไทย) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
 กศ.ม. (ภาษาไทย) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

11. นายวิบูลย์ วัฒนกุล

ปก.ศ.สูง (พลศึกษา) วพ.จ. มหาสารคาม

กศ.บ. (พลศึกษา) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

กศ.ม. (พลศึกษา) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

12. นางสาวอังคณา ศรีตะลา

ปก.ศ.สูง (พลศึกษา) วพ.จ.สุโขทัย

กศ.บ. (พลศึกษา) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

กศ.ม. (พลศึกษา) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

13. นางสาวอรพินท์ นาทอง

ปก.ศ.สูง (พลศึกษา) วพ.จ. มหาสารคาม

กศ.บ. (พลศึกษา) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ พลศึกษา

กศ.ม. (พลศึกษา) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

14. นางสาวจริยาวัฒน์ โลหะพูลตระกูล

บธ.บ. (การตลาด) ม.รามคำแหง

ศศ.ม. (มานุษยวิทยา) ม.ธรรมศาสตร์

15. ผู้ช่วยศาสตราจารย์แสงอรุณ กนกพงศ์ชัย

ศศ.บ. (ภาษาไทย) ม.ศิลปากร

ศศ.ม. (มานุษยวิทยา) ม.ศิลปากร

16. นางสาวลาวัลย์ ชัยวิรัตน์กุล

วท.บ. (พฤกษศาสตร์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วท.ม. (พฤกษศาสตร์) ม.เกษตรศาสตร์

วท.ด. (วิทยาศาสตร์ชีวภาพ) ม.เกษตรศาสตร์

17. นายปวินท์ สุวรรณกุล

วท.บ. (ชีววิทยาทางทะเลและการประมง) จุฬาฯ

M.Sc. (Applied Fish Biology) U.of Plymouth , U.K.

18. ผู้ช่วยศาสตราจารย์บังอร ฉางทรัพย์

วท.บ. (เทคนิคการแพทย์) ม.ขอนแก่น

วท.ม. (วิทยาศาสตร์การแพทย์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

19. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวิทย์ เพ็ชรกิจกรรม

วท.บ. วิทยาศาสตร์การแพทย์ (เคมี) ม.แพทย์ศาสตร์

Ph.D. (Biochemistry) Vanderbilt U., U.S.A.

20. นางศรมน สุทิน
กศ.บ. (ชีววิทยา) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
วท.ม. (เคมีชีวภาพ) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
21. นางผุสดี สิริยากร
วท.บ. (เคมี) ม.เกษตรศาสตร์
วท.ม. (เคมี) ม.เกษตรศาสตร์
22. นางวรพรรณณี เผ่าทองสุข
วท.บ. (จุลชีววิทยา) ม.บูรพา
วท.ม. (จุลชีววิทยาทางอุตสาหกรรม) จุฬาฯ
23. นายอรรถสิทธิ์ สุนาโท
ปธ. 7 (ปริญญาธรรม 7 ประโยค)
พธ.บ. (ปรัชญา) มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
M.A.(Philosophy) University of Madras, India.
24. นางสาวนุชนารถ อิ่มสมบุญ
วท.บ. (เทคโนโลยีสารสนเทศ) ม.หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
วท.ม. (เทคโนโลยีการจัดการระบบสารสนเทศ) ม.มหิดล
25. นางวรรณมา พฤกษ์ประเสริฐ
B.S. (Business Administration / Mathematics) St. Mary College, Kansas., U.S.A.
M.S. (Computer Methodology) City U. of New York., U.S.A.
26. นางสาวนฤดี บุรณะจรรยากุล
วท.บ. เกียรตินิยมอันดับ 1 (วิทยาการคอมพิวเตอร์) ม.หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
วท.ม. (เทคโนโลยีสารสนเทศ) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
27. นางสาวนัฐธิยา บุญอาพันธ์เจริญ
วท.บ. (จิตวิทยา) ม.เชียงใหม่
วท.ม. (จิตวิทยาคลินิก) ม.มหิดล
28. นางสาวอัจฉรา บัวเลิศ
วท.บ. (จิตวิทยา) ม.เชียงใหม่
ศศ.ม. (จิตวิทยาการปรึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
29. นายอดิวัฒน์ พรหมมาสา
ค.บ. (จิตวิทยาการปรึกษาและแนะแนว) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ค.ม. (จิตวิทยาการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

30. นายธีรโชติ เกิดแก้ว
 ป.ธ. 9 (บาลี) กรมการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
 พธ.บ. (ศาสนา) มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย
 อ.ม. (ศาสนาเปรียบเทียบ) ม.มหิดล
31. นายสมนึก ใจเกล้า
 ศน.บ. (ศาสนาและปรัชญา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 อ.ม. (ศาสนาเปรียบเทียบ) ม.มหิดล

21.3 อาจารย์พิเศษ

1. อาจารย์เกื้อ แก้วเกตุ
 ปกศ.สูง (พลศึกษา) ว.พลศึกษา
 กศ.บ. ม.ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
 วท.ม. (การบริการค่ายพักแรมและนันทนาการ) George Williams College, U.S.A
2. พ.ต.อ.หญิงจิรวาส จัตรีไชยสิทธิกุล
 สส.บ. ม.ธรรมศาสตร์
 น.บ. ม.ธรรมศาสตร์
3. อาจารย์บุญล้อม กานต์ศักดิ์สรานู
 สส.บ. ม.ธรรมศาสตร์
4. ศาสตราจารย์ยุพา วงศ์ไชย
 สส.บ. (เกียรตินิยม) ม.ธรรมศาสตร์
 M.S.W. University of Tulane, U.S.A.
5. อาจารย์ชินชัย ชี้เจริญ
 สส.บ. ม.ธรรมศาสตร์
 สส.ม. (สังคมสงเคราะห์) ม.ธรรมศาสตร์
6. ผู้ช่วยศาสตราจารย์เล็ก สมบัติ
 สส.บ. ม.ธรรมศาสตร์
 สส.ม. (สังคมสงเคราะห์) ม.ธรรมศาสตร์
7. รองศาสตราจารย์แล ดิลกวิทยรัตน์
 รศ.บ. (การคลัง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 M.A. (Development Studies) Institute of Social Studies, The Hague, Netherland
8. อาจารย์สุวรรณี คำมั่น
 สถิติศาสตรบัณฑิต (การประกันสังคม) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 M.Sc (Community Nutrition) U. of Queensland, Australia

9. อาจารย์สุจิตราภรณ์ นาคะลักษณ์
ศศ.บ. (การวิเคราะห์และประเมินโครงการ) สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
สส.ม. (สวัสดิการสังคม) ม.ธรรมศาสตร์
10. อาจารย์วรวิทย์ ทัดสนสัมฤทธิ์
ศศ.บ. (เศรษฐศาสตร์) ม.รามคำแหง
11. อาจารย์เต็มศักดิ์ สุวรรณศักดิ์
ศ.บ. (สหกรณ์) ม.เกษตรศาสตร์
วท.ม. (เศรษฐศาสตร์และการพัฒนาแรงงาน) ม.เกษตรศาสตร์
12. อาจารย์หทัยรัฐน์ เอื้อสามาลย์
สส.บ. ม.หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
สส.ม. (สังคมสงเคราะห์) ม.ธรรมศาสตร์
13. อาจารย์จรินทร์ ต้นชัชวาล
บธ.บ. (เกียรตินิยมอันดับ 2) ม.สงขลานครินทร์
นบ. ม.รามคำแหง
เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
นม. (นิติศาสตรมหาบัณฑิต) ม.รามคำแหง
14. พันตำรวจโทสง่า อิศรัณยานนท์
นบ. (เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง) ม.กรุงเทพ
อบรมหลักสูตรฯ นายตำรวจสัญญาบัตร โรงเรียนนายตำรวจสามพราน
สส.ม. (การบริหารสังคม) ม.หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
15. นายสมพงษ์ สิงห์สมบุญ
นบ. ม.รามคำแหง
เนติบัณฑิตไทย สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
บธ.ม. ม.อีสเทิร์นเอเซีย
16. อาจารย์วาทกานต์ ช่อแก้ว
กศ.บ. (คณิตศาสตร์) ม.ศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน
ศศ.บ. (รัฐศาสตร์) ม.รามคำแหง
ค.ม. (การศึกษานอกระบบโรงเรียน) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
17. อาจารย์วีระชัย วีระจันทระชาติ
ค.บ. (จิตวิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
18. อารย์วรรณ รัศมีทัต
อ.บ. (ภูมิศาสตร์) ม.ศิลปากร
สส.ม. (พัฒนาชุมชน) ม.ธรรมศาสตร์

19. อาจารย์ศิริพร สุวรรณทศ

สส.บ. ม.ธรรมศาสตร์

22. รหัสวิชาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ประกอบด้วย ตัวอักษรโรมัน 2 ตัว ตามด้วยตัวเลข 4 หลัก

1. รหัสอักษร มีความหมายดังนี้

EG หมายถึง รายวิชาในหมวดวิชาภาษาอังกฤษ

CS หมายถึง รายวิชาในหมวดวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

GE หมายถึง รายวิชาในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป

SW หมายถึง รายวิชาในสาขาวิชาสังคมสงเคราะห์

2. รหัสตัวเลข

เลขหลักพัน หมายถึง ระดับชั้นปี

เลข 1 หมายถึง รายวิชาชั้นปีที่ 1

เลข 2 หมายถึง รายวิชาชั้นปีที่ 2

เลข 3 หมายถึง รายวิชาชั้นปีที่ 3

เลข 4 หมายถึง รายวิชาชั้นปีที่ 4

เลขหลักร้อย หมายถึง ลำดับวิชา

เลขหลักสิบ หมายถึง ลำดับวิชา

เลขหลักหน่วย หมายถึง จำนวนหน่วยกิตของรายวิชานั้น ๆ

26. โครงสร้างหลักสูตร สังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต

* นักศึกษาจะต้องศึกษาและสอบผ่านรายวิชาตามหลักสูตร โดยมีหน่วยกิตสะสมไม่น้อยกว่า 138 หน่วยกิต ดังนี้

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	ไม่น้อยกว่า	30	หน่วยกิต
ระดับมหาวิทยาลัยกำหนด		23	หน่วยกิต
ระดับคณะวิชาเลือก		7	หน่วยกิต
ก. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์		6	หน่วยกิต

หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ฝึกงาน)

วิชาบังคับ

GE 1082	โลกทัศน์กับการดำเนินชีวิต	2	(2/2-0-0)
GE 1092	จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต	2	(2/2-0-0)
GE 1072	สุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	2	(1/1-1/2-0)

วิชาเลือก

GE 2182	สุนทรียศาสตร์แห่งชีวิต	2	(2/2-0-0)
---------	------------------------	---	-----------

ข. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

4 หน่วยกิต

วิชาบังคับ

GE 1102	ไทยกับสภาวะการณ์โลก	2	(2/2-0-0)
GE 1112	ชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง	2	(2/2-0-0)

วิชาเลือก

GE 2202	กฎหมายกับสังคม	2	(2/2-0-0)
---------	----------------	---	-----------

ค. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

7 หน่วยกิต

วิชาบังคับ

GE 1122	เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนรู้	2	(2/2-0-0)
GE 1132	ทักษะและกระบวนการคิด	2	(2/2-0-0)

วิชาเลือก

CS 1001	การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในชีวิตประจำวัน	1	(0-1/2-0)
GE 2232	มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	2	(2/2-0-0)

ง. กลุ่มวิชาภาษา

9 หน่วยกิต

GE 1043	ภาษาไทยกับการสื่อสาร	3	(3/3-0-0)
GE 1053	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1	3	(2/2-1/2-0)
GE 1063	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2	3	(2/2-1/2-0)

2. หมวดวิชาเฉพาะ

ไม่น้อยกว่า

102 หน่วยกิต

2.1 วิชาพื้นฐานวิชาชีพ

24 หน่วยกิต

หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ฝึกงาน)

EG 5193	การฟัง- การพูดภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ	3	(3/3-0-0)
EG 5203	การอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ	3	(3/3-0-0)
SW 1023	มานุษยวิทยาพื้นฐาน	3	(3/3-0-0)
SW 1033	พื้นฐานระบบและกลไกภายในสังคม	3	(3/3-0-0)
SW 2023	สิทธิมนุษยชนกับสังคมสงเคราะห์	3	(3/3-0-0)
SW 2043	พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ในสังคม	3	(3/3-0-0)

SW 2063	จริยธรรมทางวิชาชีพในงานสังคมสงเคราะห์	3 (3/3-0-0)
SW 2073	กฎหมายสวัสดิการสังคม	3 (3/3-0-0)
2.2	วิชาชีพ	66 หน่วยกิต
2.2.1	วิชาบังคับภาคทฤษฎี	45 หน่วยกิต
	หน่วยกิต (บรรยาย-ปฏิบัติ-ฝึกงาน)	
SW1013	ปรัชญาและแนวคิดทางสังคมสงเคราะห์	3 (3/3-0-0)
SW 2053	ปัญหาสังคมกับความมั่นคงของมนุษย์	3 (3/3-0-0)
SW 2083	สังคมไทยกับการพัฒนาสังคม	3 (3/3-0-0)
SW 2093	การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและระบบสวัสดิการสังคม	3 (3/3-0-0)
SW 2113	ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย และครอบครัว	3 (3/3-0-0)
SW 2123	ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กลุ่มชน	3 (3/3-0-0)
SW 2263	การให้บริการปรึกษาในงานสังคมสงเคราะห์	3 (3/3-0-0)
SW 3013	ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน	3 (3/3-0-0)
SW 3023	เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับงานสังคมสงเคราะห์	3(2/2-1/2-0)
SW 3033	การสร้างเครือข่ายและสหวิชาชีพ	3 (3/3-0-0)
SW 3043	การจัดการโครงการในงานสังคมสงเคราะห์	3 (3/3-0-0)
SW 3183	การวิจัยทางสังคมสงเคราะห์	3(2/2-1/2-0)
SW 4023	ความยุติธรรมและความสมานฉันท์ทางสังคม	3 (3/3-0-0)
SW 4193	การบริหารงานสังคมสงเคราะห์	3 (3/3-0-0)
SW 4243	การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนสวัสดิการสังคม	3 (3/3-0-0)
2.2.2	วิชาบังคับภาคปฏิบัติ	21 หน่วยกิต
SW 2132	การดูงานและสัมมนา	2 (1/1-1/2-0)
SW 2144	การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและกลุ่มชน	4(0-0-4/24)
SW 3266	การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน	6 (0-0-6/24)
SW 4279	การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ตามความสนใจเฉพาะทาง	9 (0-09/40)
2.3	วิชาเฉพาะด้าน	12 หน่วยกิต
	นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งดังต่อไปนี้	
2.3.1	กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ด้านครอบครัวและเด็ก	
(ก)	วิชาบังคับ	
(ข)	วิชาเลือก	
SW 3053	ความรุนแรงในครอบครัว	3 (3/3-0-0)
SW 3063	การพิทักษ์และเสริมพลังเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ขาดโอกาส	3 (3/3-0-0)
SW 3073	ทุนสังคมและวัฒนธรรมกับความมั่นคงของครอบครัว	3 (3/3-0-0)

SW 3083	วิทยาการการสูงอายุ	3	(3/3-0-0)
SW 3093	ภาวะผู้นำกับการขับเคลื่อนพลังสังคม	3	(3/3-0-0)
SW 3113	สังคมสงเคราะห์การศึกษา	3	(3/3-0-0)
SW 3123	ประชากรกับการพัฒนา	3	(3/3-0-0)
SW 3143	เทคนิคการสังคมสงเคราะห์เด็กเยาวชนและครอบครัว	3	(3/3-0-0)
SW 3153	เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้สูงอายุ	3	(3/3-0-0)
SW 3163	เทคนิคการสังคมสงเคราะห์บุคคลพิการและทุพพลภาพ	3	(3/3-0-0)
SW 3333	สวัสดิการครอบครัวและเด็ก	3	(3/3-0-0)
SW 3473	การให้บริการปรึกษาครอบครัว	3	(3/3-0-0)
SW 4883	เสถียรภาพของสถาบันครอบครัวในสังคมไทย	3	(3/3-0-0)
SW 3383	การศึกษาอิสระ	3	(0-3/9-0)

2.3.2 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์

(ก) วิชาบังคับ

SW 3393	ระบบสาธารณสุขไทย	3	(3/3-0-0)
SW 3403	การสังคมสงเคราะห์การแพทย์	3	(3/3-0-0)

(ข) วิชาเลือก

SW 3193	ระบบสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา	3	(3/3-0-0)
SW 3203	การพิทักษ์สิทธิและคุ้มครองผู้ป่วย	3	(3/3-0-0)
SW 3213	เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้ป่วยด้วยโรคร้ายแรงทางสังคม	3	(3/3-0-0)
SW 3223	เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้ถูกทารุณกรรมทางเพศ	3	(3/3-0-0)
SW 3413	วิทยาการระบาดทางสังคม	3	(3/3-0-0)
SW 3433	สุขภาพจิต	3	(3/3-0-0)
SW 3513	การศึกษาอิสระ	3	(0-3/9-0)

2.3.3 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์สาธารณสุข

(ก) วิชาบังคับ

SW 3523	สาธารณสุขเบื้องต้น	3	(3/3-0-0)
SW 3233	การสังคมสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณสุข	3	(3/3-0-0)

(ข) วิชาเลือก

SW 3243	การประสานและการระดมทรัพยากรในงานบรรเทาสาธารณสุข	3	(3/3-0-0)
SW 3253	องค์การสาธารณสุขประโยชน์กับงานสาธารณสุข	3	(3/3-0-0)
SW 3263	อาสาสมัครในงานสาธารณสุข	3	(3/3-0-0)
SW 3273	เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาวิกฤต	3	(3/3-0-0)
SW 3593	การจัดการในงานสาธารณสุข	3	(3/3-0-0)
SW 3603	การศึกษาอิสระ	3	(0-3/9-0)

2.3.4 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม

(ก) วิชาบังคับ

SW 3843 การสังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม 3 (3/3-0-0)

SW 3623 ระบบความมั่นคงทางสังคม 3 (3/3-0-0)

(ข) วิชาเลือก

SW 3643 ปัญหาแรงงานและมาตรการทางกฎหมาย 3 (3/3-0-0)

SW 3653 สถิติการสำหรับผู้ใช้แรงงาน 3 (3/3-0-0)

SW 3663 ปัญหาคนงานในภาคอุตสาหกรรม 3 (3/3-0-0)

SW 3693 ทรัพยากรมนุษย์ 3 (3/3-0-0)

SW 3703 การฝึกอบรมในงานสังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม 3(2/2-1/2-0)

SW 3813 เทคนิคการสงเคราะห์ผู้ประสบอันตรายจากการทำงาน 3 (3/3-0-0)

SW 3833 แรงงานนอกระบบ 3 (3/3-0-0)

SW 3853 แรงงานสัมพันธ์ 3 (3/3-0-0)

SW 3863 องค์การและขบวนการแรงงาน 3 (3/3-0-0)

SW 3713 การศึกษาอิสระ 3 (0-3/9-0)

2.3.5 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กระบวนการยุติธรรม

(ก) วิชาบังคับ

SW 3723 ระบบการบริหารงานกระบวนการยุติธรรม 3 (3/3-0-0)

SW 3733 การสังคมสงเคราะห์กับกระบวนการยุติธรรม 3 (3/3-0-0)

SW 3743 อาชญวิทยาและทัณฑวิทยา 3 (3/3-0-0)

(ข) วิชาเลือก

SW 3753 การคุมประพฤติ การอภัยโทษ การพักการลงโทษ และการสงเคราะห์หลังปลดปล่อย 3 (3/3-0-0)

SW 3763 เทคนิคการอบรมแก้ไขผู้กระทำผิด 3 (3/3-0-0)

SW 3773 การป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด 3 (3/3-0-0)

SW 3783 การสร้างฐานชุมชนในงานอาชญากรรม 3 (3/3-0-0)

SW 3793 การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนกับกระบวนการยุติธรรม 3 (3/3-0-0)

SW 3973 การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดเฉพาะกลุ่ม 3 (3/3-0-0)

SW 3983 การศึกษาอิสระ 3 (0-3/9-0)

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

ไม่น้อยกว่า

6 หน่วยกิต

ให้เลือกรายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรี ที่เปิดสอนในระดับปริญญาตรี ของมหาวิทยาลัย
หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ได้ตามความสนใจ หรือเลือกจากรายวิชาต่อไปนี้

SW 3283 กระบวนการพิทักษ์สิทธิ 3 (3/3-0-0)

SW 3453 เพศศึกษากับการครองเรือน 3 (3/3-0-0)

SW 4833 พลวัตกลุ่ม* 3 (3/3-0-0)

SW 4853 การประชาสัมพันธ์

3 (3/3-0-0)

หมายเหตุ *นักศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต ห้ามเลือกเรียนวิชา SW 4833 เป็นรายวิชาเลือกเสรี

แผนการศึกษาตามหลักสูตร สส.บ.

ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 1

GE 1102	ไทยกับสภาวะการณ์โลก	2	(2/2-0-0)
GE 1122	เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนรู้	2	(2/2-0/0)
GE 1132	ทักษะและกระบวนการคิด	2	(2/2-0/0)
GE 1053	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1	3	(2/2-1/2-0)
GE 1092	จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต	2	(2/2-0/0)
GE 2182	สุนทรียภาพแห่งชีวิต	2	(2/2-0/0)
GE 2232	มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	2	(2/2-0-0)
SW 1033	พื้นฐานระบบและกลไกภายในสังคม	3	(3/3-0-0)
	รวม	18	(17/17-1/2-0)

ชั้นปีที่ 1 ภาคการศึกษาที่ 2

CS 1001	การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในชีวิตประจำวัน	1	(0-1/2-0)
GE 1043	ภาษาไทยกับการสื่อสาร	3	(3/3-0/0)
GE 1063	ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2	3	(2/2-1/2-0)
GE 1072	สุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	2	(1/1-1/2-0)
GE 1082	โลกทัศน์กับการดำเนินชีวิต	2	(2/2-0-0)
GE 2202	กฎหมายกับสังคม	2	(2/2-0-0)
SW 1023	มานุษยวิทยาพื้นฐาน	3	(3/3-0-0)
SW 1013	ปรัชญาและแนวคิดทางสังคมสงเคราะห์	3	(3/3-0-0)
	รวม	19	(16/16-3/6-0)

ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 1

GE 1112	ชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง	2	(2/2-0/0)
SW 2023	สิทธิมนุษยชนกับสังคมสงเคราะห์	3	(3/3-0-0)
SW 2043	พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ในสังคม	3	(3/3-0-0)
SW 2063	จริยธรรมทางวิชาชีพในงานสังคมสงเคราะห์	3	(3/3-0-0)
SW 2073	หลักกฎหมายสวัสดิการสังคม	3	(3/3-0-0)
SW 2083	สังคมไทยกับการพัฒนาสังคม	3	(3/3-0-0)
SW 2053	ปัญหาสังคมกับความมั่นคงของมนุษย์	3	(3/3-0-0)
	รวม	20	(20/20-0-0)

ชั้นปีที่ 2 ภาคการศึกษาที่ 2

EG 5193	การฟัง- การพูดภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ	3	(3/3-0-0)
SW 2093	การเปลี่ยนแปลงทางสังคมกับระบบสวัสดิการสังคม	3	(3/3-0-0)
SW 2113	ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและ ครอบครัว3(3/3-0-0)		
SW 2123	ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กลุ่มชน	3	(3/3-0-0)
SW 2263	การให้บริการปรึกษาในงานสังคมสงเคราะห์	3	(3/3-0-0)
SW 2132	การดูงานและสัมมนา	2	(1/1-1/2-0)
	รวม	17	(16/16-1/2-0)

ชั้นปีที่ 2 ภาคฤดูร้อน

SW 2144	การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและกลุ่มชน	4	(0-0-4/24)
	รวม	4	(0-0-4/24)

ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 1

EG 5203 การอ่าน- การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ	3 (3/3-0-0)
SW 3013 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน	3 (3/3-0-0)
SW 3023 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับงานสังคมสงเคราะห์	3(2/2-1/2-0)
SW 3033 การสร้างเครือข่ายและสหวิชาชีพ	3 (3/3-0-0)
SW วิชาเฉพาะด้าน	3 (3/3-0-0)
SW วิชาเฉพาะด้าน	3 (3/3-0-0)
รวม	18(17/17-1/2-0)

ชั้นปีที่ 3 ภาคการศึกษาที่ 2

SW 3043 การจัดการโครงการในงานสังคมสงเคราะห์	3 (3/3-0-0)
SW 3183 การวิจัยทางสังคมสงเคราะห์	3(2/2-1/2-0)
SW วิชาเฉพาะด้าน	3 (3/3-0-0)
SW วิชาเฉพาะด้าน	3 (3/3-0-0)
..... วิชาเลือกเสรี	3 (3/3-0-0)
รวม	15(14/14-1/2-0)

ชั้นปีที่ 3 ภาคฤดูร้อน

SW 3266 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน	6 (0-0-6/24)
รวม	6 (0-0-6/24)

ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 1

SW 4023 ความยุติธรรมและความสมานฉันท์ทางสังคม	3 (3/3-0-0)
SW 4193 การบริหารงานสังคมสงเคราะห์	3 (3/3-0-0)
SW 4243 การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนสวัสดิการสังคม	3 (3/3-0-0)
..... วิชาเลือกเสรี	3 (3/3-0-0)
รวม	12(12/12-0-0)

ชั้นปีที่ 4 ภาคการศึกษาที่ 2

SW 4279 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ตามความสนใจ เฉพาะทาง	9 (0-0-9/40)
รวม	9 (0-0-9/40)

คำอธิบายรายวิชา

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป

วิชาบังคับ

GE 1082	โลกทัศน์กับการดำเนินชีวิต
(World View and Way of Life)	2(2/2-0-0)
Prerequisite : None		
ความหมายและความสำคัญของโลกทัศน์ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อโลกทัศน์ เช่น ศาสนาปรัชญา วิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กับการดำเนินชีวิต การเข้าใจชีวิตแบบเชื่อมโยงทั้งในระดับปัจเจกสังคมและสิ่งแวดล้อมทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรมอย่างบูรณาการ การเลือกทางดำเนินชีวิตที่ดีงามบนพื้นฐานจริยธรรมทางปรัชญาและศาสนา ความรับผิดชอบ การอุทิศตนและการสร้างสรรค์สังคมที่จะนำมาซึ่งสันติสุขที่แท้จริง		
GE 1092	จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต
(Psychology for Living)	2(2/2-0-0)
Prerequisite : None		
ศาสตร์เกี่ยวกับความเข้าใจตนเอง การตระหนักในคุณค่าของตน ความเข้าใจผู้อื่น การสร้างความสัมพันธ์ การมีสุขภาพจิตที่ดีในการดำรงชีวิต เสริมสร้างการทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการกับปัญหา และการพัฒนาศักยภาพแห่งตน		
GE 1072	สุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต
(Health and Quality of Life Development)	2(1/1-1/2-0)
Prerequisite : None		
ความจำเป็นและความต้องการของมนุษย์ในการออกกำลังกาย การพัฒนาและเสริมสร้างคุณภาพชีวิต โครงสร้างและหน้าที่การทำงานของร่างกายมนุษย์ หลักการและวิธีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ สมรรถภาพทางกาย การป้องกันการบาดเจ็บจากการเล่นกีฬาและออกกำลังกาย นันทนาการเพื่อสุขภาพ การเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี การนำความรู้และทักษะการออกกำลังกายไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม การฝึกภาคปฏิบัติ		

ข. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	4 หน่วยกิต
GE 1102 ไทยกับสภาวะการณ์โลก (Thailand in Contemporary World Events)	2(2/2-0-0)
Prerequisite : None	
เหตุการณ์ต่าง ๆ ของโลก และปัญหาที่เกิดขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จนถึงปัจจุบันที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การสื่อสารและเทคโนโลยี ความขัดแย้งในภูมิภาคต่าง ๆ ของโลก และการประสานประโยชน์ การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ การแข่งขันด้านการค้า บทบาทของไทยในเวทีโลก การปรับตัวของไทยกับสถานการณ์โลก แนวโน้มของสถานการณ์โลกในอนาคต ตลอดจนความร่วมมือในการแก้ปัญหาของประชาคมโลกเพื่อให้เกิดสันติภาพอย่างยั่งยืน	
GE 1112 ชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง (Life and Self – Sufficient Economy)	2(2/2-0-0)
Prerequisite : None	
ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจกับการแก้ปัญหาพื้นฐานทางเศรษฐกิจ เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจ เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ การพัฒนาเศรษฐกิจ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติของประเทศไทย โครงสร้างทางเศรษฐกิจของประเทศไทย ปัญหาทางเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การสร้างฐานเศรษฐกิจที่มั่นคงและยั่งยืนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การประยุกต์ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในระดับชุมชน และการปฏิบัติตนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง กรณีศึกษาในโครงการพระราชดำริ	
ค. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	4 หน่วยกิต
GE 1122 เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนรู้ (Information Technology and Learning)	2(2/2-0-0)
Prerequisite : None	
เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีโทรคมนาคม การสื่อสารข้อมูล เครือข่ายคอมพิวเตอร์และสารสนเทศ ระบบสารสนเทศ ฐานข้อมูล การสืบค้นและการนำเสนอสารสนเทศเพื่อ	

การแสวงหาความรู้และการเรียนรู้ในสังคมยุคสารสนเทศ สังคมดิจิทัล และสังคมแห่งปัญญาที่มีต่อชีวิตและความ เป็นอยู่ของมนุษย์

GE 1132 ทักษะและกระบวนการคิด 2(2/2-0-0)
(Skills and Process of Thinking)

Prerequisite : None

ลักษณะและขอบข่ายของแนวคิด หลักของเหตุผล วิธีการสร้างทักษะการคิด การคิดอย่างเป็นระบบ การคิดอย่างมีเหตุผล การคิดในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ การคิดสร้างสรรค์ การคิดแก้ปัญหาและการเขียนแผนผังความคิด การตรวจสอบความคิด การวิเคราะห์ สังเคราะห์และแก้ไขในสถานการณ์และประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต

ง. กลุ่มวิชาภาษา 9 หน่วยกิต

GE 1043 ภาษาไทยกับการสื่อสาร 3(3/3-0-0)
(Thai Language and Communication)

Prerequisite : None

ฝึกทักษะการใช้ภาษาไทยในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน การฟังและการอ่านจับใจความ การพูดในที่ประชุม การเขียนรูปแบบต่าง ๆ การใช้ภาษาสื่อมวลชน การอ่านสิ่งพิมพ์ประเภทต่าง ๆ เพื่อเป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้ และการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การรู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงทางภาษาไทยที่เกิดขึ้นในสังคม ทั้งฐานะผู้รับสารและผู้ส่งสาร

GE 1053 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1 3(2/2-1/2-0)
(English For Communication I)

Prerequisite : None

การใช้ภาษาทั้งสี่ด้าน คือการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยเน้นการฟังและการพูดในชีวิตประจำวัน การอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนบันทึกอย่างง่าย เพื่อการสื่อสาร

GE 1063 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 3(2/2-1/2-0)
 (English For Communication II)

Prerequisite : GE 1053 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1

ทักษะในการใช้ศัพท์ สำนวน แคลงและสุภาพสิต การสนทนาเกี่ยวกับหัวข้อในชีวิตประจำวันในเรื่องต่าง ๆ การอ่านเพื่อความเข้าใจ การเขียนอนุเขต จดหมายและความเรียงแบบต่าง ๆ

วิชาเลือกในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป 7 หน่วยกิต

ก. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์

GE 2182 สุนทรียภาพแห่งชีวิต 2(2/2-0-0)
 (Aesthetic Appreciation)

Prerequisite : None

ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมาย ประวัติและพัฒนาการแนวคิดทางสุนทรียศาสตร์ ความสัมพันธ์ระหว่างความงาม ความดีและความจริง ความซาบซึ้งในคุณค่าแห่งความงามด้านจิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม วรรณกรรม นาฏศิลป์และดนตรี ศิลปะกับศีลธรรมและคุณค่าแห่งความงามในชีวิตประจำวัน

ข. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

GE 2202 กฎหมายกับสังคม 2(2/2-0-0)
 (Law and Society)

Prerequisite : None

ความสัมพันธ์ระหว่างสังคม รัฐกับกฎหมาย ทฤษฎีและแนวคิดทางสังคมวิทยาทางกฎหมาย ปฏิสัมพันธ์ ระหว่างกฎหมายกับสังคมต่อการสร้างกฎเกณฑ์แห่งกฎหมาย การบังคับใช้กฎหมาย และการปฏิบัติตามกฎหมายในสภาพความจริงของสังคม กรณีศึกษาและสถานการณ์จำลอง บทบาทของกฎหมายกับสังคมในมิติทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม กฎหมายกับการพัฒนาประเทศ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของระบบกฎหมาย

ศูนย์บรรณสารสนเทศ
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

49

ค. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

GE 2232 มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม 2(2/2-0-0)
(Man and Environment)

Prerequisite : None

ความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับสิ่งแวดล้อม ระบบนิเวศ สภาวะแวดล้อม ปัญหาและผลกระทบจากการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แนวทางการแก้ปัญหาและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนและสร้างความตระหนักในการรักษาสิ่งแวดล้อม

CS 1001 การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในชีวิตประจำวัน 1(0-1/2-0)
(Application Software in Daily Life)

Prerequisite : None

วิธีการใช้งานโปรแกรมสำเร็จรูปประเภทต่าง ๆ อาทิ โปรแกรมประมวลผลคำ โปรแกรมสเปรดชีต โปรแกรมเพื่อนำเสนองาน โปรแกรมระบบจัดการฐานข้อมูล โปรแกรมสำหรับการพัฒนาเว็บเพจ การประยุกต์ใช้งานในชีวิตประจำวัน หลักคุณธรรมและจริยธรรมในการใช้งาน

2. หมวดวิชาเฉพาะ

2.1 วิชาพื้นฐานวิชาชีพ

EG 5193 การฟัง - การพูดภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ 3(3/3-0-0)
(English Listening-Speaking for Professional Purpose)

Prerequisite : GE 1063 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2

ทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจในเนื้อหาสาระจากสื่อประเภทต่าง ๆ ทักษะการสนทนาการนำเสนอในที่ประชุม และการอภิปรายเป็นภาษาอังกฤษ ในหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของนักศึกษา

EG 5203 การอ่าน - การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ 3(3/3-0-0)
(English Reading -Writing for Professional Purpose)

Prerequisite : GE 1063 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2

ทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจ การจับใจความจากตำรา วารสาร และบทความทางวิชาการ ทักษะการเขียนรายงาน ทักษะการเสนอและอภิปรายผลงานโดยใช้ศัพท์ สำนวน และหัวข้อที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาของ นักศึกษา ทักษะในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพกับบุคคลที่เกี่ยวข้องในการดำเนินวิชาชีพในสาขาวิชาดังกล่าว

AB
LB
2362.75
กน 337
2555

- SW 1023 มานุษยวิทยาพื้นฐาน 3 (3/3-0-0)
(Basic Anthropology)
- Prerequisite : None
- มนุษย์ในเชิงกายภาพและวัฒนธรรม แนวคิดทฤษฎีพัฒนาการที่เกี่ยวข้อง ลักษณะของวัฒนธรรมในทางมานุษยวิทยา ระบบเครือญาติ ระบบเศรษฐกิจ การแบ่งช่วงชั้นทางสังคม การจัดการทางการเมือง การควบคุมสังคม ศาสนา พิธีกรรมและการผสมผสานทางวัฒนธรรม
- SW 1033 พื้นฐานระบบและกลไกภายในสังคม 3 (3/3-0-0)
(Foundations of Social Systems and Mechanisms)
- Prerequisite : None
- แนวคิดเกี่ยวกับสังคม โครงสร้างความสัมพันธ์พื้นฐานของสังคม ระบบเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และวัฒนธรรมประเพณี กลไกและกระบวนการเชิงพฤติกรรมภายในระบบ ตลอดจนปฏิสัมพันธ์ระหว่างระบบมาตรการควบคุมสังคมให้มีความเป็นเอกภาพ
- SW 2023 สิทธิมนุษยชนกับสังคมสงเคราะห์ 3 (3/3-0-0)
(Human Rights and Social Work)
- Prerequisite : None
- ความหมาย ประเภท รากฐานทางปรัชญา ประวัติและพัฒนาสิทธิมนุษยชน วัฒนธรรมและสิทธิมนุษยชน ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการจำเป็นกับสิทธิมนุษยชน การละเมิดสิทธิ กลไกในการคุ้มครองสิทธิ แนวคิดสิทธิมนุษยชนที่มีต่อการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ ปัญญาสากลแห่งสิทธิมนุษยชนที่นักสังคมสงเคราะห์พึงตระหนัก
- SW 2043 พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ในสังคม 3 (3/3-0-0)
(Human Development and Behaviour Change in Society)
- Prerequisite : None
- แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการของมนุษย์ทางด้านร่างกาย จิตใจ จริยธรรมและสังคม ตั้งแต่ปฏิสนธิ จนถึงวัยชรา ทั้งพฤติกรรมปกติและผิดปกติ และความสำคัญทางสังคมต่อพฤติกรรมดังกล่าว

SW 2063 จริยธรรมทางวิชาชีพ ในงานสังคมสงเคราะห์ 3 (3/3-0-0)
(Professional Ethics in Social Work)

Prerequisite : None

ความหมาย ความสำคัญ แนวคิดและวิวัฒนาการของจริยธรรม จริยธรรมในมิติทางศาสนา กฎหมาย และสิทธิแห่งความเป็นมนุษย์ จริยธรรมกับงานสังคมสงเคราะห์ จริยธรรมทางวิชาชีพกับบุคลิกภาพ อันพึงประสงค์ ของนักสังคมสงเคราะห์

SW 2073 กฎหมายสวัสดิการสังคม 3 (3/3-0-0)
(Social Welfare Law)

Prerequisite : None

แนวคิด วิวัฒนาการ วิเคราะห์หลักกฎหมายที่จำเป็นสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ เช่น พ.ร.บ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการ พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ร.บ.การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ร.บ. ป้องกัน การค้าหญิงและเด็ก พ.ร.บ.คนพิการ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (วิธีสืบพยานเด็ก) เป็นต้น และกฎหมายที่เกี่ยวข้องทางด้านสวัสดิการสังคม เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายประกันสังคม กฎหมายกองทุนเงินทดแทน กฎหมายครอบครัวและมรดก

2.2 วิชาชีพ

วิชาบังคับภาคทฤษฎี

SW 1013 ปรัชญาและแนวคิดทางสังคมสงเคราะห์ 3 (3/3-0-0)
(Philosophy and Concept of Social Work)

Prerequisite : None

วิเคราะห์แนวความคิด ปรัชญาพื้นฐานของวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ทั้งในอดีตและปัจจุบัน รวมทั้งศึกษาความหมาย ความสำคัญ กลุ่มเป้าหมาย องค์ประกอบพื้นฐานของวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ บทบาทหน้าที่ในการป้องกัน แก้ไข พัฒนาสังคมของนักสังคมสงเคราะห์ ในหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ปัญหา อุปสรรค และแนวโน้มการทำงานสังคมสงเคราะห์

- SW 2053 ปัญหาสังคมกับความมั่นคงของมนุษย์ 3 (3/3-0-0)
(Social Problem and Social Security)
Prerequisite : None
ความหมาย ปัญหาสังคม แนวคิดทฤษฎี หลักการ วิวัฒนาการในการวิเคราะห์ปัญหาสังคมที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ทั้งในระดับสากลและท้องถิ่น รวมทั้งวิเคราะห์ปัญหาสังคมในประเทศไทย มาตรการและตัวชี้วัดทางสังคมเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์
- SW 2083 สังคมไทยกับการพัฒนาสังคม 3 (3/3-0-0)
(Thai Society and Social Development)
Prerequisite : None
ปรัชญา แนวคิดและหลักการของการพัฒนาสังคม กระบวนการและกลวิธีในการพัฒนาสังคม บทบาทของกลุ่มและสถาบันทางสังคมในการยกมาตรฐานการครองชีพและพัฒนาสภาพแวดล้อมทางสังคม ศึกษาโครงสร้างสังคมไทยและกลไกทางสังคมที่เป็นสิ่งกำหนดบทบาทหน้าที่ ความคิดและการกระทำของสมาชิกในสังคม การกำหนดปทัสถานทางสังคมในเชิงพฤติกรรม แนวคิดและที่มาของการพัฒนาสังคมในสังคมไทย
- SW 2093 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและระบบสวัสดิการสังคม 3 (3/3-0-0)
(Social Change and Welfare System)
Prerequisite : None
ทฤษฎีของการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมที่มีต่อบุคคล ครอบครัว กลุ่มชุมชน และสถาบันทางสังคม วิเคราะห์ระบบสวัสดิการที่ตอบสนองต่อความต้องการและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม แนวคิดในการจัดระบบสวัสดิการสังคมในอนาคต แสวงหามิติใหม่ ๆ เพื่อการปรับปรุงระบบสวัสดิการสังคมทั้งของรัฐและเอกชน
- SW 2113 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและครอบครัว 3 (3/3-0-0)
(Theory and Social Case Work and Family Practice)
Prerequisite : SW 1013 ปรัชญาและแนวคิดทางสังคมสงเคราะห์
แนวคิด ทฤษฎี วิธีการ กระบวนการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและครอบครัว ทักษะพื้นฐานของวิชาชีพ อาทิจิต การสัมภาษณ์ สังเกต การเยี่ยมบ้าน การบันทึก การส่งเรื่อง การประสานงานและระดมทรัพยากร การทำงานร่วมกับสหวิชาชีพ การจัดการระบบบริการรายกรณี (Case Management) รวมทั้งรูปแบบการทำงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและครอบครัวตามสถานการณ์ปัจจุบัน

- SW 2123 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กลุ่มชน 3 (3/3-0-0)
(Theory and Social Group Work Practice)
Prerequisite : SW 1013 ปรัชญาและแนวคิดทางสังคมสงเคราะห์
ความหมาย ประเภท ทฤษฎี กระบวนการกลุ่ม ผู้นำกลุ่ม รูปแบบ และวิธีการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กลุ่ม ตลอดจนกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ การฝึกฝนกระบวนการเป็นผู้นำกลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ
- SW 2263 การให้บริการปรึกษาในงานสังคมสงเคราะห์ 3 (3/3-0-0)
(Counseling in Social Work)
Prerequisite : GE 1092 จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต
ความหมาย จุดมุ่งหมาย หลักการ กระบวนการของการให้บริการปรึกษา ตลอดจนเทคนิควิธีการและทักษะที่จำเป็นในการให้บริการปรึกษาในงานสวัสดิการสังคมและงานสังคมสงเคราะห์ทั้งรายบุคคลและเป็นกลุ่ม การให้บริการปรึกษาในฐานะเครื่องมือการพัฒนาบุคลากรและระบบการบริหารงานในองค์กรและชุมชน
- SW 3013 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน 3 (3/3-0-0)
(Theory and Community Work Practice)
Prerequisite : SW 2144 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและกลุ่มชน
แนวคิด ทฤษฎี หลักการ กระบวนการและวิธีการสังคมสงเคราะห์ชุมชน เทคนิคในการศึกษาและการบริหารจัดการข้อมูลชุมชน การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การจัดสวัสดิการสังคมแก่ผู้ขาดโอกาสใน ชุมชน บทบาทนักสังคมสงเคราะห์ในการทำงานกับชุมชนและองค์การท้องถิ่นทั้งในเมืองและชนบท กลไกการประสานงาน การระดมทรัพยากรภายในและภายนอกชุมชน
- SW 3023 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับงานสังคมสงเคราะห์ 3(2/2-1/2-0)
(Information Technology for Social Work)
Prerequisite : None
ลักษณะ ความสำคัญ การค้นหาและการได้มาของข้อมูล การจัดเก็บ วิเคราะห์ นำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานสังคมสงเคราะห์ โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ ปฏิบัติการวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูลเพื่อพัฒนางานสังคมสงเคราะห์

- SW 3033 การสร้างเครือข่ายและสหวิชาชีพ (Networking and Interdisciplinary) 3 (3/3-0-0)
- Prerequisite : None
- ความหมาย ความสำคัญ และรูปแบบของเครือข่าย การสร้างและพัฒนาเครือข่าย ปัจจัยที่เอื้ออำนวยต่อการส่งเสริมและประสานเครือข่าย รูปแบบเครือข่ายในงานสังคมสงเคราะห์ แนวคิด หลักการทำงานในระบบสหวิชาชีพ เทคนิค ทักษะในการดำเนินงานร่วมกับสหวิชาชีพ แนวทางการประสานความร่วมมือกับวิชาชีพที่เกี่ยวข้อง
- SW 3043 การจัดการโครงการในงานสังคมสงเคราะห์ (Project Management in Social Work) 3 (3/3-0-0)
- Prerequisite : None
- หลักการและวิธีการเขียนโครงการ การวิเคราะห์ปัญหาและคุณภาพของโครงการในแง่มุมต่างๆ ตลอดจน ขั้นตอนของการเสนอโครงการ ดำเนินการและประเมินผลโครงการ
- SW 3183 การวิจัยทางสังคมสงเคราะห์ (Social Work Research) 3 (2/2-1/2-0)
- Prerequisite : None
- ความหมายของการวิจัย ประเภทของการวิจัย ลักษณะของข้อเท็จจริง ความเป็นเหตุเป็นผล การหาความรู้ในทางวิทยาศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถิติที่จำเป็นเบื้องต้นสำหรับการวิเคราะห์งานวิจัย ตลอดจนการฝึกหัดทำวิจัย การใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลข้อมูลและการเขียนรายงานการวิจัย
- SW 4023 ความยุติธรรมและความสมานฉันท์ทางสังคม (Social Justice and Restorative Justice) 3 (3/3-0-0)
- Prerequisite : None
- กระบวนทัศน์ (Paradigm) ของความยุติธรรมทางสังคม รากฐานเชิงปรัชญาภายใต้ความยุติธรรมทางสังคม ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างความยุติธรรมทางสังคมในแต่ละกระบวนทัศน์ การบูรณาการให้เกิดแนวคิดทั่วไปของความยุติธรรมทางสังคม การสร้างสังคมแห่งความสมานฉันท์และเอื้ออาทรเพื่อบทบาทในการพิทักษ์สิทธิให้เกิดพลังชุมชน พลังประชาชน

- SW 4193 การบริหารงานสังคมสงเคราะห์ 3 (3/3-0-0)
(Social Work Administration)
Prerequisite : None
ความหมาย ความสำคัญ วัตถุประสงค์ ประเภทและวิวัฒนาการของการบริหาร การบริหารงานสังคมสงเคราะห์ องค์การสังคมสงเคราะห์ หลักการ วิธีการ เทคนิค และทักษะของการบริหารงานสังคมสงเคราะห์ การบริหารงานสังคมสงเคราะห์ในประเทศไทย
- SW 4243 การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนสวัสดิการสังคม 3 (3/3-0-0)
(Participation of Social Workers in Social Welfare Policy and Planning)
Prerequisite : None
ความเป็นมา จุดประสงค์ องค์ประกอบ กระบวนการกำหนดและพัฒนานโยบายและแผนสวัสดิการสังคม การวิเคราะห์นโยบายและแผนสวัสดิการสังคม การมีส่วนร่วมของประชาชน และบทบาทของนักสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการกำหนดและพัฒนานโยบายและแผนด้านสวัสดิการสังคม การแปลงแผนและนโยบายสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติ
- วิชาบังคับภาคปฏิบัติ
- SW 2132 การดูงานและสัมมนา 2 (1/1-1/2-0)
(Field Visit and Seminar)
Prerequisite : None
ความหมาย แนวคิด กระบวนการ รูปแบบ การวางแผนของการดูงานและสัมมนา โดยศึกษาดูงาน เรียนรู้สภาพและบริการในหน่วยงานสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม เพื่อจัดสัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เสริมสร้างความเข้าใจและทัศนคติต่อวิชาชีพสังคมสงเคราะห์
- SW 2144 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและกลุ่มชน 4 (0-0-4/24)
(Field Work Practice in Case Work and Group Work)
Prerequisite : SW 2113 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและครอบครัว หรือ SW 2123 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กลุ่มชน
ฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและกลุ่มชน ให้นักศึกษานำความรู้ หลักการและวิธีการทางสังคมสงเคราะห์ขั้นพื้นฐานไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานในหน่วยงานที่ให้บริการในระดับบุคคล ครอบครัวและกลุ่ม โดยศึกษานโยบายบทบาทและหน้าที่ขององค์การร่วมปฏิบัติงานและเรียนรู้กระบวนการ

ทำงานกับนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพในองค์การฝึกให้เกิดทักษะการสังเกต การสัมภาษณ์ การบันทึก การเยี่ยมบ้าน การให้คำปรึกษา การประสานงานในการให้บริการแก่ผู้ใช้บริการ การส่งต่อ การพิทักษ์สิทธิ การนำทรัพยากรที่มีอยู่ในชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เป็นต้น พร้อมทั้งวิเคราะห์วิธีการให้บริการขององค์การอย่างมีระบบ การเสนอแนวคิดในการปรับปรุงวิธีการให้บริการ และนำผลการฝึกปฏิบัติมาจัดอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เพื่อสรุปบทเรียนร่วมกันทั้งในระหว่างและสิ้นสุดการฝึกปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติของการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและกลุ่มชน

SW 3266 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน 6 (0-0-6/24)
(Field Work Practice in Community Work)

Prerequisite : SW 2144 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและกลุ่มชน และ SW 3013 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน

ฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน ให้นักศึกษา นำความรู้ หลักการ และวิธีการสังคมสงเคราะห์ไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานระดับชุมชน โดยเริ่มจากการศึกษานโยบาย บทบาทและหน้าที่ขององค์การ ร่วมปฏิบัติงานและเรียนรู้กระบวนการทำงานขององค์การ พร้อมทั้งศึกษารวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของชุมชน ทำการประสานและระดมทรัพยากรทั้งในและนอกชุมชนมาใช้ให้เกิดประโยชน์ในการทำงานทั้งในเชิงป้องกัน แก้ไขปัญหา พื้นฟูและพัฒนาชุมชน ในรูปแบบการให้บริการโดยตรง พร้อมทั้งจัดทำโครงการและประเมินผล และนำผลการฝึกปฏิบัติมาจัดอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสรุปบทเรียนร่วมกันทั้งในระหว่างและ สิ้นสุดการฝึกปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างองค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติของการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน

SW 4279 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ตามความสนใจเฉพาะทาง 9 (0-0-9/40)
(Field Work Practice in Interested Social Work)

Prerequisite : ผ่านทุกรายวิชาของหมวดวิชาเฉพาะตามหลักสูตร

ฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ตามกลุ่มวิชาเฉพาะที่นักศึกษาเลือกศึกษามาแล้ว ให้นักศึกษาบูรณาการความรู้ ทักษะ และวิธีการสังคมสงเคราะห์ที่เรียนมาตลอดหลักสูตรไปฝึกปฏิบัติงานเต็มเวลาตลอดภาคการศึกษา เพื่อเตรียมความพร้อมสำหรับการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ในฐานะนักวิชาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเริ่มต้นจากการศึกษาเรียนรู้หน่วยงานอย่างวิเคราะห์ ร่วมปฏิบัติงานกับองค์การเพื่อตอบสนองนโยบายขององค์การและร่วมผลักดันให้เกิดการพัฒนาบริการที่สอดคล้องกับความต้องการของสังคม พร้อมทั้งจัดทำโครงการและ ประเมินผล และนำผลการฝึกปฏิบัติมาจัดอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อสรุปบทเรียนร่วมทั้งในระหว่างและสิ้นสุดการฝึกปฏิบัติ เพื่อให้เกิดการเสริมสร้างองค์ความรู้ ทักษะและทัศนคติที่ถูกต้อง และได้ภาพรวมงานสวัสดิการสังคม

วิชาเฉพาะด้าน

1. กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ด้านเด็กและครอบครัว

SW 3053 ความรุนแรงในครอบครัว 3 (3/3-0-0)
(Family Violence)

Prerequisite : None

ความหมาย แนวคิด ทฤษฎี รูปแบบของความรุนแรงในครอบครัว สภาพการณ์ปัญหาความรุนแรงใน ครอบครัวปัจจุบัน มาตรการและนโยบายการยุติความรุนแรงในครอบครัว บทบาทเครือข่าย องค์กร ชุมชน และนักสังคมสงเคราะห์ในการป้องกัน แก้ไขความรุนแรงในครอบครัวไทย

SW 3063 การพิทักษ์และเสริมพลังเด็ก สตรี ผู้สูงอายุและผู้ขาดโอกาส 3(3/3-0-0)
(Advocacy and Empowerment for Children Women ,
Elderly and Under Privileged People)

Prerequisite : None

ความหมาย แนวคิด กระบวนการ วิธีการ พัฒนาการของการพิทักษ์สิทธิ การเสริมพลังเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ และผู้ขาดโอกาส บทบาทหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์และสหวิชาชีพในการพิทักษ์และคุ้มครอง รวมทั้งนโยบายและบริการขององค์การภาครัฐ เอกชน และชุมชนที่ดำเนินงานพิทักษ์และคุ้มครองกลุ่มดังกล่าว

SW 3073 ทุนสังคมและวัฒนธรรมกับความมั่นคงของครอบครัว 3 (3/3-0-0)
(Social Capital and Cultural Capital of Family Security)

Prerequisite : None

นิยามของสังคมและวัฒนธรรม ความสัมพันธ์ระหว่างสังคมกับวัฒนธรรม วัฒนธรรมในมุมมองที่มีศักยภาพต่อการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมในบริบทแห่งสภาวะแวดล้อมสังคมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ความหมายและรูปแบบของทุน ลักษณะของทุนสังคมและทุนวัฒนธรรม ความหมายและองค์ประกอบของครอบครัว สภาวะความเป็นไปของครอบครัว ความมั่นคงแข็งแรงของครอบครัว พลังสร้างสรรค์ของทุนสังคมและทุนวัฒนธรรม ที่มีต่อความมั่นคงของครอบครัว

SW 3083 วิทยาการการสูงอายุ 3 (3/3-0-0)
 (Gerontology)

Prerequisite : None

แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับพัฒนาการและภาวะการสูงอายุ ปัญหาและความต้องการของกลุ่มผู้สูงอายุ ผลกระทบของภาวะการสูงอายุที่มีต่อครอบครัว ชุมชนและสังคม นโยบายและการจัดสวัสดิการสังคมสำหรับผู้สูงอายุในรูปแบบต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมและศักยภาพของชุมชน องค์ประกอบคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในช่วงปลายของชีวิต การปรับบทบาทผู้สูงอายุให้สอดคล้องกับภาวะสังคมที่เปลี่ยนแปลง

SW 3093 ภาวะผู้นำกับการขับเคลื่อนพลังสังคม 3 (3/3-0-0)
 (Leadership and Social Mobilization)

Prerequisite : None

ความหมาย ความสำคัญ และกระบวนการที่เกี่ยวกับภาวะผู้นำ พลวัต จริยธรรม และบทบาทของผู้นำในการสร้างการมีส่วนร่วม และระดมพลังสร้างสรรค์เพื่อการพัฒนาสังคม

SW 3113 สังคมสงเคราะห์การศึกษา 3 (3/3-0-0)
 (Social Work in Education)

Prerequisite : None

ความหมาย ขอบเขต วิวัฒนาการ ลักษณะ วิธีการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ในด้านการศึกษา ทำความเข้าใจบทบาทและหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์ด้านการศึกษา ประยุกต์ทฤษฎีและวิธีการทางสังคมสงเคราะห์ กับสภาพเงื่อนไขทางด้านการศึกษา

SW 3123 ประชากรกับการพัฒนา 3 (3/3-0-0)
 (Population and Development)

Prerequisite : None

การเติบโตของประชากรในอดีต ปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต องค์ประกอบของการเติบโตของประชากร ความสัมพันธ์ระหว่างประชากรกับปัจจัยอื่น ๆ ในการพัฒนา พลวัตของประชากรในบริบทของสังคมไทย บทบาทของประชากรโลกกับการกำหนดนโยบายประชากรเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

- SW 3143 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์เด็กเยาวชนและครอบครัว 3(3/3-0-0)
 (Social Work Techniques for Children and Youth)
 Prerequisite : None
 วิเคราะห์ธรรมชาติและปัญหาของเด็ก เยาวชนและครอบครัว บริการทางสังคมสำหรับเด็ก เยาวชนและครอบครัว มาตรการทางกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน เทคนิคและวิธีการสังคมสงเคราะห์เด็ก เยาวชนและครอบครัว ในการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟูและพัฒนา
- SW 3153 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้สูงอายุ 3 (3/3-0-0)
 (Social Work Techniques for the Elderly)
 Prerequisite : None
 วิเคราะห์ลักษณะปัญหาของผู้สูงอายุ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงทางสังคมต่อปัญหาผู้สูงอายุ แนวโน้มของปัญหาผู้สูงอายุในอนาคต การสงเคราะห์ผู้สูงอายุในระดับครอบครัว กลุ่ม ชุมชนและสังคม เทคนิค วิธีการสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนางานสังคมสงเคราะห์เพื่อช่วยเหลือผู้สูงอายุ
- SW 3163 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์บุคคลพิการและทุพพลภาพ 3 (3/3-0-0)
 (Social Work Techniques for the Disabled)
 Prerequisite : None
 วิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของบุคคลพิการ การฟื้นฟูสมรรถภาพ บริการทางสวัสดิการสังคม กฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้อง เทคนิคและวิธีการสังคมสงเคราะห์และฟื้นฟูสมรรถภาพบุคคลพิการและทุพพลภาพ
- SW 3333 สวัสดิการครอบครัวและเด็ก 3 (3/3-0-0)
 (Family and Child Welfare)
 Prerequisite : None
 สถาบันครอบครัวและสิ่งแวดล้อมทางสังคมที่มีอิทธิพลต่อสวัสดิภาพเด็กและครอบครัว แนวคิด นโยบาย หลักการและวิธีดำเนินการในการพัฒนาสวัสดิภาพเด็กและครอบครัว บริการของรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมสวัสดิภาพเด็กและครอบครัว

SW 3473 การให้บริการปรึกษาครอบครัว
(Family Counseling)

3 (3/3-0-0)

Prerequisite : None

วงจรชีวิตครอบครัวและการแต่งงาน ปัญหาและผลกระทบที่มีต่อครอบครัว ค่านิยมของบุคคล ความเชื่อ จริยธรรม กฎหมาย เพศภาวะ และพฤติกรรมของบุคคลที่มีผลต่อครอบครัว แนวคิด ทฤษฎี เกี่ยวกับการบำบัดและการให้บริการปรึกษาครอบครัว รวมทั้งบทบาทของนักสังคมสงเคราะห์ในการทำงานด้านการให้บริการปรึกษาครอบครัว

SW 4883 เสถียรภาพของสถาบันครอบครัวในสังคมไทย
(Stabilization of Family in Thai Society)

3 (3/3-0-0)

Prerequisite : None

แนวคิดเกี่ยวกับครอบครัวและสถาบันครอบครัว สภาพความเป็นไปของครอบครัว เสถียรภาพของสถาบันครอบครัวไทยในระบบโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มาตรการดำเนินการให้บังเกิดความมีเสถียรภาพของสถาบันครอบครัว ทั้งในบทบาทภาครัฐ เอกชน และการอบรมเลี้ยงดูภายในแต่ละครอบครัวเพื่อเป็นฐานรองรับความอยู่รอดของระบบสังคม

SW 3383 การศึกษาอิสระ
(Independent Study)

3 (0-3/9-0)

Prerequisite : None

ทำรายงานเป็นรายบุคคลในเรื่องที่นักศึกษาเลือกตามความสนใจภายใต้การแนะนำ และควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ได้รับมอบหมาย

2. กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์

2.1 วิชาบังคับ

SW 3393 ระบบสาธารณสุขไทย 3 (3/3-0-0)
(Thai Public Health System)

Prerequisite : None

วิวัฒนาการ ขอบเขต วัตถุประสงค์ โครงสร้างการบริหารงาน แผนพัฒนาการสาธารณสุข การดำเนินงานสาธารณสุข ปัญหาสาธารณสุข ความสัมพันธ์ของงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์กับสาธารณสุข วิเคราะห์ คัดกรองระบบสาธารณสุข

SW 3403 การสังคมสงเคราะห์การแพทย์ 3 (3/3-0-0)
(Medical Social Work)

Prerequisite : None

ความหมาย ขอบเขต วิวัฒนาการของงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์ บทบาท การประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีและวิธีการทางสังคมสงเคราะห์มาใช้ในการงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์ บทบาทหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์การแพทย์และแนวโน้มของงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์

2.2 วิชาเลือก

SW 3193 ระบบสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา 3 (3/3-0-0)
(Health Systems in Developing Countries)

Prerequisite : None

แนวคิดเกี่ยวกับสุขภาพ ความสัมพันธ์ระหว่างสุขภาพกับการพัฒนา ระบบสุขภาพ (รวมทั้งการแพทย์พื้นบ้าน)ในประเทศกำลังพัฒนา เจาะลึกที่มีผลต่อภาวะสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะในประเทศไทย นโยบายและโครงการต่าง ๆ ของรัฐและองค์การต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสุขภาพ การกำหนดและตีความ ตัวบ่งชี้สุขภาพขั้นพื้นฐาน ตลอดจนการให้การศึกษาด้านสาธารณสุข

- SW 3203 การพิทักษ์สิทธิและการคุ้มครองผู้ป่วย 3 (3/3-0-0)
(Patients Advocacy)
- Prerequisite : None
- ความหมาย แนวคิดการพิทักษ์สิทธิและการคุ้มครองผู้ป่วย วิเคราะห์ปัญหาและผลกระทบของการละเมิดสิทธิผู้ป่วยในสังคมไทยและต่างประเทศ องค์การและเครือข่ายในการพิทักษ์และคุ้มครองผู้ป่วย ตลอดจนบทบาทและกระบวนการปฏิบัติงานของนักสังคมสงเคราะห์ในการพิทักษ์สิทธิผู้ป่วย
- SW 3213 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้ป่วยด้วยโรคร้ายแรงทางสังคม 3 (3/3-0-0)
(Social Work Techniques for Severe Social Illness Victims)
- Prerequisite : None
- วิเคราะห์สภาพปัญหาของผู้เป็นโรคร้ายแรงทางสังคม เช่น โรคเอดส์ โรคมะเร็ง โรคจิต โรคประสาท เป็นต้น การประยุกต์แนวคิด ทฤษฎีที่นำมาใช้ในการช่วยเหลือแก่ผู้ประสบปัญหาดังกล่าว
- SW 3223 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้ถูกทารุณกรรมทางเพศ 3 (3/3-0-0)
(Social Work Techniques for Sexual Abuse Victims)
- Prerequisite : None
- วิเคราะห์สภาพปัญหา สาเหตุและความรุนแรงของการทารุณกรรมทางเพศ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการทารุณกรรม ผลกระทบต่อผู้ถูกทารุณกรรม วิธีการดำเนินการให้ความช่วยเหลือ มาตรการกฎหมายการแพทย์และมาตรการอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง หน่วยงานที่ให้ความช่วยเหลือทั้งภาครัฐและเอกชน แนวโน้มของปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหา
- SW 3413 วิทยาการระบาดทางสังคม 3 (3/3-0-0)
(Social Epidemiology)
- Prerequisite : None
- แนวคิดเกี่ยวกับการเจ็บป่วย เน้นการเกิดโรค การแพร่ การระบาดของโรค อันเนื่องจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม ความต้านทานโรค วิธีการป้องกัน ควบคุมโรคปัญหาต่าง ๆ ของความ เจ็บป่วยที่ส่งผลกระทบต่อสังคม

SW 3433 สุขภาพจิต 3 (3/3-0-0)
(Mental Hygiene)

Prerequisite : None

ความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับสุขภาพจิต แนวทางป้องกัน แก้ไขปัญหาสุขภาพจิต และความสัมพันธ์ของสุขภาพจิตกับงานสังคมสงเคราะห์

SW 3513 การศึกษาอิสระ 3 (0-3/9-0)
(Independent Study)

Prerequisite : None

ทำรายงานเป็นรายบุคคลในเรื่องที่นักศึกษาเลือกตามความสนใจภายใต้การแนะนำ และควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ได้รับมอบหมาย

3. กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์สาธารณสุข

3.1 วิชาบังคับ

SW 3523 สาธารณภัยเบื้องต้น 3 (3/3-0-0)
(Introduction to the Disasters)

Prerequisite : None

ความหมาย หลักการ สาเหตุ ขอบเขต อันตราย ความรุนแรง ความเสียหาย การวางแผนดำเนินการ การเตรียมรับสถานการณ์ การควบคุมป้องกัน รวมทั้งแนวทางปฏิบัติในขณะเกิดและหลังสาธารณภัยชนิดต่าง ๆ องค์การที่ปฏิบัติงานด้านสาธารณภัยทั้งภาครัฐและเอกชน

SW 3233 การสังคมสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย 3 (3/3-0-0)
(Social Work Practice for Disaster Victims)

Prerequisite : None

วิเคราะห์ปัญหาของผู้ประสบสาธารณภัย แนวโน้มและสถานการณ์สาธารณภัย เทคนิควิธีการทางสังคมสงเคราะห์ในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย กฎ ระเบียบ และสิทธิประโยชน์ของ

ผู้ประสบสาธารณภัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง ภารกิจและจริยธรรมของนักสังคมสงเคราะห์และหน่วยงานภาครัฐ เอกชนในการให้บริการช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย

3.2 วิชาเลือก

- SW 3243 ประสานและการระดมทรัพยากรในงานบรรเทาสาธารณภัย 3 (3/3-0-0)
(Coordination and Resource Mobilization for Disasters)
- Prerequisite : None
- แนวคิดทฤษฎี หลักการ กระบวนการ เทคนิคและวิธีการประสาน การระดมทรัพยากร และความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อประโยชน์ในงานสาธารณภัย
- SW 3253 องค์การสาธารณประโยชน์กับงานสาธารณภัย 3 (3/3-0-0)
(Non Profit Organization and Disasters)
- Prerequisite : None
- แนวคิด พัฒนาการและบทบาทขององค์การสาธารณประโยชน์ที่ไม่แสวงหาผลกำไรในงานสาธารณภัย รูปแบบการทำงานป้องกัน บรรเทาและแก้ไขปัญหาสาธารณภัย การบริหารจัดการ กลไกการประสานงาน ปัจจัยที่ส่งเสริมและเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน แนวทางการพัฒนาความร่วมมือระหว่างองค์การในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสาธารณภัย
- SW 3263 อาสาสมัครในงานสาธารณภัย 3 (3/3-0-0)
(Volunteers for Disasters)
- Prerequisite : None
- แนวคิด ความหมาย ความสำคัญและบทบาทของอาสาสมัครในงานสาธารณภัย การจัดทำฐานข้อมูล การคัดเลือกอาสาสมัคร การสร้างแรงจูงใจ การฝึกอบรม การให้คำแนะนำปรึกษา การให้การสนับสนุนและการรักษาไว้ซึ่งอาสาสมัคร

SW 3273 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาวิกฤต 3 (3/3-0-0)
(Social Work Crisis Intervention Techniques)

Prerequisite : None

ความหมายและความสำคัญของการสงเคราะห์บุคคลผู้ประสบปัญหาวิกฤต ลักษณะของปัญหาและความแตกต่างของปัญหาวิกฤตกับปัญหาอื่น บทบาทและหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์ในการทำงานกับผู้ประสบปัญหาวิกฤตในงานสาธารณภัย เทคนิคและวิธีการที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ แก้ไข ฟื้นฟู และป้องกันปัญหาวิกฤต

SW 3593 การจัดการในงานสาธารณภัย 3(3/3-0-0)
(Disaster Management)

Prerequisite : None

แนวคิด นโยบายของรัฐในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การจัดการในงานสาธารณภัย บทบาทของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และปัญหาอุปสรรคในการให้ความช่วยเหลือผู้ประสบสาธารณภัย

SW 3603 การศึกษาอิสระ 3 (0-3/9-0)
(Independent Study)

Prerequisite : None

ทำรายงานเป็นรายบุคคลในเรื่องที่นักศึกษาเลือกตามความสนใจภายใต้การแนะนำและควบคุม ดูแลของอาจารย์ที่ได้รับมอบหมาย

4. กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม

4.1 วิชาบังคับ

SW 3843 การสังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม 3 (3/3-0-0)
(Industrial Social Work)

Prerequisite : None

ความหมาย ขอบเขตและวิวัฒนาการของการสังคมสงเคราะห์ในงานอุตสาหกรรม แนวโน้มความจำเป็นของการสังคมสงเคราะห์ในงานอุตสาหกรรมอันมีผลมาจากการพัฒนาอุตสาหกรรม การประยุกต์แนวคิด ทฤษฎี หลักการและวิธีการสังคมสงเคราะห์ในงานอุตสาหกรรม บทบาทและหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์ในงานอุตสาหกรรม

SW 3623 ระบบความมั่นคงทางสังคม 3 (3/3-0-0)
(Social Security System)

Prerequisite : None

ความหมาย แนวคิดขององค์ประกอบของระบบความมั่นคงทางสังคม หลักการ วิวัฒนาการ และการบริหารงานการประกันสังคม การประชาสัมพันธ์และการบริการทางสังคม บทบาทของงานสังคมสงเคราะห์ในระบบความมั่นคงทางสังคม

4.2 วิชาเลือก

SW 3643 ปัญหาแรงงานและมาตรการทางกฎหมาย 3 (3/3-0-0)
(Labour Problems and Legal Measures)

Prerequisite : None

แรงงานในฐานะปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมืองและสังคม สภาพและปัญหาแรงงานไทย กฎหมายแรงงาน ข้อคิดและแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขกฎหมายแรงงานให้สอดคล้องกับการขยายตัวของอุตสาหกรรมในประเทศไทย

SW 3653 สวัสดิการสำหรับผู้ใช้แรงงาน 3 (3/3-0-0)
(Labour Welfare)

Prerequisite : None

ความหมาย แนวคิด ทฤษฎี และวิวัฒนาการเกี่ยวกับสวัสดิการแรงงาน วิเคราะห์โครงสร้างสวัสดิการแรงงาน สวัสดิการตามกฎหมายแรงงาน สวัสดิการที่นอกเหนือจากกฎหมายแรงงานและกระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งสวัสดิการ แนวโน้มการจัดสวัสดิการสำหรับผู้ใช้งานในภาคอุตสาหกรรม

SW 3663 ปัญหาคนงานในภาคอุตสาหกรรม 3 (3/3-0-0)
(Problems of Industrial Workers)

Prerequisite : None

ปัญหาแรงงานที่เกิดขึ้นกับคนที่เคลื่อนย้ายจากภาคเกษตรกรรมเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรม สภาพและผลกระทบของปัญหาต่อสภาวะทางร่างกาย จิตใจและสังคมของคนงาน ครอบครัวและชุมชน แนวทางและมาตรการที่เหมาะสมในการป้องกันบรรเทาความรุนแรงของปัญหา และพัฒนาคนงานให้สามารถจัดการแก้ปัญหาของตน โดยใช้ประโยชน์จากทรัพยากรทางสังคมที่มีอยู่อย่างมีประสิทธิภาพ

- SW 3693 ทรัพยากรมนุษย์ (Human Resources) 3 (3/3-0-0)
 Prerequisite : None
 การใช้ประโยชน์แรงงาน (Labour Utilization) การพัฒนาศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ การกำหนดอัตราค่าจ้างและผลตอบแทน กระบวนการและสถาบันที่คุ้มครองทรัพยากรมนุษย์
- SW 3703 การฝึกอบรมในงานสังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม (Training in Industrial Social Work) 3 (2/2-1/2-0)
 Prerequisite : None
 ความหมาย ขอบเขต ความสำคัญและกระบวนการฝึกอบรมในการทำงาน (Job-related Training) การวางหลักสูตร การเขียนโครงการ การประเมินผล เทคนิคและทักษะที่จำเป็นสำหรับการฝึกอบรม เพื่อประโยชน์ในงานสังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม
- SW 3813 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้ประสบอันตรายจากการทำงาน (Social Work Techniques for Work Victims) 3 (3/3-0-0)
 Prerequisite : None
 ลักษณะของการประสบอันตรายจากการทำงาน สาเหตุ ความสูญเสีย กฎหมายที่เกี่ยวข้อง การประยุกต์ใช้เทคนิคทางสังคมสงเคราะห์มาประยุกต์ แนวทางในการป้องกันและแก้ไข การจัดสวัสดิการที่ครบวงจรในภาค อุตสาหกรรม
- SW 3833 แรงงานนอกระบบ (Labour in the Informal Economy) 3 (3/3-0-0)
 Prerequisite : None
 ความหมาย และความสำคัญของแรงงานนอกระบบต่อเศรษฐกิจไทย การกำเนิดของแรงงานนอกระบบ ในภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม ปัญหาของแรงงานนอกระบบ มาตรการต่าง ๆ เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ การสร้างโอกาสในการทำงาน การพัฒนาศักยภาพ แนวทางการเข้าถึงและการสร้างระบบสวัสดิการสังคมของแรงงานนอกระบบ

SW 3853 แรงงานสัมพันธ์ 3 (3/3-0-0)
(Labour Relations)

Prerequisite : None

ความหมาย วิวัฒนาการของแรงงานสัมพันธ์ การจัดระบบความสัมพันธ์แบบไตรภาคี ลูกจ้าง นายจ้าง รัฐบาล สิทธิแรงงาน และวิธีการปฏิบัติตามกฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขการทำงาน ที่เป็นธรรมทั้งต่อนายจ้างและลูกจ้าง การบริหารจัดการความขัดแย้งในระบบแรงงานสัมพันธ์ ตัวอย่างการจัดการแรงงานสัมพันธ์ที่ดีในภาคเอกชนและรัฐวิสาหกิจ

SW 3863 องค์การและขบวนการแรงงาน 3 (3/3-0-0)
(Labour Organization and Management)

Prerequisite : None

การคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของผู้ใช้แรงงานทั้งภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และบริการ ประวัติการจัดตั้งองค์กร การดำเนินกิจกรรมและการพัฒนาการขององค์กรต่อสู้เรียกร้องในรูปแบบต่างๆ ทั้งที่ได้รับการรับรองทางกฎหมายและในฐานะที่เป็นองค์กรนอกระบบที่เป็นทางการ

SW 3713 การศึกษาอิสระ 3 (0-3/9-0)
(Independent Study)

Prerequisite : None

ทำรายงานเป็นรายบุคคลในเรื่องที่นักศึกษาเลือกตามความสนใจภายใต้การแนะนำ และควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ได้รับมอบหมาย

5. กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กระบวนการยุติธรรม

5.1 วิชาบังคับ

SW 3723 ระบบการบริหารงานกระบวนการยุติธรรม 3 (3/3-0-0)
(Criminal Justice Administration)

Prerequisite : None

โครงสร้าง อำนวยการ หน้าที่ การจัดระบบ นโยบาย การวางแผน ดำเนินงาน การตัดสินใจ
สั่งการ การควบคุมและติดตามงาน ระบบสภาวะแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการบริหาร ปัญหาและอุปสรรคใน
การปฏิบัติงานของ หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรม ซึ่งมีงานสังคมสงเคราะห์เป็นส่วนประกอบ แนวโน้มการ
บริหารงานยุติธรรมทางเลือกที่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางสังคม

SW 3733 การสังคมสงเคราะห์กับกระบวนการยุติธรรม 3 (3/3-0-0)
(Social Work and Criminal Justice)

Prerequisite : None

แนวคิด หลักการ วิชาการของงานสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรม การ
ประยุกต์ใช้แนวคิด ทฤษฎีและวิธีการทางสังคมสงเคราะห์มาใช้กับงานสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการ
บทบาทหน้าที่ของนักสังคมสงเคราะห์และแนวโน้มของงานสังคมสงเคราะห์ในกระบวนการยุติธรรม

SW 3743 อาชญวิทยาและทัณฑ์วิทยา 3 (3/3-0-0)
(Criminology and Penology)

Prerequisite : None

วิเคราะห์ปัญหาที่สำคัญทางอาชญวิทยา สาเหตุแห่งอาชญากรรมและการแก้ไขปัญห
เหล่านั้น ศึกษาทฤษฎีและวิธีปฏิบัติในการลงโทษผู้กระทำผิด มาตรการที่มีประสิทธิภาพในการลงโทษ

5.2 วิชาเลือก

- SW 3753 การคุมประพฤติ การอภัยโทษ การพักการลงโทษและ
การสงเคราะห์หลังปลดปล่อย
(Probation, Pardon, Parole and Aftercare) 3(3/3-0-0)
- Prerequisite : SW 3723 ระบบการบริหารงานกระบวนการยุติธรรม และ
SW 3733 การสังคมสงเคราะห์กับกระบวนการยุติธรรม
วิเคราะห์ระบบงาน เทคนิคและวิธีการในการคุมประพฤติ การอภัยโทษการพักการลงโทษ
และการสงเคราะห์ภายหลังการพ้นโทษ
- SW 3763 เทคนิคการอบรมแก้ไขผู้กระทำผิด 3 (3/3-0-0)
(Offender Correction Training Techniques)
- Prerequisite : SW 3723 ระบบการบริหารงานกระบวนการยุติธรรม และ
SW 3733 การสังคมสงเคราะห์กับกระบวนการยุติธรรม
วิเคราะห์เทคนิควิธีการที่เหมาะสมในการอบรม แก้ไขผู้กระทำผิดประเภทต่าง ๆ การวิเคราะห์จำแนก
ประเภทผู้กระทำผิด และการเลือกเทคนิคการอบรมแก้ไขให้เหมาะสมกับผู้กระทำผิดแต่ละประเภท
- SW 3773 การป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด 3 (3/3-0-0)
(Prevention of Crime and Treatment of Offenders)
- Prerequisite : None
แนวคิดเกี่ยวกับปัญหาอาชญากรรม มาตรการในการป้องกันอาชญากรรม หลักการและวิธีการ
ในการฟื้นฟู แก้ไขและบำบัดต่อผู้กระทำผิด บทบาทของสังคมที่มีต่อผู้กระทำผิด
- SW 3783 การสร้างฐานชุมชนในงานอาชญากรรม 3 (3/3-0-0)
(Community Based in Crime)
- Prerequisite : None
แนวคิดและหลักการของการใช้ชุมชนเป็นฐานรองรับในการป้องกัน การบำบัด ฟื้นฟู
ผู้กระทำผิด รูปแบบต่าง ๆ วิเคราะห์การดำเนินงาน การระดมทรัพยากร เสริมสร้างและพัฒนากลไกของชุมชนให้
เข้มแข็ง ตามแนวคิดยุติธรรมสมานฉันท์

- SW 3793 การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนกับกระบวนการยุติธรรม 3 (3/3-0-0)
(Juvenile Delinquency and Criminal Justice)
Prerequisite : None
แนวคิด ทฤษฎีและกระบวนการยุติธรรมที่เกี่ยวข้องกับที่กระทำผิดของเด็กและเยาวชน ระบบศาลเยาวชนและครอบครัว และการวิเคราะห์พัฒนาการ การแก้ไขปัญหา นโยบาย กฎหมายไทยในเชิงเปรียบเทียบกับสิทธิเด็ก สิทธิมนุษยชนระดับสากล
- SW 3973 การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดเฉพาะกลุ่ม 3 (3/3-0-0)
(Treatment for the Concentration group of Offender)
Prerequisite : None
ลักษณะ สาเหตุและขอบเขตของการกระทำผิดบางประเภท อาทิ การทำแท้ง (Abortion) การเป็นหญิงโสเภณี (Prostitution) การติดยาเสพติด (Mancotic Addiction) กฎหมายและมาตรการในการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู ผู้กระทำผิดประเภทนี้
- SW 3983 การศึกษาอิสระ 3 (0-3/9-0)
(Independent Study)
Prerequisite : None
ทำรายงานเป็นรายบุคคลในเรื่องที่นักศึกษาเลือกตามความสนใจภายใต้การแนะนำ และควบคุมดูแลของอาจารย์ที่ได้รับมอบหมาย
- วิชาโทสังคมสงเคราะห์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาอื่น ๆ (ไม่ใช่ให้นักศึกษาสังคมสงเคราะห์)
- SW 1013 ปรัชญาและแนวคิดทางสังคมสงเคราะห์ 3 (3/3-0-0)
(Philosophy and Concept of Social Work)
Prerequisite : None
วิเคราะห์แนวความคิด ปรัชญา พื้นฐานของวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ที่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยทางเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม ทั้งในอดีตและปัจจุบัน รวมทั้งศึกษาความหมาย ความสำคัญ กลุ่มเป้าหมาย องค์ประกอบพื้นฐานของวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ บทบาทหน้าที่ในการป้องกัน แก้ไข ฟื้นฟู และพัฒนาสังคมของนักสังคมสงเคราะห์ในหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ปัญหา อุปสรรค และแนวโน้มการทำงานสังคมสงเคราะห์

- SW 2053 ปัญหาสังคมกับความมั่นคงของมนุษย์ 3 (3/3-0-0)
(Social Problem and Social Security)
Prerequisite : None
ความหมาย ปัญหาสังคม แนวคิดทฤษฎี หลักการ วิวัฒนาการในการวิเคราะห์ปัญหาสังคมที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ทั้งในระดับสากลและท้องถิ่น รวมทั้งวิเคราะห์ปัญหาสังคมในประเทศไทย มาตรการและตัวชี้วัดทางสังคมเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของมนุษย์
- SW 2073 กฎหมายสวัสดิการสังคม 3 (3/3-0-0)
(Social Welfare Law)
Prerequisite : None
แนวคิด วิวัฒนาการ วิเคราะห์หลักกฎหมายที่จำเป็นสำหรับนักสังคมสงเคราะห์ เช่น พ.ร.บ. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการ พ.ร.บ.ผู้สูงอายุ พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ร.บ.การรับเด็กเป็นบุตรบุญธรรม พ.ร.บ. ป้องกัน การค้าหญิงและเด็ก พ.ร.บ.คนพิการ ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา (วิธีสืบพยานเด็ก) เป็นต้น และกฎหมายที่เกี่ยวข้องทางด้านสวัสดิการสังคม เช่น กฎหมายแรงงาน กฎหมายประกันสังคม กฎหมายกองทุนเงินทดแทน กฎหมายครอบครัวและมรดก
- SW 2113 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและครอบครัว 3 (3/3-0-0)
(Theory and Social Case Work and Family Practice)
Prerequisite : SW 1013 ปรัชญาและแนวคิดทางสังคมสงเคราะห์
แนวคิด ทฤษฎี วิธีการ กระบวนการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและครอบครัว ทักษะพื้นฐานของวิชาชีพ อาทิ การสัมภาษณ์ สังเกต การเยี่ยมบ้าน การบันทึก การส่งเรื่อง การประสานงานและระดมทรัพยากร การทำงานร่วมกับสหวิชาชีพ การจัดระบบบริการรายกรณี (Case Management) รวมทั้งรูปแบบการทำงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและครอบครัวตามสถานการณ์ปัจจุบัน
- SW 3013 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน 3 (3/3-0-0)
(Theory and Community Work Practice)
Prerequisite : ได้รับอนุมัติจากคณบดี
แนวคิด ทฤษฎี หลักการ กระบวนการและวิธีการสังคมสงเคราะห์ชุมชน เทคนิคในการศึกษา และการบริหารจัดการข้อมูลชุมชน การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน การจัดสวัสดิการสังคมแก่ผู้ขาดโอกาส ในชุมชน บทบาทนักสังคมสงเคราะห์ในการทำงานกับชุมชนและองค์การท้องถิ่นทั้งในเมืองและชนบท กลไกการประสานงาน การระดมทรัพยากรภายในและภายนอกชุมชน

3. หมวดวิชาเลือกเสรี

- SW 3283 กระบวนการพิทักษ์สิทธิ
(Advocacy) 3 (3/3-0-0)
- Prerequisite : None
- ความเป็นมา และพัฒนาการของแนวคิดเกี่ยวกับสิทธิเสรีภาพของพลเมือง จุดมุ่งหมาย
หลักการ และกระบวนการส่งเสริมและพิทักษ์สิทธิของบุคคลและชุมชนในสังคมไทย
- SW 3453 เพศศึกษากับการครองเรือน 3 (3/3-0-0)
(Sex Education and Family Life)
- Prerequisite : None
- ทางสรีรวิทยาและระบบสืบพันธุ์ สิ่งแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมทางเพศของมนุษย์
แรงจูงใจทางเพศของมนุษย์ในวัยต่าง ๆ ลักษณะและสาเหตุของความผิดปกติทางเพศ สาเหตุการเกิดของชีวิต
การตั้งครรภ์ การวางแผนครอบครัว ชีวิตการครองเรือน ปัญหาที่ควรทราบในการครองเรือน
ความสัมพันธ์ก่อนสมรส ผลจากการขาดความรู้ในเรื่องเพศต่อปัญหาครอบครัวและปัญหาสังคม การใช้
เพศศึกษาในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว กฎหมายครอบครัวและกฎหมายอาญาเกี่ยวกับความผิดทางเพศ
- SW 4833 พลวัตกลุ่ม 3 (3/3-0-0)
(Group Dynamics)
- Prerequisite : None
- ความหมาย หลักการ กระบวนการ โครงสร้าง ลักษณะ และรูปแบบของกลุ่ม ทฤษฎีพลวัต
กลุ่ม การสร้างกลุ่ม พัฒนาการของกลุ่ม กลุ่มที่มีประสิทธิภาพ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการทำงานกลุ่ม และ
การวิเคราะห์พลวัตกลุ่มในสถานการณ์ต่าง ๆ ภายใต้บริบทสังคมไทย
- SW 4843 การใช้กลุ่มในการแก้ไขและบำบัด 3 (2/2-1/2-0)
(Group Treatment and Therapy)
- Prerequisite : None
- วิเคราะห์โครงสร้างของกลุ่ม การใช้กลุ่มในรูปแบบต่าง ๆ ในการแก้ไขและบำบัดรักษา
ปัญหาคนในกลุ่ม

SW 4853 การประชาสัมพันธ์ (Public Relations) 3 (3/3-0-0)

Prerequisite : None

ความหมาย หลักการและวิธีการประชาสัมพันธ์ การนำเอาการประชาสัมพันธ์มาประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน โดยใช้หลักการปฏิบัติและทดลองร่วมกันจัดกิจกรรมในรูปแบบต่างๆ

SW 4863 การฝึกอบรมร่วมรับความรู้สึก (Sensitivity Training) 3 (2/2-1/2-0)

Prerequisite : None

การพัฒนาตนเองโดยใช้กระบวนการกลุ่ม อิทธิพลของกลุ่ม การมองโลก ค่านิยมการเรียนรู้ เพื่อให้มีการพัฒนาตนเองในด้านมนุษยสัมพันธ์เพื่อการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

27. การประกันคุณภาพของหลักสูตร

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ กำหนดนโยบายให้ทุกหลักสูตรมีระบบการประกันคุณภาพ ภายในและรับการประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ทุก 5 ปี ซึ่งมีประเด็นหลักในการประกันคุณภาพหลักสูตร ดังนี้

1. การบริหารหลักสูตร

มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีคณะกรรมการบริหารหลักสูตร ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิจากภายในและภายนอกสถาบันทำหน้าที่วางแผนการบริหารหลักสูตรในด้านการจัดการ การพัฒนาบุคลากร งบประมาณ และด้านการกำกับดูแลมาตรฐานหลักสูตร การประเมินหลักสูตร เพื่อนำผลมาพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรให้ มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ในด้านการจัดการเรียนการสอนได้จัดให้มีคณะกรรมการบริหารกลุ่มวิชา/รายวิชา ทำหน้าที่ดูแลการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ให้เป็นไปตามแนวทางที่หลักสูตรกำหนด

2. ทรัพยากรประกอบการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยได้จัดให้มีอุปกรณ์ สื่อการสอน และทรัพยากรสารสนเทศได้แก่ตำรา วารสารที่ทันสมัย และมีห้องปฏิบัติการที่เป็นไปตามเกณฑ์ของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา พร้อมจัดให้มีสื่อ การเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง

3. การสนับสนุนและการให้คำแนะนำนักศึกษา

มหาวิทยาลัยได้วางแผนพัฒนานักศึกษา 4 ด้านได้แก่ ด้านวิชาการ วิชาชีพ จริยธรรม และ สุขภาพโดยกำหนดให้มีคณะกรรมการกิจการนักศึกษาประจำคณะวิชาและระบบอาจารย์ที่ปรึกษาสำหรับ

นักศึกษาโดยอาจารย์ที่ปรึกษาทุกคนผ่านการอบรมการเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาและมีทักษะในการให้คำปรึกษา ในด้านการเรียน การทำกิจกรรม การใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัย

4. ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม/ หรือความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต

ในการจัดทำหลักสูตรมีการวิเคราะห์ความต้องการของตลาดแรงงาน สังคม ก่อนที่จะมีการเปิดดำเนินการหลักสูตร และมีการประเมินคุณภาพบัณฑิต ศึกษาความพึงพอใจของนายจ้างเพื่อนำผลมา ปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

28. การพัฒนาหลักสูตร

มหาวิทยาลัยจัดให้มีคณะกรรมการประเมินหลักสูตรซึ่งมีหน้าที่ประเมินหลักสูตรในทุก 5 ปี โดยจัดทำแบบสอบถามไปยังบุคคลที่เกี่ยวข้องได้แก่ นักศึกษา อาจารย์ บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต และผู้เชี่ยวชาญในสาขาวิชา เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ผล นำผลการประเมินหลักสูตรมาปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ตอนที่ 4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต

สุวรรณี มงคลรุ่งเรือง (2540 : 134-136) ได้ทำการประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต พ.ศ.2533 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้รูปแบบการประเมินชิปปี้ (CIPP Model) 4 ด้าน คือ

ด้านบริบท ประเมินเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตรพบว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความชัดเจนของภาษาที่ใช้ แสดงความเป็นวิชาชีพ สอดคล้องกับความต้องการของสังคม แต่ควรเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปช่วยตนเอง และสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนโครงสร้างของหลักสูตรนั้น พบว่า จำนวนหน่วยกิตรวมของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว แต่ละหมวดมีการแบ่งสัดส่วนได้ดี แต่ควรเพิ่มรายวิชาด้านการวิจัย และปรับรายวิชาที่ซ้ำซ้อนกันออก และเนื้อหาวิชาในหลักสูตรนั้นมีความถูกต้อง ทันท่วงที สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาเหมาะสมต่อการพัฒนาความรู้ ทักษะดี บุคลิกภาพความเป็นนักสังคมสงเคราะห์ เนื้อหามีความน่าสนใจต่อผู้เรียน และควรเน้นการปฏิบัติให้มากขึ้น

ด้านปัจจัยเบื้องต้น พบว่า สื่อการเรียนการสอนมีความทันสมัยดีทั้งในการสอนภาคทฤษฎีและปฏิบัติ สัดส่วนของอุปกรณ์กับจำนวนผู้เรียนมีความเหมาะสมปานกลางจนถึงมาก แต่ควรมีเจ้าหน้าที่ดูแลอุปกรณ์ต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการใช้งานในอาคารเรียน เรื่องของวัสดุศึกษานั้นมีจำนวนเพียงพอและทันสมัยเช่นกัน สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาในรายวิชานั้น สามารถยิ้ม-คืนได้สะดวก อยู่ในเกณฑ์ปานกลางจนถึงมาก เสนอแนะให้เพิ่มเอกสารและวารสารทางสังคมสงเคราะห์ให้มากขึ้น ในส่วนของสถานที่เรียนมี

ความเหมาะสมดีมาก บรรยายภาคเหมาะแก่การเรียนรู้ ควรปรับปรุงระบบเสียง แสง ให้พร้อมในการใช้งานอยู่เสมอ ส่วนคุณสมบัติของผู้เรียนที่คัดเลือกเข้าศึกษาและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพนั้นอยู่ในเกณฑ์ความเหมาะสมปานกลาง และการประเมินความพร้อมและศักยภาพของอาจารย์พบว่า มีความพร้อมทั้งด้านความรู้และผลงานวิจัย และมีพฤติกรรมการสอนที่เหมาะสมมาก

ด้านกระบวนการ ในการจัดการเรียนการสอนและการส่งเสริมความรู้ ทักษะนอกชั้นเรียนมีความเหมาะสมมาก และควรให้มีกิจกรรมนอกหลักสูตรเพิ่มขึ้น ในการวัด การประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรนั้นมีความชัดเจนในการกำหนดกฎเกณฑ์ รูปแบบการวัด การประเมินผล และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมด้วยนั้นมีความเหมาะสมปานกลางถึงมาก ควรปรับให้การวัดและประเมินเป็นไปในทิศทางเดียวกันมากขึ้น

ด้านผลผลิตของหลักสูตร บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับดี ผู้บังคับบัญชาต่างคิดเห็นว่า บัณฑิตมีความเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน เนื่องจากมีความรู้ความเข้าใจทางสังคมสงเคราะห์ทั้งทางด้าน แนวคิด ทฤษฎี กระบวนการ หลักการทำงาน เทคนิคและทักษะทางวิชาชีพ โดยส่วนใหญ่มีความสามารถในการให้บริการสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย วุฒิภาวะในการทำงานของบัณฑิตมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง แต่สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีวินัย ตรงต่อเวลา ควบคุมอารมณ์ตนเองได้ และบุคลิกภาพของนักสังคมสงเคราะห์ที่มีคุณลักษณะเป็นผู้ที่เสียสละ มีเมตตา กรุณา กระตือรือร้น ชยันตอดทน รอบคอบ มีความรับผิดชอบ และซื่อสัตย์นั้นอยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงมาก แต่ในแง่ของทัศนคติต่อวิชาชีพสังคมสงเคราะห์นั้น พบว่า บัณฑิตมีความรู้สึกที่ดีต่อวิชาชีพอย่างมากสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ไตรพัฒน์ วงศ์ประเสริฐสุข และคณะ (2546 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยการประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต ฉบับปรับปรุง ปีการศึกษา 2542 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ โดยใช้แบบจำลองของชิปปี้ (CIPP Model) ศึกษาความเหมาะสมและความสอดคล้องระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ของหลักสูตร พบว่า

ด้านบริบทของหลักสูตร ภาษาที่ใช้อธิบายปรัชญาของหลักสูตรมีความยืดยาว ขาดความกระชับ ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตรนอกจากนั้นให้บัณฑิตสามารถปฏิบัติงานในฐานะนักสังคมสงเคราะห์ได้ดีแล้ว ควรเสริมความสามารถการคิด วิเคราะห์ วิจัยเพื่อการพัฒนา นโยบายด้วย อย่างไรก็ตามมีการประเมินว่า โครงสร้างของหลักสูตรและเนื้อหาวิชามีความเหมาะสมและสอดคล้องกับปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในระดับมากถึงมากที่สุด อาจมีบางรายวิชาที่ยังไม่เคยเปิดทำการเรียนการสอน จึงอาจยังให้ผลการประเมินได้ไม่ชัดเจนนัก แต่หลักสูตรมีข้อเด่นเรื่องการให้เจ้าหน้าที่และความสำคัญกับการฝึกภาคปฏิบัติ ซึ่งเพิ่ม ทักษะ ทัศนคติ และความรู้ให้ผู้เรียนได้อย่างมาก

ด้านปัจจัยเบื้องต้นหรือปัจจัยนำเข้า พบว่า โดยส่วนใหญ่ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้และความมุ่งมั่นที่ยังเป็นจุดอ่อนของหลักสูตร แต่ถือเป็นความท้าทายได้ในอีกทางหนึ่ง ผู้สอนมีคุณสมบัติเหมาะสมในระดับดี แต่ควรพัฒนาตนเองอยู่เสมอในทุกด้านอย่างคงเส้นคงวา ในภาพรวมของสถานที่เรียน สื่อการเรียนการสอน และวัสดุศึกษาต่างมีความเหมาะสมในระดับดี แต่ควรระมัดระวังเรื่องของความพอเพียงกับจำนวนผู้เรียนและประสิทธิภาพของการให้บริการ

ด้านกระบวนการ การจัดการเรียนการสอนยังต้องปรับปรุงเรื่องความเข้มข้นและวิเคราะห์หลังเลิกในเนื้อหาแต่ละรายวิชา อันจะทำให้ผู้เรียนเห็นความเชื่อมโยงของรายวิชาโดยไม่รู้ตัวกว่าวิชามีความซ้ำซ้อนกัน ส่วนการประเมินผลการเรียนการสอนจัดอยู่ในเกณฑ์ที่เหมาะสมไม่เคร่งครัดหรือหย่อนเกินไป สามารถบอกระดับความแตกต่างในกลุ่มผู้เรียนได้อย่างตรงไปตรงมา

ด้านผลผลิตหรือบัณฑิตของหลักสูตร เป็นที่ยอมรับของตลาดงานทั้งในด้านทักษะ ความรู้ ทักษะ และบุคลิกภาพ บัณฑิตกว่าร้อยละ 80 สามารถได้งานทำภายในช่วงระยะ 6 เดือนถึง 1 ปี ภายหลังจากสำเร็จการศึกษา นอกเหนือจากจุดอ่อนที่บัณฑิตยังมีอยู่ในด้านภาษาต่างประเทศ กล่าวได้ว่าหลักสูตรนี้สามารถสร้างนักวิชาชีพได้ในระดับน่าพอใจจากพื้นฐานเดิมของผู้เรียนที่ยังไม่ค่อยมีความมั่นใจในตนเองเท่าใดนัก อันเป็นความสำเร็จที่ชัดเจนของการสร้างคนที่มีคุณภาพให้แก่สังคม

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (2551 : 33-34) ได้วิจัยประเมินหลักสูตรปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา โดยการวิเคราะห์ด้าน 1) วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และองค์ประกอบของหลักสูตร 2) การดำเนินงานการใช้หลักสูตร 3) การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตร พบว่า

อาจารย์และนิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า วัตถุประสงค์ โครงสร้าง และองค์ประกอบของหลักสูตร มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการของสังคม นโยบายการจัดการศึกษาของชาติ การใช้ภาษาชัดเจน โครงสร้างหลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิตในกลุ่มวิชาและรายวิชาที่มีความเหมาะสม สะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรพัฒนาขึ้นคำนึงถึงสภาพสังคมและนโยบายการศึกษา แต่ควรเพิ่มรายวิชาทางด้านการวิจัยเป็นวิชาบังคับ โดยเน้นเนื้อหาการวิจัยเชิงคุณภาพและให้เพิ่มเนื้อหาด้านการสอน เพื่อให้มีความรอบรู้ทั้งในเรื่องหลักสูตรและการสอน ซึ่งเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ต้องการผลิตนักวิจัยและพัฒนาสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

การดำเนินงานการใช้หลักสูตร พบว่า อาจารย์และนิสิตมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องแนวทางในการจัดการเรียนการสอน และปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน กล่าวคือ อาจารย์ใช้ภาษาอังกฤษในการสอนและการศึกษาค้นคว้า จัดการเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ และเน้นการส่งเสริมกระบวนการวิจัยในการเรียนการสอน ในส่วนสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ เอกสารประกอบการค้นคว้า สื่อ และเทคโนโลยีที่เชื่อต่อการเรียนรู้มีจำนวนเพียงพอ แต่นิสิตเห็นว่าห้องพักนิสิตยังไม่มีความเหมาะสม ต้องการห้องพักเฉพาะ นอกจากนี้

คิดเห็นว่าอาจารย์ที่ปรึกษามีความเหมาะสมในเรื่องคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการให้คำปรึกษา และความสะดวกในการเข้าพบเพื่อรับคำปรึกษา รวมทั้งเรื่องการบริหารจัดการ การประเมินผล และกิจกรรมต่างๆ ในหลักสูตรที่จัดให้นิสิตมีความเหมาะสมเช่นกัน

การประเมินผลสัมฤทธิ์ของหลักสูตรเกี่ยวกับความสามารถในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิต และคุณลักษณะของนิสิตในผลการเรียนรู้ 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ตามเกณฑ์มาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา และด้านความรู้และทักษะวิชาชีพครู ตามความคิดเห็นของอาจารย์และการประเมินตนเองของนิสิต พบว่าเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เห็นว่าความสามารถของนิสิตเกี่ยวกับการทำวิทยานิพนธ์กระจายตั้งแต่น้อยถึงมาก ได้เสนอแนะเพิ่มเติมเรื่องกำหนดวิชาวิจัยเป็นวิชาบังคับ และเน้นเนื้อหาการวิจัยเชิงคุณภาพให้มากขึ้น และนิสิตยังจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นเรื่องความรู้ความสามารถในการทำวิทยานิพนธ์ และควรได้รับการพัฒนาเพิ่มในเรื่องความรู้และทักษะวิชาชีพบางเรื่อง ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การผลิตสื่อ และการวิจัย ซึ่งทั้งอาจารย์ควรต้องทบทวนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอีกครั้ง

นางนภัส บุญเหลือ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โดยใช้ แนวทางการประเมินตามรูปแบบ CIPP Model พบว่า ความเหมาะสมของหลักสูตรด้านบริบท ปัจจัยนำเข้า กระบวนการผลิตและประสิทธิภาพมีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านผลกระทบของหลักสูตรอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านบริบทของหลักสูตร มีความเหมาะสมมากในรายละเอียดของปรัชญา วิสัยทัศน์ เป้าหมาย พันธกิจ จุดมุ่งหมายของหลักสูตร โครงสร้างหลักสูตร สาระการเรียนรู้ และผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ด้านปัจจัยนำเข้า มีความเหมาะสมทั้งในคุณสมบัติของผู้เรียน ครูผู้สอน ผู้บริหาร และองค์ประกอบด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์งบประมาณ อาคารสถานที่ และเวลาเรียนนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก แต่ควรปรับปรุงจำนวนเวลาเรียน ด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมมากในด้านการบริหารหลักสูตร การประกันคุณภาพการศึกษา การนิเทศติดตามผล แต่ควรปรับปรุงเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัด ประเมินผล ด้านผลผลิต ทางด้านผลการเรียนรู้สาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และความพึงพอใจต่อผลงานทางวิทยาศาสตร์ มีความเหมาะสมในระดับมาก แต่ควรปรับปรุงความสามารถในการนำทักษะ กระบวนการทางวิทยาศาสตร์มาใช้ในชีวิตประจำวัน ด้านผลกระทบ พบว่าพฤติกรรมของผู้เรียนและความต้องการของชุมชนมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง ควรปรับปรุงในเรื่องการนำความรู้ทางวิทยาศาสตร์ไปประยุกต์ใช้ในชุมชน และการพัฒนาชิ้นงาน ด้านประสิทธิผล มีความเหมาะสมในระดับมากด้านความคงทนต่อพฤติกรรมของผู้เรียน แต่ควรปรับปรุงพฤติกรรมนักเรียนให้มีจิตวิทยาศาสตร์มากขึ้น

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม ดังนี้

(1) นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์

ชั้นปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 80 คน

ชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 95 คน

ชั้นปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 จำนวน 115 คน

(2) อาจารย์ผู้สอนรายวิชาในหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
ที่เริ่มปฏิบัติการสอนมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ตั้งแต่ปีการศึกษา 2549 จำนวน 12 คน

(3) อาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติ 3 ภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2553 ประจำหน่วยงานทั้งสิ้น 40
หน่วยงาน จำนวน 40 คน

(4) บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่สำเร็จการศึกษาจากการใช้หลักสูตรสังคม
สงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2549 จำนวน
80 คน

(5) ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 80 คน

(6) ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยมีลำดับขั้นตอน
การสร้างดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ จากตำราและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับ
การสร้างเครื่องมือวิจัย ในการประเมินหลักสูตร

2. สร้างแบบสอบถาม สำหรับผู้ตอบแบบสอบถาม 3 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

(1) แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอน ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัว ในเรื่องของคุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การสอน
และการทำงาน ตำแหน่งทางวิชาการ

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาหลักสูตร กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน การบริหารหลักสูตรและรายวิชา

ตอนที่ 3 สอบถามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

(2) แบบสอบถามนักศึกษาและบัณฑิต ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผล

ตอนที่ 3 สอบถามคุณลักษณะของนักศึกษา โดยให้นักศึกษาประเมินตนเอง

ตอนที่ 4 สอบถามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

(3) แบบสอบถามผู้ใช้บัณฑิต / ผู้บังคับบัญชา แบ่งเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลส่วนตัว

ตอนที่ 2 การประเมินประสิทธิภาพของบัณฑิต ด้านความรู้ ด้านทักษะและด้านการปฏิบัติงาน

ตอนที่ 3 สอบถามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นทั่วไป

3. นำเครื่องมือที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา
4. ปรับปรุงข้อคำถามตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ
5. นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ไปทดลองใช้
6. นำผลที่ได้จากการทดลองใช้มาปรับปรุงเครื่องมือวิจัยให้มีประสิทธิภาพ
7. จัดพิมพ์เครื่องมือวิจัยฉบับสมบูรณ์ และนำไปใช้ในการวิจัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ส่งแบบสอบถามให้บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่สำเร็จการศึกษาจากการใช้หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ฉบับปรับปรุง พุทธศักราช 2549 จำนวน 80 คน ตอบกลับ (ดำเนินการร่วมกับโครงการประเมินภาวการณ์มีงานทำและความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิต)

2. ส่งแบบสอบถามให้ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต จำนวน 80 คน ตอบกลับ (ดำเนินการร่วมกับโครงการประเมินภาวการณ์มีงานทำและความพึงพอใจผู้ใช้บัณฑิต)

3. จัดทำการประชุมกลุ่มย่อยร่วมกับผู้เชี่ยวชาญ โดยผู้เชี่ยวชาญ 3 คน และนักวิจัย 4 คน

4. ส่งแบบสอบถามให้นักศึกษามีปัจจุบันตอบกลับ จำนวน 290 คน
5. ส่งแบบสอบถามให้อาจารย์ผู้สอน 12 คนตอบกลับ
6. ส่งแบบสอบถามให้อาจารย์ภาคสนามฝึกภาคปฏิบัติ 3 ตอบกลับ จำนวน 40 คน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. รวบรวมข้อมูลจากการวิเคราะห์เอกสาร
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถาม ด้วยการใช้สถิติวิเคราะห์ขั้นพื้นฐาน ได้แก่ การคำนวณหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ
3. ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การนำเสนอผลการประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิต ฉบับปรับปรุง ปีพุทธศักราช 2549 ของมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรตินี้ จะเสนอผลการประมวลแยกออกเป็น 4 ส่วน โดยมีวัตถุประสงค์ตามการประเมินรายด้าน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ผลการประเมินด้านบริบทของหลักสูตร

1.1 มุมมองของผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญให้มุมมองว่า การปรับหลักสูตรต้องอยู่บนพื้นฐานที่ชัดเจนว่า ระดับปริญญาตรีต้องการผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ในระดับใด ระหว่าง การเป็นผู้ปฏิบัติงานตรง (Direct Practitioners) ที่ต้องเพิ่มเทคนิคทักษะและรูปแบบการทำงานในระดับลึก มีลักษณะเป็นสังคมสงเคราะห์คลินิก (Clinical Social Work) หรือเป็นผู้ปฏิบัติงานที่มีความรู้กว้างทั่วไป (Generalist) เพราะการกำหนดเป้าหมายและความต้องการของผู้ผลิตบัณฑิตต่อการออกแบบหลักสูตรให้สอดคล้องต้องกันด้วย แต่อย่างไรก็ตามจากสถานการณ์ปัจจุบันส่งผลกระทบต่อการศึกษาเกิดกลุ่มเป้าหมายหลายกลุ่ม และมีความซับซ้อนของสภาพปัญหา หากหลักสูตรจะสนองตอบต่อสถานการณ์ดังกล่าวต้องเป็นหลักสูตรที่มีความชัดเจนในการปฏิบัติ จึงควรมุ่งเป็นสังคมสงเคราะห์คลินิก เน้นการกระบวนบำบัด แก้ไข เยียวยา พัฒนาป้องกัน ซึ่งสามารถไปทำงานตามสาขาต่างๆ ได้แก่ ด้านการแพทย์ ครอบครัวและเด็ก สาธารณภัย ยุติธรรมและอุตสาหกรรมได้ แต่ต้องมีการทบทวนกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้เข้าใจหลักคิด ทฤษฎี การนำไปประยุกต์ใช้ การสรุปประสบการณ์ พัฒนาขึ้นเป็นทฤษฎีใหม่ๆ ของการทำงานได้ และหากหลักสูตรสามารถเชื่อมโยงทฤษฎีกับภาคปฏิบัติได้อย่างชัดเจนตลอดจนสอดแทรกเครื่องมือในการทำงานได้ก็จะทำให้ผู้เรียนมีความความคล่องตัวในการสู่การปฏิบัติตอบสนองต่อสถานการณ์ปัจจุบันได้

(1) ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

ควรมีการขยายความคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของบัณฑิตที่ต้องการให้มีความชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งในด้านภาพรวมของความรู้ ทักษะ ทักษะคิดและการปฏิบัติงานเพื่อให้เห็นภาพวัตถุประสงค์หลักสูตรที่เป็นรูปธรรมและจะได้ตรวจสอบกับรายละเอียดในเนื้อหาวิชาที่ชัดเจนมากขึ้น

(2) ด้านโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรโดยภาพรวมมีความเหมาะสม ทั้งในด้านวิชาบังคับ วิชาชีพ วิชาเฉพาะด้าน ซึ่งคล้ายคลึงกับการแบ่งเป็นวิชาเอก วิชาโท แต่หากหลักสูตรต้องการพัฒนาความรู้เฉพาะทาง อาจจะเพิ่มหน่วยกิตในวิชาเฉพาะด้านจาก 12 หน่วยกิต เป็น 24 หน่วยกิต และปรับรายวิชาใหม่ให้สอดคล้องและเพิ่มความเข้มข้น ลึกในรายวิชาให้มากขึ้น อย่างไรก็ตามการประเมินหลักสูตรในครั้งนี้เป็นการประเมินตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและผลกระทบที่ทำให้เกิดกลุ่มเป้าหมายใหม่ หรือกลุ่มเป้าหมายเดิมแต่มีปัญหาซับซ้อนมากขึ้น นอกจากนี้การปรับหลักสูตรพยายามให้อยู่ภายใต้เงื่อนไข พ.ร.บ.ประกอบวิชาชีพ โภชการโภชนาการ และ กรอบมาตรฐานคุณวุฒิ (TQF) โดยยึดทั้งหมดนี้เข้ามาร่วมในการพิจารณา ดังนั้นจึงทำให้โครงสร้างของหลักสูตรต้องปรับและให้สอดคล้องกับสถานการณ์ดังกล่าว และพยายามจัดตำแหน่งของคณะที่เน้นเรื่องการลงลึกในการปฏิบัติมากขึ้น การทำงานเชิง clinical จึงมีความสำคัญและจะเป็นทิศทางข้างหน้าสำหรับผู้ที่จะออกไปทำงานแล้วสามารถปรับตัว ปรับสภาพเข้ากับที่ทำงานและมีความชำนาญในการทำงานได้อย่างรวดเร็ว

แต่ประเด็นการสร้าง Clinical หากพิจารณาในเชิงโครงสร้างจะต้องมีนักวิชาชีพต่างๆ มาช่วยเสริม เพราะ การเป็น clinical หมายถึงว่า ผู้สอนจะต้องเป็นผู้เคยผ่านประสบการณ์แล้ว มีความรู้ลึกในเชิงปฏิบัติ มาแล้ว รับมือกับสถานการณ์ของปัญหาได้ดีกว่า ผู้ซึ่งเรียนสังคมสงเคราะห์ผ่านตัวหนังสือ และผ่านประสบการณ์การทำงานน้อยกว่า เพราะฉะนั้นการที่จะขับเคลื่อนให้ไปสู่หลักสูตรของการเป็น clinical ได้นั้น ต้องมีผู้สอนมาจากสายปฏิบัติด้วย และสามารถสร้างทฤษฎีและประสบการณ์ให้กับนักศึกษาได้จริง ซึ่งตรงจุดนี้จะเป็นองค์ประกอบที่ช่วยลดจุดอ่อนของสายวิชาการอย่างเดียวลง และเสริมจุดแข็งในสายปฏิบัติได้มากขึ้น

ประเด็นที่สองคือ กลุ่มวิชา สาขาวิชา แม้ว่าคณะมีความพยายามจะสร้างกลุ่ม 5 กลุ่ม แต่สิ่งที่ควรพิจารณาคือกำลังคนของคณะ เพียงพอหรือไม่ เพราะเมื่อสำรวจต้นทุนทางวิชาการและประสบการณ์แล้ว สามารถตอบโจทย์ทั้ง 5 กลุ่มได้จริงหรือไม่ หรือว่าในขณะที่เปิด load ของวิชาต้องเพิ่ม Over load มากเกินไป ซึ่งมาตรฐานอาจจะกลายเป็นตก เพราะฉะนั้นอาจจะต้องตัดสินใจเลือกว่าในช่วงระยะต้น กลุ่มวิชาที่มีทิศทาง มีความสำคัญ มีตลาดงานรองรับได้มากที่สุด หรือสอดคล้องกับต้นทุนของคณาจารย์ คณะและมหาวิทยาลัยคือกลุ่มวิชาอะไร

สำหรับโครงสร้างหลักสูตรหมวดพื้นฐานวิชาชีพ วิชาชีพ อาจจะต้องเพิ่มวิชาและหน่วยกิตมากขึ้น เพื่อให้มีฐานที่เข้มแข็งและต่อยอดไปยังกลุ่มสาขาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้วิชาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ดังนี้

- สังคมสงเคราะห์กับโลกไร้พรมแดน
- International social work เช่น แรงงานข้ามชาติ ผู้สูงอายุข้ามชาติ
- ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR, Social entrepreneurship, Social business)

นอกจากนี้รายวิชาที่ควรมีการปรับเปลี่ยนเพื่อความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน มีดังนี้
 รายวิชา EG 5193 และ วิชา EG 5203 ภาษาอังกฤษสำหรับวิชาชีพ มีความสำคัญและน่าสนใจ เพราะ
 จะช่วยให้นักศึกษามีโอกาสได้ฝึกฝนภาษาอังกฤษอยู่เสมอและใช้ประโยชน์ในการติดตามงานวิชาการจากสื่อ
 ออนไลน์หรือ Social media ได้ต่อไป

รายวิชา SW 2073 กฎหมายสวัสดิการสังคม มีความน่าสนใจแต่ควรปรับเพิ่มเป็นระยะตาม พ.ร.บ.
 ใหม่ๆ ที่ประกาศใช้ เช่น การค้ามนุษย์ ฯลฯ

รายวิชา SW 2093 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและระบบสวัสดิการสังคม ประเด็นที่มีความสำคัญ
 อย่างมากคือการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและผลกระทบที่ทำให้เราเกิดกลุ่มเป้าหมายใหม่ หรือกลุ่มเดิมที่มี
 ปัญหาซับซ้อนมากขึ้นกว่าเดิม ดังนั้นวิชานี้ อาจจะต้องยังคงอยู่หรืออาจจะไปอยู่รวมในวิชา SW 2053 ปัญหา
 สังคมกับความมั่นคงของมนุษย์ หรือ SW 2083 สังคมไทยกับการพัฒนาสังคม แต่ย้ำว่าประเด็นเรื่องการ
 เปลี่ยนแปลงมีความสำคัญ เพราะประเด็นการเปลี่ยนแปลงเป็นการสะท้อนและบ่งบอกถึงพัฒนาการของ
 สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และพัฒนาการที่ทำให้วิชาชีพสังคมสงเคราะห์ต้องมีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา
 กับสิ่งที่จะมีผลกระทบต่อมนุษย์ที่นักสังคมสงเคราะห์ปฏิบัติงานด้วย

รายวิชา SW 2113 ทฤษฎีการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะราย และวิชา SW 2123 ทฤษฎีการ
 ปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กลุ่มชน ยังคงเน้นการเรียนการสอนขนานคู่กันไปเป็นอัตลักษณ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีที่จะทำ
 ให้นักศึกษารู้ลึก แต่ผู้สอนจะต้องมีการเตรียมการมาเป็นอย่างดี แต่อย่างไรก็ตามหากนำเรื่องการประเมินและ
 วิจัยเข้ามาเป็นเนื้อหาในรายวิชา และเน้นการประเมินครบถ้วน ก็จะทำให้รายวิชามีเนื้อหาที่หนักแน่นและเป็น
 ประโยชน์แก่นักศึกษามากขึ้น

รายวิชา SW 2263 การให้บริการปรึกษาในงานสังคมสงเคราะห์ ควรนำเรื่อง การให้การปรึกษา
 ครอบคลุมเข้ามารวมด้วย เนื่องจากในปัจจุบันเรื่องครบถ้วนเกี่ยวข้องกับกลุ่มเป้าหมายทุกกลุ่ม และหากเรียน
 ในวิชาแกนแล้วสามารถนำไปต่อยอดในกลุ่มวิชาต่างๆได้

รายวิชา SW 3433 สุขภาพจิต เดิมให้อยู่ในกลุ่มวิชาเสริมปฏิบัติการสังคมสงเคราะห์การแพทย์ แต่ขณะนี้เรื่องสุขภาพจิตเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ในทุกกลุ่มเป้าหมาย เช่น การประสบกับภัยพิบัติ หรืออื่นๆ ล้วนแล้วแต่มีผลกระทบและสิ่งที่ต้องพิจารณาคือเรื่องสุขภาพจิต ดังนั้นวิชา สุขภาพจิตจึงน่าจะอยู่ในหมวดวิชาศึกษาทั่วไปหรือบังคับที่สามารถบูรณาการกับจิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิตเพราะสุขภาพจิตคือความสามารถในการทำความเข้าใจกับชีวิต และการปรับตัวได้เมื่อเจอกับสถานการณ์ต่างๆ เป็นจิตวิทยาในการดำรงชีวิตแบบหนึ่ง ซึ่งน่าจะเสริมจุดแข็งของนักสังคมสงเคราะห์ เพราะสุขภาพจิตเป็นเรื่องของทุกคนที่ทุกคนต้องทำความเข้าใจ ทั้งในกลุ่มวิชาสาธารณสุข ครอบครัวยุติธรรม เป็นต้น

รายวิชา SW 4243 การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนสวัสดิการสังคมกับวิชา SW 4193 การบริหารงานสังคมสงเคราะห์ มีความครอบคลุมหลักการและวิธีการทำงานของวิชาชีพ ซึ่งอาจปรับรวมเพื่อเปิดพื้นที่สำหรับวิชาใหม่ที่ น่าสนใจมากขึ้น เช่น การเสริมพลังอำนาจ หรือการเปิดวิชา การวิจัยทางสังคมสงเคราะห์เพิ่มให้ครอบคลุมทั้งวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและคุณภาพ และเรียนรู้เครื่องมือวิจัยลักษณะใหม่ๆ เพิ่มเติมในการทำงาน เช่น Narrative หรือ Narrative Therapy/Dialogue

นอกจากนี้ มีวิชาที่น่าสนใจซึ่งน่าจะเปิดเป็นวิชาบังคับเพิ่ม คือวิชาการจัดการภัยพิบัติในมิติสวัสดิการสังคมหรือวิชาที่เสริมทักษะ เทคนิค หรือเครื่องมือในการปฏิบัติงาน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสเห็นหลักการและความสำคัญของกลุ่มความรู้ชุดทักษะก่อนลงพื้นที่ภาคปฏิบัติจริงและเป็นการเสริมความรู้ การเฝ้าระวังในสถานการณ์จริงของประเทศและสากล

สำหรับการฝึกงานยังคงเดิม เนื่องจากเป็นอัตลักษณ์ที่สำคัญของคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ที่มีการฝึกงานมาก และนักศึกษาได้เรียนรู้ สามารถทำงานได้เมื่อจบการศึกษา

1.2 มุมมองของอาจารย์ภาคสนาม

(1) ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

อาจารย์ภาคสนามส่วนใหญ่มีความเห็นว่า

- 1) ความชัดเจนของภาษาที่ใช้อธิบายวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก

โดยวัตถุประสงค์ด้านการมีคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในการอธิบายมากที่สุด

2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในระดับมาก โดยวัตถุประสงค์ด้านการมีความรู้ ความเข้าใจวิเคราะห์สังคมสู่การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ และการมีคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเองวิชาชีพและสังคมมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมมากที่สุด

3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อการพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะ เจตคติ มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยคิดเห็นว่าวัตถุประสงค์ด้านการมีคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีสติปัญญา ทักษะ และเจตคติที่ดีในเป็นปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ได้มากที่สุด

4) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรนี้ สามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริงมากที่สุด โดยวัตถุประสงค์ด้านการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ สามารถวิเคราะห์สังคมสู่การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ การมีคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม และมีความพร้อมและความสามารถในการปฏิบัติงานในฐานะนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงมากที่สุด

ทั้งนี้รายละเอียดดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ความเห็นของอาจารย์ภาคสนามต่อวัตถุประสงค์ จำแนกตามความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะ เจตคติ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

วัตถุประสงค์	ระดับความคิดเห็น											
	ความชัดเจนของภาษาที่ใช้			ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะ เจตคติ			สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง		
	\bar{X}	SD	แปรผล	\bar{X}	SD	แปรผล	\bar{X}	SD	แปรผล	\bar{X}	SD	แปรผล
1. มีความรู้ ความเข้าใจ วิเคราะห์สังคมสู่การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์	4.2	0.62	มาก	4.67	0.58	มากที่สุด	4.30	0.66	มาก	4.52	0.60	มากที่สุด
2. นำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์	4.1	0.37	มาก	4.38	0.50	มาก	4.35	0.49	มาก	4.43	0.51	มาก
3. มีคุณธรรม รับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม	4.6	0.48	มากที่สุด	4.55	0.60	มากที่สุด	4.53	0.61	มากที่สุด	4.60	0.60	มากที่สุด
4. มีความพร้อมและความสามารถในการปฏิบัติงานในฐานะนักสังคมสงเคราะห์ วิชาชีพ	4.3	0.66	มาก	4.24	0.77	มาก	4.39	0.70	มาก	4.57	0.51	มากที่สุด
5. ศึกษา วิเคราะห์และพัฒนาความรู้ด้วยตนเอง อย่างต่อเนื่อง	4.4	0.60	มาก	4.29	0.90	มาก	4.37	0.83	มาก	4.48	0.81	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	4.3	0.38	มาก	4.43	0.53	มาก	4.38	0.49	มาก	4.52	0.47	มากที่สุด

1.3 มุมมองของนักศึกษาและบัณฑิต

(1) ด้านวัตถุประสงค์ของหลักสูตร

นักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่า

- 1) ความชัดเจนของภาษาที่ใช้อธิบายวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความเหมาะสมในระดับมาก

โดยวัตถุประสงค์ด้านการมีคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม มีความชัดเจนของภาษาที่ใช้ในการอธิบายมากที่สุด

- 2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมในระดับมาก โดยวัตถุประสงค์ด้านการมีคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคมมีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคมมากที่สุด

- 3) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร เพื่อการพัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะ เจตคติ มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยคิดเห็นว่าวัตถุประสงค์ด้านการศึกษา วิเคราะห์และพัฒนาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีสติปัญญา ทักษะ และเจตคติที่ดีในเป็นปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ได้มากที่สุด

- 4) วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรนี้ สามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริงได้ในระดับมาก โดยวัตถุประสงค์ของหลักสูตรด้านการมีคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อตนเอง วิชาชีพและสังคม นักศึกษาและบัณฑิตสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในฐานะนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพได้จริงมากที่สุด

ทั้งนี้รายละเอียดดังปรากฏอยู่ในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความเห็นของนักศึกษาและบัณฑิตต่อวัตถุประสงค์ จำแนกตามความชัดเจนของภาษาที่ใช้ ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะ เจตคติ สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง

วัตถุประสงค์	ระดับความคิดเห็น											
	ความชัดเจนของภาษาที่ใช้			ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม			พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญา ทักษะ เจตคติ			สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง		
	\bar{X}	SD	แปรผล	\bar{X}	SD	แปรผล	\bar{X}	SD	แปรผล	\bar{X}	SD	แปรผล
1. มีความรู้ ความเข้าใจ วิเคราะห์สังคมสู่การปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์	3.63	0.67	มาก	3.70	0.71	มาก	3.77	0.76	มาก	3.91	0.80	มาก
2. นำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์	3.63	0.83	มาก	3.85	0.77	มาก	3.80	0.78	มาก	3.82	0.89	มาก
3. มีคุณธรรม ความเป็นมิตรยอมรับตนเอง วิชาชีพและสังคม	4.11	0.76	มาก	4.10	0.75	มาก	4.10	0.76	มาก	4.14	0.79	มาก
4. มีความพร้อมและความสามารถในการปฏิบัติงานในฐานะนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ	3.86	0.75	มาก	3.99	0.78	มาก	3.99	0.69	มาก	4.00	0.80	มาก
5. ศึกษา วิเคราะห์และพัฒนาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง	4.04	1.47	มาก	4.04	1.36	มาก	4.29	1.67	มาก	4.00	1.14	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	3.99	1.06	มาก	3.99	0.79	มาก	4.23	1.31	มาก	4.02	0.82	มาก

(2) ด้านโครงสร้างและเนื้อหาของหลักสูตร

(2.1) โครงสร้างของหลักสูตร

ตารางที่ 3 ความเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตต่อโครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตร	หน่วย กิต	ระดับความคิดเห็น			
		อาจารย์ ภาคสนาม		นักศึกษาและบัณฑิต	
		\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป	8	4.2	มาก	3.63	มาก
		4			
2. หมวดวิชาเฉพาะ					
2.1 วิชาพื้นฐานวิชาชีพ	24	4.4	มาก	3.89	มาก
		7			
2.2 วิชาชีพ					
2.2.1 วิชาบังคับภาคทฤษฎี	45	4.4	มาก	3.99	มาก
		5			
2.2.2 วิชาบังคับภาคปฏิบัติ	21	4.5	มากที่สุด	4.07	มาก
		7			
2.3 วิชาเฉพาะด้าน					
2.3.1 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคม สงเคราะห์เฉพาะด้านครอบครัวและเด็ก	12	4.0	มาก	4.22	มาก
		9			
2.3.2 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคม สงเคราะห์การแพทย์	12	4.1	มาก	4.00	มาก
		1			
2.3.3 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคม สงเคราะห์สาธารณสุข	12	4.1	มาก	4.53	มากที่สุด
		1			
2.3.4 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคม สงเคราะห์กระบวนการยุติธรรม	12	4.4	มาก	4.27	มาก
		3			
3. หมวดวิชาเลือกเสรี	12	3.9	มาก	3.71	มาก
		5			

จากตารางที่ 3 อาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความเห็นว่า โครงสร้างหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก ทั้งในหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มผู้ที่แสดงความคิดเห็นแล้ว พบว่า กลุ่มอาจารย์ภาคสนามคิดเห็นว่า วิชาบังคับภาคปฏิบัติ 21 หน่วยกิต มีความเหมาะสมมากที่สุดในโครงสร้างหลักสูตร ในขณะที่นักศึกษาและบัณฑิตคิดเห็นว่า กลุ่มวิชาเสริมปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์สาธารณภัย มีความเหมาะสมมากที่สุดในโครงสร้างหลักสูตรนี้

(2.2) เนื้อหาของหลักสูตร ประกอบด้วยรายวิชาต่างๆ ดังต่อไปนี้

หมวดวิชาทั่วไป

ตารางที่ 4 เนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาต่างๆ ของหมวดวิชาทั่วไป

รายการ	ของหลักสูตร		เนื้อหาต้นใจและ ทันสมัย		เนื้อหาเป็นประโยชน์และ ให้คิดเป็น		เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชา อื่นๆ		เนื้อหาสามารถนำไป ประกอบวิชาชีพได้		เนื้อหาส่งเสริมให้ เจต คติที่ดีต่อวิชาชีพ		เนื้อหาส่งเสริมใหม่	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
GE 1082	4.22	0.60	4.21	0.72	4.26	0.75	3.88	0.85	4.13	0.87	4.04	0.81	4.13	0.97
GE1092	4.57	0.59	4.43	0.66	4.36	0.73	4.00	0.83	4.57	0.59	4.52	0.59	4.45	0.67
GE 1072	3.87	0.87	3.96	0.95	3.87	1.06	3.88	0.95	3.74	0.96	3.83	1.03	3.96	1.02
GE 2182	3.70	0.97	3.75	0.79	3.57	1.04	3.67	1.01	3.65	0.98	3.79	0.93	3.78	0.95
GE 1102	4.09	0.95	4.17	0.76	4.04	0.93	3.92	1.02	4.04	0.82	3.92	0.97	3.83	1.23
GE 1112	4.52	0.59	4.33	0.70	4.39	0.66	4.21	0.72	4.43	0.59	4.50	0.59	4.52	0.73
GE 2202	4.52	0.51	4.52	0.51	4.50	0.51	มากที่สุด	4.38	4.70	0.47	4.50	0.51	4.48	0.59
GE 1122	4.09	0.73	4.13	0.80	4.17	0.72	มากที่สุด	4.17	4.22	0.67	มากที่สุด	4.76	3.83	0.83
GE 1132	4.62	0.59	4.50	0.67	4.48	0.73	มากที่สุด	4.29	4.43	0.66	มากที่สุด	0.66	4.39	0.72
CS 1001	4.39	0.66	4.42	0.65	4.26	0.86	มากที่สุด	4.17	4.30	0.82	มากที่สุด	0.93	3.65	1.27
GE 2232	4.00	1.07	3.91	1.04	3.68	1.04	มากที่สุด	3.74	3.86	0.99	มากที่สุด	0.99	3.82	0.91
GE 1043	4.26	0.81	4.13	0.61	4.04	0.82	มากที่สุด	4.29	4.17	0.65	มากที่สุด	0.68	4.04	0.71
GE 1053	4.52	0.59	4.43	0.59	4.26	0.69	มากที่สุด	4.30	4.43	0.66	มากที่สุด	0.71	4.00	0.85
GE 1063	4.52	0.59	4.43	0.59	4.26	0.69	มากที่สุด	4.30	4.39	0.72	มากที่สุด	0.73	3.87	1.01
รวมค่าเฉลี่ย	4.27	0.50	4.24	0.52	4.16	0.57	มากที่สุด	4.09	4.22	0.51	มากที่สุด	0.55	4.06	0.65

ตารางที่ 4 หมวดวิชาทั่วไป

อาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาของรายวิชา ในหมวดวิชาทั่วไปมีความเหมาะสมกับหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตในระดับมาก

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิต พบว่า

- หมวดวิชาทั่วไป มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.27

- รองลงมาคือ หมวดวิชาทั่วไปมีรายวิชาที่มีเนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย , สามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ , เป็นประโยชน์สอนให้คิดเป็น , ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ , มีเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่นๆ และสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมได้

ทั้งนี้ สามารถแสดงรายละเอียดของรายวิชาในหมวดวิชาทั่วไปที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตได้ ดังนี้

1) รายวิชาที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มากที่สุด คือ วิชา GE 1092 จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่มีเนื้อหาสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ ตลอดจนเนื้อหาส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพในระดับมากที่สุด

2) รายวิชาที่มีเนื้อหาที่น่าสนใจและทันสมัย มากที่สุด คือ วิชา GE 2202 กฎหมายกับสังคม เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีเนื้อหาที่น่าสนใจและทันสมัย อีกทั้งยังเป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาที่เป็นประโยชน์สอนให้คิดเป็น สามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ เป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่นๆ และส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพได้ในระดับมากที่สุด

3) รายวิชาที่มีเนื้อหาส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ มากที่สุด คือ วิชา GE 1132 ทักษะและกระบวนการคิด เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหามีความน่าสนใจและทันสมัย และส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพในระดับมากที่สุด

4) รายวิชาที่มีเนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม มากที่สุด คือ วิชา GE 1112 ชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยพบว่า สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีเนื้อหาส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และเนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรมในระดับมากที่สุด

หมวดวิชาเฉพาะ

1) วิชาพื้นฐานวิชาชีพ

ตารางที่ 5 เนื้อหาของหลักสูตรวิชาพื้นฐานวิชาชีพในหมวดวิชาเฉพาะ

รายการ	สอดคล้องกับ		เนื้อหาเป็นประโยชน์		เนื้อหาไม่เข้าต่อกับ		เนื้อหาสามารถนำไป		เนื้อหาส่งเสริมให้มี		เนื้อหาส่งเสริมให้มี	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.52	0.68	4.52	0.60	4.25	0.72	4.25	0.68	4.25	0.44	4.05	0.86
ทันสมัย			มากที่สุด		มาก		มาก		มาก		มาก	
น่าสนใจและทันสมัย			มากที่สุด		มากที่สุด		มากที่สุด		มากที่สุด		มากที่สุด	
สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.33	0.66	4.23	0.69	4.14	0.73	4.38	0.67	4.14	0.71	4.05	0.92
เนื้อหาเป็นประโยชน์	4.10	0.91	3.86	0.96	3.80	1.11	3.95	1.04	3.86	1.06	3.75	1.07
เนื้อหาไม่เข้าต่อกับวิชาอื่น ๆ	4.10	1.09	4.00	0.98	3.90	1.04	3.95	1.01	4.00	1.07	3.86	1.20
เนื้อหาสามารถนำไปประยุกต์ใช้วิชาชีพ	4.33	0.86	4.45	0.74	4.10	0.83	4.29	0.90	4.41	0.73	4.29	0.78
เนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม	4.43	0.88	4.27	0.63	4.19	0.87	4.38	0.67	4.18	0.96	4.14	0.91
เนื้อหาส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ	4.57	0.59	4.63	0.58	4.39	0.78	4.65	0.65	4.63	0.65	4.48	0.79
รวมค่าเฉลี่ย	4.38	0.59	4.33	0.49	4.17	0.72	4.31	0.60	4.26	0.64	4.14	0.73

ตารางที่ 5 หมวดวิชาเฉพาะ (วิชาพื้นฐานวิชาชีพ)

อาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาสาระของรายวิชา ในหมวดวิชาเฉพาะ มีความเหมาะสมกับหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตในระดับมาก

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิต พบว่า

- หมวดวิชาเฉพาะ ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานของหลักสูตร มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.38

- รองลงมาคือ หมวดวิชาทั่วไปมีรายวิชาที่มีเนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย , สามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ , ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ , เนื้อหาเป็นประโยชน์สอนให้คิดเป็น , มีเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่นๆ และสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมได้

ทั้งนี้ สามารถแสดงรายละเอียดของรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ (วิชาพื้นฐานวิชาชีพ) ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตได้ ดังนี้

1) รายวิชาที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มากที่สุด คือ วิชา SW 2073 กฎหมายสวัสดิการสังคม เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยยังพบว่า มีเนื้อหาที่น่าสนใจและทันสมัย เป็นประโยชน์สอนให้คิดเป็น สามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ และส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพมากที่สุด

2) รายวิชาที่มีเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่นๆ มากที่สุด คือ วิชา EG 5193 การฟัง-การพูดภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยยังพบว่า เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นรายวิชาที่มีเนื้อหาที่น่าสนใจและทันสมัย และสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ในระดับมากที่สุด

2) วิชาชีพ

2.1) วิชาพื้นฐานภาคทฤษฎี

ตารางที่ 6 เนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาต่างๆ ในหมวดพื้นฐานภาคทฤษฎี

รายการ	สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร		เนื้อหาที่น่าสนใจและ ทันสมัย		เนื้อหาเป็นประโยชน์ สอนให้คิดเป็น		เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับ วิชาอื่น ๆ		เนื้อหาสามารถนำไป ประกอบวิชาชีพได้		เนื้อหาส่งเสริมให้ เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ		เนื้อหาส่งเสริมให้มี คุณธรรม จริยธรรม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
SW 1013	4.48	0.99	4.21	0.93	4.30	0.97	4.38	0.77	4.50	0.86	4.52	0.73	4.43	0.66
SW 2053	4.61	0.66	4.35	0.71	4.35	0.83	4.38	0.77	4.52	0.67	4.42	0.83	4.35	0.83
SW 2083	4.39	0.78	4.13	0.87	4.17	1.11	4.13	0.99	4.27	0.83	4.30	0.88	4.17	1.11
SW 2093	4.30	0.97	4.09	1.00	4.22	0.95	4.13	0.95	4.18	0.96	4.22	1.00	4.04	1.11
SW 2113	4.48	0.75	4.36	0.85	4.38	0.86	4.41	0.73	4.50	0.83	4.33	1.11	4.33	0.86
SW 2123	4.61	0.72	4.46	0.72	4.43	0.79	4.38	0.82	4.57	0.73	4.54	0.72	4.48	0.85
SW 2263	4.74	0.54	4.54	0.59	4.57	0.73	4.38	0.82	4.52	0.73	4.58	0.72	4.57	0.73

ตารางที่ 6 หมวดวิชาชีพ (วิชาพื้นฐานภาคทฤษฎี)

อาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาสาระของรายวิชา ในหมวดวิชาชีพพื้นฐานภาคทฤษฎี มีความเหมาะสมกับหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิตในระดับมาก

เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิต พบว่า

- วิชาพื้นฐานภาคทฤษฎี มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิตมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.52

- รองลงมา คือ สามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ , ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ , เนื้อหาเป็นประโยชน์สอนให้คิดเป็น , เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย , สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมได้ และเนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่นๆ

ทั้งนี้ สามารถแสดงรายละเอียดของรายวิชาในหมวดวิชาชีพ (วิชาพื้นฐานภาคทฤษฎี) ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตรบัณฑิตที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้ดังนี้

SW 1013 พื้นฐานระบบและกลไกภายในสังคม มีเนื้อหาสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้และส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพมากที่สุด

SW 2053 ปัญหาสังคมกับความมั่นคงของมนุษย์ เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรและสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ ระดับมากที่สุด

SW 2113 ทฤษฎีการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและครอบครัว มีเนื้อหาสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้มากที่สุด

SW 2123 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กลุ่มชน เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ และเนื้อหาส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ

SW 2263 การให้บริการปรึกษาในงานสังคมสงเคราะห์ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร น่าสนใจและทันสมัย เนื้อหาเป็นประโยชน์สอนให้คิดเป็น สามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ ส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพและมีคุณธรรม จริยธรรม ระดับมากที่สุด

SW 3013 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ และส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพมากที่สุด

SW 3023 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับงานสังคมสงเคราะห์ เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร และส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพมากที่สุด

SW 3033 การสร้างเครือข่ายและสหวิชาชีพ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เนื้อหาสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ และส่งเสริมการมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพมากที่สุด

SW 3043 การจัดการโครงการในงานสังคมสงเคราะห์ เนื้อหา มีความสอดคล้องกับหลักสูตรและสามารถนำไปใช้ประกอบวิชาชีพได้ ระดับมากที่สุด

SW 3183 การวิจัยทางสังคมสงเคราะห์ เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมากที่สุด

SW 4193 การบริหารงานสังคมสงเคราะห์ เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรระดับมากที่สุด

ตารางที่ 7 หมวดวิชาชีพ (วิชาบังคับภาคปฏิบัติ)

อาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า เนื้อหาสาระของรายวิชา ในหมวดวิชาชีพ วิชาบังคับภาคปฏิบัติ มีความเหมาะสมกับหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิต พบว่า

- วิชาบังคับภาคปฏิบัติ มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.62

- รองลงมา คือ สามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ , เนื้อหาเป็นประโยชน์สอนให้คิดเป็น , ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ , เนื้อหาน่าสนใจและทันสมัย , เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่นๆ และสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมได้

ทั้งนี้ สามารถแสดงรายละเอียดของรายวิชาในหมวดวิชาชีพ (วิชาบังคับภาคปฏิบัติ) ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิตที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้ดังนี้

SW 2144 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและกลุ่มชน เนื้อหามีความสอดคล้องกับหลักสูตร มีความน่าสนใจและทันสมัย เป็นประโยชน์สอนให้คิดเป็น เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่นๆ อีกทั้งสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ และยังสามารถส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ ตลอดจนส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม อยู่ในระดับมากที่สุด

SW 3266 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน เนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีความน่าสนใจ ทันสมัย ไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่นๆ สามารถนำไปใช้ในการประกอบวิชาชีพได้ และส่งเสริมให้มีเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ มากที่สุด

SW 4279 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ตามความสนใจเฉพาะทาง มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร เป็นประโยชน์สอนให้คิดเป็นทำเป็น เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับวิชาอื่นๆ และสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ มากที่สุด

3. วิชาระยะต้น

3.1) กลุ่มวิชาเตรียมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะด้านครอบครัวและเด็ก ตารางที่ 8 เนื้อหารายวิชาบังคับกลุ่มวิชาเตรียมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะด้านครอบครัวและเด็ก

รายการ	สอดคล้องกับ		เนื้อหาสนใจ		เนื้อหาเป็นประโยชน์		เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อนกับ		เนื้อหาสามารถนำไปประกอบ		เนื้อหาส่งเสริมให้		เนื้อหาส่งเสริมให้	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.50	0.62	4.32	0.82	4.33	0.69	4.21	0.79	4.44	0.70	4.42	0.69	4.44	0.70
วิทยากร	4.17	0.71	4.05	0.62	4.33	0.77	4.21	0.71	4.44	0.70	4.37	0.60	4.44	0.70
ค่าเฉลี่ย	4.33	0.59	4.18	0.63	4.33	0.71	4.21	0.67	4.44	0.66	4.39	0.61	4.44	0.70

จากตารางที่ 8 แสดงเนื้อหาของหลักสูตรในรายวิชาบังคับกลุ่มวิชาเตรียมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ด้านครอบครัวและเด็ก ทั้งอาจารย์และนักศึกษา รวมถึงบัณฑิตเห็นว่าเนื้อหาของรายวิชาในวิชาบังคับของกลุ่มวิชาเตรียมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ด้านครอบครัวและเด็กมีความเหมาะสมดีแล้ว ค่าเฉลี่ยรวมมากในด้านเนื้อหาสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ และเนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่าเฉลี่ย 4.44 ซึ่งวิชา SW 3053 ความรุนแรงในครอบครัว มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมากที่สุด

3.2) กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์

ตารางที่ 9 เนื้อหาวิชาบังคับกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์

รายการ	สอดคล้องกับ		เนื้อหาสนใจ		เนื้อหาเป็น		เนื้อหาเข้าขั้นกับ		เนื้อหาสามารถ		เนื้อหาส่งเสริมให้		เนื้อหาส่งเสริมให้						
	SD	แปรผล	\bar{X}	SD	แปรผล	\bar{X}	SD	แปรผล	\bar{X}	SD	แปรผล	\bar{X}	SD	แปรผล	\bar{X}	SD	แปรผล		
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.16	0.90	4.11	0.94	4.11	0.94	4.21	0.92	4.26	0.93	4.16	0.83	4.05	0.91	4.16	0.92	4.11	0.92	
หลักสูตร	4.26	0.87	4.21	0.92	4.32	0.89	4.21	0.98	4.32	0.95	4.21	0.92	4.16	0.96	4.21	0.92	4.11	0.92	
รายการ	4.21	0.87	4.16	0.91	4.21	0.89	4.21	0.93	4.29	0.92	4.18	0.85	4.11	0.92	4.18	0.85	4.11	0.92	
วิชาบังคับ																			
SW 3393	4.16	0.90	4.11	0.94	4.11	0.94	4.21	0.92	4.26	0.93	4.16	0.83	4.05	0.91	4.16	0.92	4.11	0.92	
SW 3403	4.26	0.87	4.21	0.92	4.32	0.89	4.21	0.98	4.32	0.95	4.21	0.92	4.16	0.96	4.21	0.92	4.11	0.92	
รวม	4.21	0.87	4.16	0.91	4.21	0.89	4.21	0.93	4.29	0.92	4.18	0.85	4.11	0.92	4.18	0.85	4.11	0.92	
ค่าเฉลี่ย																			

จากตารางที่ 9 แสดงเนื้อหาของหลักสูตรในรายวิชาบังคับกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์ ทั้งอาจารย์และนักศึกษาควรถึงบัณฑิตเห็นว่าเนื้อหาของรายวิชาในวิชาบังคับของกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์มีความเหมาะสมดีแล้ว ค่าเฉลี่ยรวมมากในด้านเนื้อหาสามารถนำไปประกอบวิชาชีฟได้ มีค่าเฉลี่ย 4.29

3.3) กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์สาธารณสุข
ตารางที่ 10 เนื้อหาวิชาบังคับกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์สาธารณสุข

รายการ	สอดคล้องกับ		เนื้อหาสนใจ		เนื้อหาเป็นประโยชน์สอนให้		เนื้อหาไม่ซ้ำซ้อน		เนื้อหาสามารถนำไปประกอบวิชาชีพระยะสั้นได้		เนื้อหาส่งเสริมให้เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ		เนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม								
	SD	แปรผล	\bar{x}	SD	แปรผล	\bar{x}	SD	แปรผล	\bar{x}	SD	แปรผล	\bar{x}	SD	แปรผล							
วิชาบังคับ																					
SW 3523	4.06	1.03	มาก	4.00	1.06	มาก	4.12	1.05	มาก	3.94	1.09	มาก	4.24	1.09	มาก	4.18	1.07	มาก	4.00	1.118	มาก
SW 3233	4.18	1.01	มาก	4.18	0.73	มาก	4.25	0.86	มาก	4.06	0.90	มาก	4.24	0.97	มาก	4.29	0.85	มาก	4.06	0.929	มาก
รวม	4.12	1.01	มาก	4.09	0.87	มาก	4.21	0.94	มาก	4.00	0.98	มาก	4.24	1.02	มาก	4.24	0.95	มาก	4.06	1.01	มาก
ค่าเฉลี่ย																					

จากตารางที่ 10 แสดงเนื้อหาของหลักสูตรในรายวิชาบังคับกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์สาธารณสุขทั้งอาจารย์และนักศึกษา รวมถึงบัณฑิตเห็นว่าเนื้อหาของรายวิชาในวิชาบังคับของกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์สาธารณสุขมีความเหมาะสมดีแล้ว ค่าเฉลี่ยรวมมากในด้านเนื้อหาสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ และเนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรม จริยธรรม ค่าเฉลี่ย 4.24

3.4) กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กระบวนการยุติธรรม

ตารางที่ 11 เนื้อหารายวิชาบังคับกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กระบวนการยุติธรรม

รายการ	สอดคล้องกับ		เนื้อหาสนใจ		เนื้อหาเป็นประโยชน์สอนให้คิดเป็น		เนื้อหาไม่เข้าขั้นกับวิชาอื่นๆ		เนื้อหาสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้		เนื้อหาส่งเสริมให้เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ		เนื้อหาส่งเสริมให้มีคุณธรรมจริยธรรม	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
วิชาบังคับ														
SW 3723	4.33	0.91	4.32	0.82	4.11	0.90	4.00	0.88	4.22	0.94	4.37	0.90	4.11	1.02
SW 3733	4.39	0.78	4.37	0.83	4.28	0.75	4.05	0.85	4.33	0.77	4.42	0.84	4.39	0.70
รวม	4.36	0.80	4.34	0.78	4.19	0.81	4.03	0.84	4.28	0.84	4.39	0.84	4.25	0.83
ค่าเฉลี่ย														

จากตารางที่ 11 แสดงเนื้อหาของหลักสูตรในรายวิชาบังคับกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กระบวนการยุติธรรม ทั้งอาจารย์และนักศึกษา รวมถึงบัณฑิตเห็นว่าเนื้อหาของรายวิชาในวิชาบังคับของกลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กระบวนการยุติธรรม มีความเหมาะสมดีแล้ว ค่าเฉลี่ยรวมมากในด้านเนื้อหาส่งเสริมให้เกิดเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ 4.39

4. มหาวิทยาลัยเลือกเสรี

ตารางที่ 12 เนื้อหารายวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีที่เปิดสอนโดยคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

รายการ	สอดคล้องกับ		เนื้อหาสนใจ		เนื้อหาเป็นประโยชน์ต่อ		เนื้อหาไม่เข้าช้อยกับ		เนื้อหาสามารถ		เนื้อหาส่งเสริมให้		เนื้อหาส่งเสริมให้	
	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD	\bar{x}	SD
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.33	0.73	4.41	0.73	4.33	0.73	4.18	0.85	4.33	0.91	4.27	0.77	4.29	0.85
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.43	0.68	4.09	0.75	4.24	0.77	4.18	0.73	4.29	0.72	4.18	0.66	4.14	0.85
วัตถุประสงค์ของหลักสูตร	4.29	0.78	4.14	0.71	4.19	0.81	4.09	0.81	4.29	0.72	4.09	0.75	3.95	0.92
รวม	4.36	0.64	4.27	0.60	4.30	0.67	4.16	0.66	4.34	0.64	4.22	0.62	4.14	0.77
ค่าเฉลี่ย														

จากตารางที่ 12 แสดงเนื้อหาวิชาในหมวดวิชาเลือกเสรีที่เปิดสอนโดยคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ฯ ทั้งอาจารย์และนักศึกษารวมถึงบัณฑิตเห็นว่าเนื้อหาของรายวิชาในหมวดเลือกเสรีที่เปิดสอนทั้งหมด 3 รายวิชา มีความเหมาะสมดีแล้ว ค่าเฉลี่ยรวมมากในด้านเนื้อหาสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีค่าเฉลี่ย 4.36

ส่วนที่ 2 ผลการประเมินด้านปัจจัยนำเข้า

2.1 มุมมองของผู้เชี่ยวชาญ

ในด้านคุณสมบัติของผู้สอนและผู้เรียน ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นตรงกันว่า โดยพื้นฐานอาจารย์เป็นผู้มีความรู้และประสบการณ์ แต่หากคณะฯ จะพัฒนาไปสู่ความเป็นสังคมสงเคราะห์คลินิก (clinical) ซึ่งต้องมีการฝึกทักษะมากขึ้น ผู้สอนต้องเป็นผู้ผ่านประสบการณ์ มีความรู้ลึกในเชิงปฏิบัติ สามารถรับมือกับสถานการณ์ปัญหาได้ดี มีความสามารถในการสร้างทฤษฎีและประสบการณ์ให้กับนักศึกษาได้จริง ซึ่งเมื่อพิจารณาสถานการณ์ของคณะฯ แล้วคณาจารย์ส่วนใหญ่มีความรู้ในระดับมหภาค (macro) แต่ทุกคนยังมีฐานของจุลภาค (micro) อยู่ ดังนั้นคณะฯ อาจจำเป็นต้องมีการพัฒนาบุคลากร เช่น การสนับสนุนให้อาจารย์ได้เข้ารับการอบรมด้านเทคนิคทักษะการปฏิบัติงาน การฝึกปฏิบัติงานระยะสั้นในหน่วยงาน เป็นต้น เพื่อให้สอดคล้องกับหลักสูตรที่มีการปรับปรุงให้เป็นสังคมสงเคราะห์คลินิก (clinical) มากขึ้น หรือมิฉะนั้นอาจจะต้องมีการเชิญผู้สอนมาจากสายปฏิบัติเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันด้วย นอกจากนี้อาจารย์ควรเลือกความเชี่ยวชาญเฉพาะและพัฒนาความรู้ใหม่ๆ เพิ่มเติมอยู่เสมอ ตลอดจนการสอนของอาจารย์ต้องมีการสลับกันทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก เนื่องจากการสอนในระดับปริญญาตรียากกว่าการสอนในระดับปริญญาโทและระดับปริญญาเอก

ส่วนด้านอัตรากำลังของอาจารย์หากมีการเปิดวิชาเฉพาะด้านครบทั้ง 5 กลุ่ม อาจารย์อาจจะมีจำนวนไม่เพียงพอต่อการสอน ดังนั้นควรนำมาพิจารณาประกอบเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและการผลิตบัณฑิตที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และความต้องการของตลาดอย่างแท้จริง ส่วนคุณสมบัติของผู้เรียนในมุมมองของผู้เชี่ยวชาญจะต้องมีกระบวนการจัดการที่เข้มข้น รวมถึงการพัฒนาเรื่องคุณธรรมจริยธรรม เพื่อผลสัมฤทธิ์การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ

2.1 ด้านอาจารย์ภาคสนาม

ตารางที่ 13 ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตต่อบัณฑิตต่อปัจจัยนำเข้าทางด้านอาจารย์ผู้สอน

ด้านปัจจัยป้อนเข้า	ระดับความคิดเห็น			
	อาจารย์ภาคสนาม		นักศึกษาและบัณฑิต	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
ด้านอาจารย์ (ประเมินอาจารย์ภาคสนาม)				
1. จำนวนอาจารย์เพียงพอกับการสอนรายวิชาภาคทฤษฎี	3.57	มาก	3.47	มาก
2. จำนวนอาจารย์เพียงพอกับการสอนภาคปฏิบัติ	3.70	มาก	3.50	มาก
3. มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการสอนภาคปฏิบัติ	4.05	มาก	3.74	มาก
4. ใช้เทคนิควิธีการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.00	มาก	3.68	มาก
5. มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์	4.05	มาก	3.89	มาก
6. มีทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอน	4.00	มาก	3.74	มาก
7. เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาในด้านวิชาชีพ	4.19	มาก	3.90	มาก
8. มีความตรงต่อเวลา	4.05	มาก	3.66	มาก
9. มีบุคลิกภาพแสดงออกอย่างเหมาะสม	4.33	มาก	3.88	มาก
10. มีความรับผิดชอบในบทบาทของอาจารย์	4.43	มาก	3.92	มาก
11. มีความสนใจในการศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ และทันต่อเหตุการณ์	4.10	มาก	3.98	มาก
12. เปิดโอกาสในการซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	4.19	มาก	4.03	มาก
13. มีความยุติธรรมและเสมอภาค	4.00	มาก	3.59	มาก
14. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	4.00	มาก	3.71	มาก
15. มีทัศนคติที่ดีต่อนักศึกษา	4.14	มาก	3.74	มาก
16. ให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน	4.43	มาก	3.86	มาก
17. มีความสามารถในการให้คำปรึกษา	4.10	มาก	3.92	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	4.08	มาก	3.78	มาก

จากตารางที่ 13 การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านอาจารย์ผู้สอนภาคสนาม พบว่า อาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า อาจารย์ผู้สอนภาคสนามมีคุณสมบัติที่เหมาะสมในการสอนนักศึกษาในระดับมาก โดยอาจารย์ภาคสนามมีความคิดเห็นว่าเป็นอาจารย์ภาคสนามมีความรับผิดชอบในบทบาทการเป็นผู้สอน ให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอนมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ส่วนนักศึกษาและบัณฑิตมีความคิดเห็นว่าเป็นอาจารย์ภาคสนามมีคุณสมบัติทางด้านเปิดโอกาสในการซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 ซึ่งความเหมาะสมของอาจารย์

ภาคสนามนั้น นักศึกษาได้ทำการประเมินและมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นต่ำกว่าที่อาจารย์ภาคสนามประเมินตนเองทุกข้อ

2.2 ด้านนักศึกษาและบัณฑิต

ตารางที่ 14 ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตต่อบัณฑิตนำเข้าทางด้านนักศึกษา

ด้านปัจจัยป้อนเข้า	ระดับความคิดเห็น			
	อาจารย์ภาคสนาม		นักศึกษาและบัณฑิต	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
ด้านนักศึกษา				
18. ความรู้พื้นฐานจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย	3.71	มาก	3.63	มาก
19. มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษา	3.95	มาก	3.88	มาก
20. มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน	3.95	มาก	3.96	มาก
21. มีความเชื่อมั่นในตนเอง	3.86	มาก	3.75	มาก
22. มีทักษะเพียงพอในการเรียนรายวิชาชีพ	3.67	มาก	3.79	มาก
23. มีความรักและภูมิใจในวิชาชีพเป็นอย่างดี	3.90	มาก	4.05	มาก
24. มีความตั้งใจศึกษาเล่าเรียนอย่างสม่ำเสมอ	3.75	มาก	3.88	มาก
25. มีความรอบรู้	3.71	มาก	3.64	มาก
26. ใฝ่รู้อยู่เสมอ	3.86	มาก	3.71	มาก
27. มีเหตุผล รู้จักใช้วิจารณญาณ	3.76	มาก	3.76	มาก
28. มีความกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม	3.95	มาก	3.85	มาก
29. มีความซื่อสัตย์	4.29	มาก	4.03	มาก
30. เสียสละ อดทน	4.00	มาก	4.05	มาก
31. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.86	มาก	3.84	มาก
32. มีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา	3.95	มาก	3.90	มาก
33. สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี	4.19	มาก	4.05	มาก
34. มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง	4.10	มาก	4.02	มาก
35. มีสุขภาพจิตที่ดี	4.19	มาก	4.10	มาก
36. มีความรู้ความเข้าใจในวิชาที่เรียนเป็นอย่างดี	4.10	มาก	3.88	มาก
37. สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการทำงานได้	4.10	มาก	4.00	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	3.94	มาก	3.88	มาก

จากตารางที่ 14 การประเมินปัจจัยนำเข้าด้านนักศึกษา พบว่า อาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า นักศึกษามีความเหมาะสมในการปฏิบัติงานทางสังคมสงเคราะห์ในระดับมาก โดยอาจารย์ภาคสนามมีความคิดเห็นที่เห็นว่า นักศึกษามีความซื่อสัตย์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี และมีสุขภาพจิตที่ดีมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 และ 4.19 ส่วนนักศึกษาและบัณฑิตมีความคิดเห็นเห็นว่า นักศึกษาคณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์มีสุขภาพจิตที่ดี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 รองลงมาคือ มีความรักและภูมิใจในวิชาชีพเป็นอย่างดี มีความเสียสละ อดทน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี

2.3 ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน

2.3.1 ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนามต่อบริการที่เอื้อต่อการเรียนการสอน จำแนกตามจำนวนที่เพียงพอ การมีคุณภาพดี มีความทันสมัยและมีความสะดวกในการให้บริการ

ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวนเพียงพอ		มีคุณภาพดี		มีความทันสมัย		มีความสะดวกในการให้บริการ	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน								
1. ห้องเรียน	4.30	มาก	4.30	มาก	4.25	มาก	4.10	มาก
2. หน่วยฝึกปฏิบัติ	4.00	มาก	4.25	มาก	4.15	มาก	4.10	มาก
3. ตำราภาษาไทย	4.10	มาก	4.05	มาก	4.10	มาก	4.05	มาก
4. ตำราต่างประเทศ	3.80	มาก	4.00	มาก	4.00	มาก	4.00	มาก
5. วารสารภาษาไทย	4.00	มาก	4.05	มาก	4.05	มาก	4.00	มาก
6. วารสารภาษาต่างประเทศ	3.90	มาก	4.00	มาก	4.00	มาก	3.85	มาก
7. นิตยสาร	3.75	มาก	3.75	มาก	3.75	มาก	3.80	มาก
8. หนังสือพิมพ์	3.80	มาก	3.80	มาก	3.75	มาก	3.85	มาก
9. วีดีโอและซีดี	3.75	มาก	3.90	มาก	3.95	มาก	4.05	มาก
10. คอมพิวเตอร์สำหรับการสืบค้น	3.75	มาก	3.90	มาก	3.85	มาก	3.95	มาก
11. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	4.11	มาก	4.24	มาก	4.29	มาก	4.24	มาก
12. การเตรียมอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนโดยเจ้าหน้าที่ห้องโสต	4.10	มาก	4.25	มาก	4.05	มาก	4.10	มาก
13. คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้	4.00	มาก	4.10	มาก	4.05	มาก	4.00	มาก

ตารางที่ 15 ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนามต่อบัณฑิตที่เฝ้าต่อการเรียนการสอน จำแนกตามจำนวนที่เพียงพอ การมีคุณภาพดี มีความทันสมัยและมีความสะดวกในการให้บริการ (ต่อ)

บัณฑิตที่เฝ้าต่อการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวนเพียงพอ		มีคุณภาพดี		มีความทันสมัย		มีความสะดวกในการให้บริการ	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
ด้านบัณฑิตที่เฝ้าต่อการเรียนการสอน								
14. โรงอาหาร	3.90	มาก	4.00	มาก	3.90	มาก	4.05	มาก
15. หอพัก	3.80	มาก	3.95	มาก	3.95	มาก	4.00	มาก
16. ห้องพยาบาล	3.80	มาก	3.90	มาก	4.05	มาก	4.05	มาก
17. สถานที่พักผ่อน	3.68	มาก	4.00	มาก	3.95	มาก	3.85	มาก
18. สถานที่ออกกำลังกาย	4.00	มาก	3.85	มาก	3.85	มาก	3.95	มาก
19. การจัดกิจกรรมศึกษาดูงาน	3.95	มาก	3.95	มาก	4.10	มาก	3.95	มาก
20. ระบบทะเบียนนักศึกษา	3.95	มาก	3.95	มาก	4.05	มาก	4.05	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	3.92	มาก	4.00	มาก	4.00	มาก	3.99	มาก

จากตารางที่ 15 การประเมินบัณฑิตนำเข้าด้านบัณฑิตที่เฝ้าต่อการเรียนการสอน และเกี่ยวกับสื่อการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์ภาคสนามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่บัณฑิตที่เฝ้าต่อการเรียนการสอนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก คือ มีจำนวนเพียงพอ มีคุณภาพดี มีความทันสมัย และมีความสะดวกในการให้บริการในทุกบัณฑิตที่เฝ้าต่อการเรียนการสอน ซึ่งต่างจากความคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาและบัณฑิตดังในตารางที่ 16

2.3.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิต

ตารางที่ 16 ความเห็นของนักศึกษาและบัณฑิต ต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน จำแนกตามจำนวนที่เพียงพอ การมีคุณภาพดี มีความทันสมัยและมีความสะดวกในการใช้บริการ

ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น							
	จำนวนเพียงพอ		มีคุณภาพดี		มีความทันสมัย		มีความสะดวกในการใช้บริการ	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน								
1. ห้องเรียน	3.33	ปานกลาง	3.42	ปานกลาง	3.39	ปานกลาง	3.29	ปานกลาง
2. หน่ายฝึกปฏิบัติ	3.61	มาก	3.66	มาก	3.57	มาก	3.52	มาก
3. ตำราภาษาไทย	3.59	มาก	3.57	มาก	3.54	มาก	3.50	มาก
4. ตำราต่างประเทศ	3.55	มาก	3.53	มาก	3.48	ปานกลาง	3.51	มาก
5. วารสารภาษาไทย	3.58	มาก	3.58	มาก	3.53	มาก	3.66	มาก
6. วารสารภาษาต่างประเทศ	3.51	มาก	3.50	มาก	3.51	มาก	3.52	มาก
7. นิตยสาร	3.56	มาก	3.52	มาก	3.51	มาก	3.50	มาก
8. หนังสือพิมพ์	3.50	มาก	3.61	มาก	3.57	มาก	3.45	ปานกลาง
9. วีดีโอและซีดี	3.48	ปานกลาง	3.38	ปานกลาง	3.44	ปานกลาง	3.44	ปานกลาง
10. คอมพิวเตอร์สำหรับการสืบค้น	3.30	ปานกลาง	3.30	ปานกลาง	3.40	ปานกลาง	3.35	ปานกลาง
11. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ	3.63	มาก	3.43	ปานกลาง	3.43	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง
12. การเตรียมอุปกรณ์ สื่อการเรียน การสอน โดยเจ้าหน้าที่ห้องโสต	3.50	มาก	3.38	ปานกลาง	3.43	ปานกลาง	3.44	ปานกลาง
13. คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้	3.43	ปานกลาง	3.28	ปานกลาง	3.40	ปานกลาง	3.30	ปานกลาง
14. โรงอาหาร	3.23	ปานกลาง	3.19	ปานกลาง	3.25	ปานกลาง	3.26	ปานกลาง
15. หอพัก	3.26	ปานกลาง	3.20	ปานกลาง	3.26	ปานกลาง	3.41	ปานกลาง
16. ห้องพยาบาล	3.16	ปานกลาง	3.20	ปานกลาง	3.30	ปานกลาง	3.23	ปานกลาง
17. สถานที่พักผ่อน	3.26	ปานกลาง	3.24	ปานกลาง	3.33	ปานกลาง	3.26	ปานกลาง
18. สถานที่ออกกำลังกาย	3.34	ปานกลาง	3.36	ปานกลาง	3.38	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง
19. การจัดกิจกรรมศึกษาดูงาน	3.34	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง	3.40	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง
20. ระบบทะเบียนนักศึกษา	3.38	ปานกลาง	3.28	ปานกลาง	3.47	ปานกลาง	3.37	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	3.43	ปานกลาง	3.40	ปานกลาง	3.44	ปานกลาง	3.40	ปานกลาง

ความคิดเห็นของนักศึกษาและบัณฑิต ต่อปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน จำแนกตามจำนวนที่เพียงพอ การมีคุณภาพดี มีความทันสมัยและมีความสะดวกในการใช้บริการส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลาง และสิ่งที่นักศึกษาและบัณฑิตเห็นว่าควรมีการเพิ่มเติมและปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมมากยิ่งขึ้น

ได้แก่ ในด้านห้องเรียน วีดีโอและซีดี การเตรียมอุปกรณ์ สื่อการเรียน การสอนโดยเจ้าหน้าที่ห้องโสต คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้ โรงอาหารหอพัก ห้องพยาบาล สถานที่พักผ่อน สถานที่ออกกำลังกาย สถานที่ ออกกำลังกาย

ส่วนที่ 3 ด้านกระบวนการ

3.1 ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร

ตารางที่ 17 ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิต ต่อการบริหารและการบริการ หลักสูตร

ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร	ระดับความคิดเห็น			
	อาจารย์ภาคสนาม		นักศึกษาและบัณฑิต	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
การเตรียมหลักสูตรและการประเมินหลักสูตร				
1.จัดประชุมให้ท่านได้ร่วมปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ	3.63	มาก	3.22	ปานกลาง
2.สนับสนุนให้ท่านได้พัฒนาความรู้ทางวิชาการและทักษะที่จำเป็นอย่างเหมาะสม	3.65	มาก	3.46	ปานกลาง
3.จัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	3.65	มาก	3.30	ปานกลาง
4.เตรียมอาคารสถานที่สำหรับการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	3.85	มาก	3.49	ปานกลาง
5.จัดเตรียมโสตทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ	3.75	มาก	3.49	ปานกลาง
6.จัดเตรียมตำราภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ วารสาร คอมพิวเตอร์ ฐานข้อมูลอย่างเหมาะสม	3.65	มาก	3.42	ปานกลาง
7.จัดอาจารย์สอนแต่ละวิชาเหมาะสมกับคุณวุฒิและประสบการณ์	4.20	มาก	3.61	มาก
8.จัดแผนการเรียนถูกต้องตามหนังสือคู่มือหลักสูตร	4.10	มาก	3.63	มาก
9.จัดคู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์	4.05	มาก	3.57	มาก
10.มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำและแก้ปัญหาในการเรียนให้แก่ นักศึกษา	4.00	มาก	3.58	มาก
11.จัดศูนย์รวมตารางสอนเพื่อสะดวกในการตรวจสอบได้อย่างเหมาะสม	3.85	มาก	3.58	มาก
12.จัดหาแหล่งฝึกปฏิบัติที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์	3.90	มาก	3.58	มาก
13.นำผลการประเมินการสอนรายวิชามาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเองเสมอ	3.75	มาก	3.49	ปานกลาง
14.นำผลการประเมินการฝึกปฏิบัติมาปรับปรุงการจัดการฝึกปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม	3.80	มาก	3.47	ปานกลาง
รวมค่าเฉลี่ย	3.84	มาก	3.48	ปานกลาง

จากตารางที่ 17 การประเมินด้านกระบวนการซึ่งเป็นการศึกษาถึงผลการปฏิบัติตามหลักสูตร ในด้านการบริหารหลักสูตรและการบริการหลักสูตร พบว่า ความคิดเห็นส่วนใหญ่ของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตมีค่าเฉลี่ยความคิดเห็นไม่ตรงกัน คือ อาจารย์ภาคสนามมีความคิดเห็นว่าการบริหาร และการบริการหลักสูตรของคณะสังคมสงเคราะห์ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ขณะที่นักศึกษาและ บัณฑิต เห็นว่าการบริหารและการบริการหลักสูตรมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง และมีความ เหมาะสมในระดับมากในด้านการจัดอาจารย์สอนแต่ละวิชาได้เหมาะสมกับคุณวุฒิและประสบการณ์ มีการ จัดแผนการเรียนถูกต้องตามหนังสือคู่มือหลักสูตร มีคู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์ และมีระบบอาจารย์ที่ ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำและแก้ปัญหาในการเรียนให้แก่นักศึกษา ประกอบกับมีการจัดศูนย์รวมตารางสอน เพื่อสะดวกในการตรวจสอบได้อย่างเหมาะสม จัดหาแหล่งฝึกปฏิบัติที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ส่วนการ บริหารและการบริการหลักสูตรด้านอื่นๆ มีความคิดเห็นว่าจะมีการปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมยิ่งขึ้น เช่น การประชุมร่วมปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ เป็นต้น

3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

ตารางที่ 18 ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิต ต่อการจัดการเรียนการสอน

ด้านการจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น			
	อาจารย์ภาคสนาม		นักศึกษาและบัณฑิต	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
การเตรียมการสอน เทคนิคและวิธีการสอน				
15.วางแผนการสอนโดยกำหนด จุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอนและการ ประเมินผลชัดเจน	4.20	มาก	3.55	มาก
16.จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน	4.15	มาก	3.55	มาก
17.จัดเตรียมเอกสารการสอนที่มีคุณภาพ	4.15	มาก	3.55	มาก
18.ประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	4.00	มาก	3.53	มาก
19.ปฐมนิเทศก่อนสอนทุกวิชา	4.10	มาก	3.55	มาก
20.บอกจุดประสงค์และแนวทางการเรียนการสอนอย่างชัดเจน	4.10	มาก	3.64	มาก
21.ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเสมอ	3.85	มาก	3.62	มาก
22.ส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง	4.20	มาก	3.68	มาก
23.สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีนำไปสู่การปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องเหมาะสม	4.10	มาก	3.63	มาก
24.สรุปเนื้อหาหลังการเรียนการสอนแต่ละครั้ง	4.05	มาก	3.60	มาก
25.เนื้อหาสอนทันสมัยสอดคล้องกับจุดประสงค์	4.15	มาก	3.60	มาก
26.เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาเรื่องข้อความรู้้อย่างเหมาะสม	4.05	มาก	3.75	มาก
27.ตอบคำถามและอธิบายข้อความรู้้อย่างชัดเจน	4.15	มาก	3.67	มาก

28. ส่งเสริมให้รู้จักทำงานเป็นกลุ่มและเข้าใจบทบาทของผู้นำและผู้ตามที่ดี	4.15	มาก	3.74	มาก
29. มอบหมายงานที่มีปริมาณเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาที่สอน	4.10	มาก	3.61	มาก
30. ให้นักศึกษาประเมินการสอนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ	4.05	มาก	3.68	มาก
31. สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนภาคทฤษฎีได้อย่างเหมาะสม	4.00	มาก	3.61	มาก
32. จัดประสบการณ์การฝึกปฏิบัติได้ครบตามหลักสูตร	4.25	มาก	3.71	มาก
33. แนะนำวิธีการในการฝึกภาคปฏิบัติแต่ละครั้ง	4.25	มาก	3.69	มาก
34. ดูแลและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดขณะฝึกปฏิบัติงาน	4.10	มาก	3.62	มาก
35. สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม	4.10	มาก	3.69	มาก
36. ปลุกฝังให้เป็นผู้ที่มีความรักและความภาคภูมิใจในวิชาชีพ	4.35	มาก	3.75	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	4.12	มาก	3.64	มาก

จากตารางที่ 18 การประเมินด้านกระบวนการซึ่งเป็นการศึกษาถึงผลการปฏิบัติตามหลักสูตร ในด้านการจัดการเรียนการสอน พบว่า อาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า อาจารย์ผู้สอนมีการเตรียมการสอน มีเทคนิค และวิธีการสอนที่เหมาะสมในระดับมาก

โดยอาจารย์ภาคสนามมีความคิดเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิค และวิธีการสอนที่สามารถปลุกฝังให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรักและความภาคภูมิใจในวิชาชีพมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมาคือ มีการเตรียมการจัดประสบการณ์การฝึกปฏิบัติได้ครบตามหลักสูตร และได้แนะนำวิธีการในการฝึกภาคปฏิบัติแต่ละครั้ง

ส่วนนักศึกษาและบัณฑิตมีความคิดเห็นว่า อาจารย์ผู้สอนมีเทคนิค และวิธีการสอนที่สามารถปลุกฝังให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรักและความภาคภูมิใจในวิชาชีพ และเปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาเรื่องข้อความรู้่างเหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 รองลงมาคือ อาจารย์ผู้สอนได้ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่มและเข้าใจบทบาทของผู้นำและผู้ตามที่ดี มีการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

3.3 ด้านการวัดและประเมินผล

ตารางที่ 19 ความคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิต ต่อการวัดและประเมินผล

ด้านการวัดและประเมินผล	ระดับความคิดเห็น			
	อาจารย์ภาคสนาม		นักศึกษาและบัณฑิต	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน				
37.กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างชัดเจน	4.15	มาก	3.64	มาก
38.มีความรู้ความสามารถในการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี	4.15	มาก	3.68	มาก
39.การวัดและการประเมินผลมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา	4.25	มาก	3.66	มาก
40.นำหลักการประเมินผลมาใช้ในการกำหนดระดับคะแนนหรือเกรด	4.20	มาก	3.71	มาก
41.ข้อสอบได้รับพิจารณาและตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้	4.35	มาก	3.72	มาก
42.ข้อสอบมีความชัดเจนและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน	4.20	มาก	3.75	มาก
43.มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขเสมอ	4.25	มาก	3.68	มาก
44.นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน	4.10	มาก	3.71	มาก
45.มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม	4.10	มาก	3.71	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	4.19	มาก	3.69	มาก

จากตารางที่ 19 การประเมินด้านกระบวนการซึ่งเป็นการศึกษาถึงผลการปฏิบัติตามหลักสูตร ในด้านการวัดและประเมินผล พบว่า อาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับมาก

โดยอาจารย์ภาคสนามมีความคิดเห็นว่าการวัดและประเมินผลข้อสอบได้รับพิจารณาและตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมาคือ การวัดและการประเมินผลมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา และมีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขเสมอ

ส่วนนักศึกษาและบัณฑิตมีความคิดเห็นว่าการวัดและประเมินผลนั้นข้อสอบมีความชัดเจนและครอบคลุมเนื้อหาที่สอนมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 รองลงมาคือ ข้อสอบได้รับพิจารณาและตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้ และมีการนำหลักการประเมินผลมาใช้ในการกำหนดระดับคะแนนหรือเกรด มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม รวมถึงผลการประเมินได้นำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในระดับมาก

ส่วนที่ 4 ผลการประเมินด้านผลผลิต

เป็นการศึกษาผลการดำเนินการตามหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต คือ คุณภาพของบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ที่แสดงให้เห็นถึงความสามารถในการทำงานของบัณฑิต 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยในการวิจัยครั้งนี้ได้สอบถามความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา และบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาในปี พ.ศ. 2554 ผลการวิจัยดังนี้

ตารางที่ 20 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิต ต่อคุณภาพของบัณฑิต ด้านคุณธรรม จริยธรรม

คุณลักษณะของบัณฑิต ด้านคุณธรรม จริยธรรม	ระดับความคิดเห็น			
	ผู้บังคับบัญชา		บัณฑิต	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
1. ปฏิบัติตามจรรยาบรรณวิชาชีพ	4.20	มากที่สุด	4.30	มากที่สุด
2. ปฏิบัติตามกฎระเบียบของหน่วยงาน	4.37	มากที่สุด	4.37	มากที่สุด
3. มีความขยัน กระตือรือร้นในการทำงาน	4.40	มากที่สุด	4.29	มากที่สุด
4. มีความอดทนในการทำงานให้สำเร็จ	4.24	มากที่สุด	4.41	มากที่สุด
5. มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและองค์กร	4.43	มากที่สุด	4.52	มากที่สุด
6. ตรงต่อเวลา	4.30	มากที่สุด	4.04	มากที่สุด
7. รู้จักใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและประหยัด	4.10	มากที่สุด	4.07	มากที่สุด
8. มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเป็นมิตรต่อเพื่อนร่วมงาน	4.42	มากที่สุด	4.39	มากที่สุด
9. รัก มุ่งมั่น และทุ่มเทที่จะพัฒนาองค์กร	4.28	มากที่สุด	4.28	มากที่สุด
10. ปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีและทำประโยชน์ต่อสังคมอยู่เสมอ	4.27	มากที่สุด	4.42	มากที่สุด
11. ดำเนินชีวิตตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	4.25	มากที่สุด	4.09	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	4.30	มากที่สุด	4.29	มากที่สุด

จากตารางที่ 20 การประเมินผลเกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พบว่าผู้บังคับบัญชาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า บัณฑิตมีคุณธรรม จริยธรรมตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในระดับมากที่สุด

โดยผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นว่า บัณฑิตมีความซื่อสัตย์ต่อตนเองและองค์กรมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 รองลงมาคือ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ช่วยเหลือเป็นมิตรต่อเพื่อนร่วมงาน และมีความขยันกระตือรือร้นในการทำงาน

ส่วนบัณฑิตมีความคิดเห็นว่า หลักสูตรนี้ได้ส่งเสริมคุณภาพของบัณฑิตให้มีคุณลักษณะที่สอดคล้องต่อตนเองและองค์กรมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 รองลงมาคือ การปฏิบัติตนเป็นพลเมืองที่ดีและทำประโยชน์ต่อสังคมอยู่เสมอ และมีความอดทนในการทำงานให้สำเร็จ

ตารางที่ 21 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิต ต่อคุณภาพของบัณฑิต ด้านความรู้

คุณลักษณะของบัณฑิต ด้านความรู้	ระดับความคิดเห็น			
	ผู้บังคับบัญชา		บัณฑิต	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
12. มีความรู้เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน	4.00	มาก	3.87	มาก
13. มีทักษะในการปฏิบัติงาน	4.08	มากที่สุด	3.91	มาก
14. มีผลงานถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ	4.05	มากที่สุด	3.85	มาก
15. มีการติดตามข่าวสาร ความก้าวหน้าทางวิชาการต่างๆ เพื่อพัฒนางานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอ	4.15	มากที่สุด	3.96	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	4.07	มากที่สุด	3.90	มาก

จากตารางที่ 21 การประเมินผลเกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พบว่าผู้บังคับบัญชาสวนใหญ่ มีความคิดเห็นว่า บัณฑิตมีความรู้ในการปฏิบัติงานที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในระดับมากที่สุด ต่างจากบัณฑิตที่มีความคิดเห็นว่า บัณฑิตมีคุณลักษณะด้านความรู้ในระดับมากเท่านั้น

โดยผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นว่า บัณฑิตมีความรู้ในด้านการติดตามข่าวสาร ความก้าวหน้าทางวิชาการต่างๆ เพื่อพัฒนางานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.15 รองลงมาคือ มีทักษะในการปฏิบัติงาน และมีผลงานถูกต้อง และมีประสิทธิภาพ

ส่วนบัณฑิตมีความคิดเห็นว่า หลักสูตรนี้ได้ส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตด้านความสามารถในการติดตามข่าวสาร ความก้าวหน้าทางวิชาการต่างๆ เพื่อพัฒนางานในหน้าที่อย่างสม่ำเสมอมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.96 รองลงมาคือ มีทักษะในการปฏิบัติงาน และบัณฑิตสามารถสร้างผลงานที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพได้ เช่นเดียวกับความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชา

ตารางที่ 22 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิต ต่อคุณภาพของบัณฑิต ด้านทักษะทางปัญญา

คุณลักษณะของบัณฑิต ด้านทักษะทางปัญญา	ระดับความคิดเห็น			
	ผู้บังคับบัญชา		บัณฑิต	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
16.สามารถวิเคราะห์สาเหตุของการเกิดปัญหาและเลือกใช้ข้อมูลในการแก้ปัญหาได้	3.98	มาก	3.96	มาก
17.มีการวางแผนในการทำงาน	4.08	มากที่สุด	4.04	มากที่สุด
18.มีความสามารถในการบริหารจัดการภาระงานต่างๆ	3.93	มาก	4.09	มากที่สุด
19.มีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลใหม่ๆ และพัฒนาตนเองได้	4.05	มากที่สุด	3.93	มาก
20.มีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนางาน	4.02	มากที่สุด	3.98	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	4.01	มากที่สุด	4.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 22 การประเมินผลเกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พบว่าผู้บังคับบัญชาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า บัณฑิตมีทักษะทางปัญญาในการปฏิบัติงานที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในระดับมากที่สุด โดยผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นว่า บัณฑิตมีทักษะทางปัญญาในด้านการวางแผนในการทำงานมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 รองลงมาคือ มีความสามารถในการแสวงหาข้อมูลใหม่ๆ และพัฒนาตนเองได้ และมีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนางาน ส่วนบัณฑิตมีความคิดเห็นว่าเป็นหลักสูตรนี้ได้ส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตด้านให้มีทักษะทางปัญญาเกี่ยวกับความสามารถในการบริหารจัดการภาระงานต่างๆ มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 รองลงมาคือ การวางแผนในการทำงาน และมีความคิดสร้างสรรค์ในการพัฒนางาน

ตารางที่ 23 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิต ต่อคุณภาพของบัณฑิต ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ

คุณลักษณะของบัณฑิต ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ	ระดับความคิดเห็น			
	ผู้บังคับบัญชา		บัณฑิต	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
21. มีภาวะผู้นำ	4.10	มากที่สุด	3.89	มาก
22. ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้/ทำงานเป็นทีมได้	4.30	มากที่สุด	4.33	มากที่สุด
23. มีความรับผิดชอบในงานที่ทำโดยให้บรรลุเป้าหมายของงาน	4.25	มากที่สุด	4.39	มากที่สุด
24. รู้จักประนีประนอม/มีความยืดหยุ่นในการทำงาน/รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น	4.25	มากที่สุด	4.22	มากที่สุด
25. มีความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ต่อเพื่อนร่วมงาน	4.02	มากที่สุด	3.91	มาก
26. มีทัศนคติเชิงบวกต่อองค์กร และผู้ร่วมงาน	4.25	มากที่สุด	4.15	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	4.20	มากที่สุด	4.15	มากที่สุด

จากตารางที่ 23 การประเมินผลเกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พบว่าผู้บังคับบัญชาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า บัณฑิตมีทักษะด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในระดับมากที่สุด

โดยผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นว่า บัณฑิตมีทักษะในการทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ รวมถึงการทำงานเป็นทีมได้มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รองลงมาคือ มีความรับผิดชอบในงานที่ทำโดยให้บรรลุเป้าหมายของงาน รู้จักประนีประนอม ยืดหยุ่นในการทำงาน รวมทั้งรู้จักการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และมีทัศนคติเชิงบวกต่อองค์กร และผู้ร่วมงาน ส่วนบัณฑิตมีความคิดเห็นได้ว่า หลักสูตรนี้ได้ส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตด้านความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายของงานได้มากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39 รองลงมาคือ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ หรือทำงานเป็นทีมได้ และรู้จักประนีประนอม ยืดหยุ่นในการทำงาน รวมทั้งรู้จักการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น

ตารางที่ 24 ความคิดเห็นของผู้บังคับบัญชาและบัณฑิต ต่อคุณภาพของบัณฑิตด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

คุณลักษณะของบัณฑิต ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และ การใช้เทคโนโลยี สารสนเทศ	ระดับความคิดเห็น			
	ผู้บังคับบัญชา		บัณฑิต	
	\bar{X}	แปรผล	\bar{X}	แปรผล
27.ความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการติดต่อสื่อสาร	4.32	มากที่สุด	4.30	มากที่สุด
28.ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ	3.38	มาก	3.30	มาก
29.สามารถสรุปประเด็นหัวข้อจากการประชุม/สนทนาได้ถูกต้องชัดเจน	3.83	มาก	3.85	มาก
30.สามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการแสวงหาข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร	4.35	มากที่สุด	4.28	มากที่สุด
รวมค่าเฉลี่ย	3.97	มาก	3.94	มาก

จากตารางที่ 24 การประเมินผลเกี่ยวกับคุณภาพของบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พบว่าผู้บังคับบัญชาและบัณฑิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นตรงกันว่า บัณฑิตมีทักษะด้านการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ตรงตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรในระดับมาก

โดยผู้บังคับบัญชามีความคิดเห็นว่า บัณฑิตมีทักษะในการใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการแสวงหาข้อมูล และการติดต่อสื่อสารมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.35 รองลงมาคือ มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยเพื่อการติดต่อสื่อสาร และสามารถสรุปประเด็นหัวข้อจากการประชุม หรือการสนทนาได้ถูกต้องชัดเจน ส่วนบัณฑิตมีความคิดเห็นว่างานหลักสูตรนี้ได้ส่งเสริมคุณลักษณะของบัณฑิตให้มีทักษะด้านการใช้ภาษาไทยเพื่อการติดต่อสื่อสารมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.30 รองลงมาคือ สามารถใช้คอมพิวเตอร์เพื่อการแสวงหาข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร และสามารถสรุปประเด็นหัวข้อจากการประชุม หรือการสนทนาได้ถูกต้องชัดเจน

บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผล

หลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ เริ่มเปิดรับนักศึกษาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2533 ได้ผ่านทั้งการประเมินคุณภาพ การวิจัยประเมินผล การปรับปรุงหลักสูตรมาเป็นลำดับ ล่าสุดที่ใช้ในกระบวนการเรียนการสอน คือ หลักสูตรฉบับปรับปรุงปีการศึกษา 2549 การประเมินหลักสูตรนี้ใช้แนวทางการประเมินสถานะผลของหลักสูตร 4 ด้าน คือ ด้านบริบทของหลักสูตร ด้านปัจจัยนำเข้า ด้านกระบวนการผลิต และด้านการผลผลิต ประชากรที่ศึกษาครั้งนี้ประกอบด้วยนักศึกษา อาจารย์ผู้สอน วิทยากรในหลักสูตร อาจารย์ผู้สอนภาคปฏิบัติ บัณฑิตมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติที่สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต การรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถาม ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า และแบบเติมข้อความแสดงความคิดเห็น ในส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ทั้งการวิเคราะห์เนื้อหาสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพและการวิเคราะห์ด้วยสถิติวิเคราะห์สำหรับข้อมูลเชิงปริมาณ

สรุปผลการประเมิน

1. ผลการประเมินด้านบริบท

กลุ่มผู้เชี่ยวชาญในการทำงานด้านสังคมสงเคราะห์ มีความคิดเห็นต่อบริบทของหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ พุทธศักราช 2549 คือ จากสถานการณ์สังคมในปัจจุบันส่งผลให้เกิดกลุ่มเป้าหมายหลายกลุ่ม มีความซับซ้อนของสภาพปัญหา หลักสูตรจึงควรมีการเตรียมพร้อมที่จะตอบสนองต่อสถานการณ์ โดยหลักสูตรควรมีความชัดเจนในการปฏิบัติ คือ การมุ่งเป็นสังคมสงเคราะห์คลินิก เน้นกระบวนการบำบัด แก้ไข เยียวยา พัฒนาป้องกัน อันเป็นพื้นฐานในการศึกษา การฝึกปฏิบัติในสาขาต่างๆ ต่อไป สำหรับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรควรมีการขยายความคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของบัณฑิตที่ต้องการให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ทั้งในด้านความรู้ ทักษะ ทักษะ และ การปฏิบัติงาน เพื่อให้วัตถุประสงค์ของหลักสูตรสามารถบ่งชี้ตัวชี้วัดได้อย่างเป็นรูปธรรมและสามารถตรวจสอบความสอดคล้องกับรายละเอียดเนื้อหาวิชาได้ชัดเจนมากขึ้น และด้านโครงสร้างและเนื้อหาโดยภาพรวมมีความเหมาะสม แต่ควรปรับโครงสร้างของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและผลกระทบที่ทำให้เกิดกลุ่มเป้าหมายใหม่ หรือกลุ่มเป้าหมายเดิมแต่มีปัญหาลึกซึ้งมากขึ้น สำหรับการฝึกงานยังคงเดิม เนื่องจากเป็นอัตลักษณ์ที่สำคัญของคณะฯ และนักศึกษาได้เรียนรู้ สามารถทำงานได้เมื่อจบการศึกษา ทั้งนี้ผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนะวิชาที่สอดคล้องกับสถานการณ์ ดังนี้

- สังคมสงเคราะห์กับโลกไร้พรมแดน
- International social work เช่น แรงงานข้ามชาติ ผู้สูงอายุข้ามชาติ
- ความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR, Social entrepreneurship, Social business)

ในส่วนของคุณคิดเห็นของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษา และนิสิต ในภาพรวมมีความคิดเห็นตรงกันว่าวัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมมาก ทั้งในด้านความชัดเจนของภาษาที่ใช้อธิบาย มีความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เนื้อหาวิชาสามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีสติปัญญา ทักษะ เจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ และสามารถนำความรู้ ทักษะ เทคนิคไปปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ได้จริง ในส่วนโครงสร้างของหลักสูตรแต่ละหมวดวิชาที่มีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสม รายละเอียดเนื้อหาวิชาทั่วไป และหมวดวิชาเฉพาะที่เป็นพื้นฐานวิชาชีพ ทั้งภาคทฤษฎีและการฝึกปฏิบัติมีประโยชน์ต่อการเรียนรู้ การฝึกฝน การคิดวิเคราะห์ ในส่วนของวิชาเฉพาะด้านมีเนื้อหาที่ตรงตามสาขาสามารถนำไปประกอบวิชาชีพได้ และยังช่วยเรื่องคุณธรรม จริยธรรม และเจตคติที่ดีต่อวิชาชีพ นอกจากนี้วิชาเลือกเสรีเป็นวิชาที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับหลักสูตร มีความน่าสนใจ สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ได้

2. ผลการประเมินปัจจัยนำเข้า

ผลการศึกษาความเหมาะสมเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้เรียน ผู้สอน และสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ภาคสนาม นักศึกษา และนิสิต มีความเห็นตรงกันว่า ในหลักสูตรได้มอบหมายอาจารย์ผู้สอนให้รับผิดชอบรายวิชาต่างๆ อย่างเหมาะสม มีความรู้ ความเข้าใจต่อจุดประสงค์ของหลักสูตร มีประสบการณ์และความเชี่ยวชาญต่อสาขาวิชา สามารถสื่อสาร เชื่อมโยงความรู้ ทฤษฎี และประสบการณ์ปฏิบัติงานให้แก่นักศึกษาเข้าใจได้ แต่ควรเพิ่มเติมในเรื่องทักษะปฏิบัติงานเชิงลึก เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการปรับปรุงหลักสูตรให้เป็นวิชาชีพเฉพาะ ทั้งนี้อาจารย์ในคณะยังมีความจำเป็นต้องเรียนรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์และองค์ความรู้ใหม่ๆ เพื่อการพัฒนาการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาพร้อมสู่ความเป็นวิชาชีพ สำหรับคุณสมบัติผู้เรียน หลักสูตรได้เน้นการเรียนการสอนในภาคทฤษฎี และนักศึกษาได้ฝึกภาคปฏิบัติในหน่วยงาน ช่วยเสริมให้นักศึกษามีคุณลักษณะที่ดีต่อวิชาชีพ มีประสบการณ์ ทักษะการปฏิบัติงานจริงและได้แลกเปลี่ยนความรู้กับอาจารย์ภาคสนามเกี่ยวกับวิธีการจัดการกับสถานการณ์ปัญหาในงานสังคมสงเคราะห์

และลักษณะที่ดีของนักศึกษาที่ได้รับการยอมรับจากอาจารย์ภาคสนามและนิสิตที่จบการศึกษาว่ามีความเหมาะสมต่อวิชาชีพ คือ ความรักและความภูมิใจในวิชาชีพ มีความเสียสละ อดทน มีสุขภาพจิตที่ดี และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ ทั้งนี้ ผู้เชี่ยวชาญในงานสังคมสงเคราะห์เสนอเพิ่มเติมว่า กระบวนการจัดการเรียนการสอนควรมีความเข้มข้นขึ้นในเรื่องการสอดแทรกเรื่องคุณธรรม จริยธรรมในตนเองและวิชาชีพ และปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน อันได้แก่ อาจารย์ภายนอกคณะฯ สื่อการเรียนรู้ อุปกรณ์

สถานที่สำหรับจัดการเรียนการสอน มีความเหมาะสมดี มีพอเพียง ควรปรับปรุงในเรื่องการบำรุงรักษา อุปกรณ์ให้พร้อมต่อการใช้งานอยู่เสมอ และเพิ่มห้องพยาบาล สถานที่พักผ่อนออกกำลังกายสำหรับนักศึกษาให้มากขึ้น

3. ผลการประเมินกระบวนการ

การจัดดำเนินงานตลอดหลักสูตรส่วนใหญ่เป็นไปตามแผนดำเนินงานที่กำหนดไว้ คือ การบริหารหลักสูตรและการบริการหลักสูตรตามที่เสนอของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การบริหารงานจัดอาจารย์สอนแต่ละรายวิชาได้เหมาะสมกับคุณวุฒิ และประสบการณ์ การจัดแผนการเรียนถูกต้องตามหนังสือคู่มือหลักสูตร มีคู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์ และมีบริการอาจารย์ที่ปรึกษาให้คำแนะนำและแก้ปัญหาในการเรียนแก่นักศึกษา มีบางส่วนที่ต้องปรับปรุง คือ การประชุมร่วมปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอของอาจารย์ที่บริหารหลักสูตร ในการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนมีคุณลักษณะที่ดี มีการเตรียมความพร้อมล่วงหน้าก่อนการสอน มีเทคนิคและวิธีการสอนที่เหมาะสมมาก ส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักทำงานเป็นกลุ่มและเข้าใจบทบาทของผู้นำและผู้ตามที่ดี มีการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม รูปแบบการจัดการเรียนการสอนของอาจารย์สามารถปลูกฝังให้ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีความรักและความภาคภูมิใจในวิชาชีพ อีกทั้งการจัดประสบการณ์การฝึกปฏิบัติให้ครบตามหลักสูตร พร้อมให้คำแนะนำการฝึกปฏิบัติก่อนลงสนามฝึกเป็นลักษณะที่ดีของกระบวนการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้ การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรมีความเหมาะสม โดยทัศนะของอาจารย์ภาคสนาม นักศึกษาและบัณฑิตคิดเห็นตรงกันว่า การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรมีความเหมาะสม ข้อสอบจะได้รับพิจารณาและตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้ ทั้งในด้านเนื้อหาวิชา และวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อการปรับปรุงแก้ไข การกำหนดระดับคะแนนหรือเกรด มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม รวมถึงผลการประเมินได้นำมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในครั้งต่อไปด้วย

4. ผลการประเมินผลผลิต

บัณฑิตมีคุณลักษณะที่แสดงถึงคุณภาพ ความสามารถในการทำงานตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร 5 ด้าน คือ ด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะทางปัญญา ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ และด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นอย่างดี และมีความสามารถทางวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี มีคุณลักษณะดีที่เหมาะสมแก่การปฏิบัติงานด้านสังคมสงเคราะห์ อาทิ รู้จักการรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น มีทัศนคติเชิงบวก และมีความคิดสร้างสรรค์ รู้จักการวางแผนการทำงาน มีทักษะการแสวงหาข้อมูลและการติดต่อสื่อสารในการทำงานและพัฒนางาน และความสามารถที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงาน

ในวิชาชีพบางเรื่องยังต้องมีการพัฒนาอยู่เสมอ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาวะการเป็นผู้นำ ผู้สรุปความในการ ประเมิน หรือสนทนาต่างๆ การวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา และการเลือกใช้ทรัพยากรต่างๆ เป็นต้น ซึ่งเป็น ความรู้ความสามารถที่จะต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและสภาพ สังคมในปัจจุบัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยหลักสูตรในเรื่องวัตถุประสงค์ โครงสร้างหลักสูตร และเนื้อหาของหลักสูตรพบว่า ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ นักศึกษาและนิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นสอดคล้องกันโดยเห็นว่า วัตถุประสงค์ของ หลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตรมีความเหมาะสมสอดคล้องกัน ในเนื้อหาบางรายวิชาควรปรับให้ สอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ทั้งในเรื่องของกฎหมาย นโยบาย พระราชบัญญัติ ต่างๆ และปัญหาทางสังคมที่เกิดขึ้นกับกลุ่มเป้าหมายเดิมแต่ความสลับซับซ้อนของปัญหามีหลากหลาย มากขึ้น รวมถึงการเพิ่มขึ้นของกลุ่มเป้าหมายใหม่ ในส่วนของภาษาที่ใช้สื่อความหมายอธิบายหลักสูตรมี ความชัดเจนดี โครงสร้างหลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิตในกลุ่มวิชาต่างๆ ที่เหมาะสม ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่าหลักสูตรที่จะพัฒนาขึ้นใหม่ ควรคำนึงถึงสภาพสังคมและนโยบายต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานสังคม สงเคราะห์ อย่างไรก็ตามควรเพิ่มรายวิชาที่เกี่ยวกับการพัฒนาเทคนิค ความสามารถในการปฏิบัติงาน สังคมสงเคราะห์ และควรเพิ่มความเข้มข้นขึ้นในเรื่องของการฝึกภาษาอังกฤษในวิชาชีพ การประเมิน วินิจฉัยปัญหาทางสังคม การจัดบริการสวัสดิการสังคมแก่กลุ่มผู้ประสบภัยพิบัติฉุกเฉิน และการใช้เครื่องมือ ต่างๆ ในทางสังคมสงเคราะห์ รวมถึงเสริมทักษะการให้บริการคำปรึกษาแก่กลุ่มครอบครัวของผู้ใช้บริการ ร่วมด้วย โดยทั้งนี้ผู้เรียนควรได้เรียนรู้เรื่องสุขภาพจิตเป็นวิชาหลัก เป็นการวางรากฐานในการเข้าใจตนเอง และผู้อื่น สามารถปรับตัวเข้ากับสภาวะการณ์ต่างๆ เป็นการเสริมจุดแข็งให้แก่ผู้เรียนก่อนการเข้าสู่สังคม ปฏิบัติการจริง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ต้องการผลิตนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ ที่ตรง ตามความต้องการของหน่วยงานและองค์กรระดับต่างๆ การปรับเนื้อหาของหลักสูตรให้สอดคล้องกับสภาพ สังคมปัจจุบัน จะสนับสนุนให้นิสิตมีความสามารถในการดำเนินงานให้บริการช่วยเหลือกลุ่มเป้าหมายทาง สังคมสงเคราะห์ได้อย่างครอบคลุมทุกมิติสังคมและมีคุณภาพอันสอดคล้องกับปรัชญาการบริการของงาน สังคมสงเคราะห์ โดยเน้นการศึกษาผ่านกระบวนการเรียนรู้จากปัญหาในสภาพสังคมหรือนโยบายการ พัฒนาประเทศ เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการเรียนการสอนของหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ ให้สามารถผลิตนิสิตได้ตรงตามความต้องการของสังคมยิ่งขึ้น

2. ผลการวิจัยความเหมาะสมเกี่ยวกับคุณสมบัติผู้เรียน ผู้สอน และสื่อการเรียนการสอนที่ใช้ เป็นประเด็นสำคัญในการพิจารณาความพร้อมของหลักสูตร กล่าวคือ ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรที่มุ่งสร้างเสริมสนับสนุนให้นักศึกษามีพร้อมต่อการปฏิบัติงานนั้น ควรสนับสนุนปัจจัยต่างๆ เอื้ออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนเป็นสำคัญ ทั้งในเรื่องของอุปกรณ์ เครื่องมือ ห้องปฏิบัติการทางสังคมสงเคราะห์ สถานที่สำหรับการฝึกปฏิบัติให้หน่วยงาน ในส่วนของอาจารย์ผู้สอนนั้นมีความเหมาะสมในเรื่องคุณวุฒิ ตำแหน่งทางวิชาการ ประสบการณ์ในการสอน ที่มีความสามารถในการถ่ายทอดองค์ความรู้แก่นักศึกษา มีความเอาใจใส่นักศึกษาดี แต่ในกรณีทักษะ เทคนิคการปฏิบัติงานเชิงลึกกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ อาจารย์ประจำคณะควรได้รับการส่งเสริมให้ฝึกอบรมเพิ่มเติม โดยหลักสูตรนี้ได้ส่งเสริมการเรียนรู้เพิ่มเติมเรื่องดังกล่าวนี้ ด้วยการส่งนักศึกษาไปฝึกประสบการณ์ในหน่วยงานต่างๆ รวมถึงการเชิญวิทยากรภายนอกมาถ่ายทอดความรู้ และให้ความสำคัญกับการฝึกปฏิบัติจริง สะท้อนให้เห็นว่าการใช้หลักสูตรมีความเหมาะสมเน้นให้ผู้เรียนได้ฝึกประสบการณ์ทางวิชาชีพ อย่างไรก็ตามมีประเด็นที่ควรพิจารณานอกเหนือจากทักษะความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพแล้ว คือ การศึกษาที่มุ่งเน้นให้นักศึกษามีความพร้อมทางจิตวิญญาณ ความเป็นวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ นั่นคือ การส่งเสริมเรื่องของคุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณแก่นักศึกษา

3. ผลการวิจัยความเหมาะสมเกี่ยวกับการจัดดำเนินงานตามแผนงานตลอดหลักสูตร พบว่า ผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์ นักศึกษาและนิสิตส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อผลการดำเนินการตามแผนที่กำหนดไว้ แต่ในทัศนะของอาจารย์ผู้สอนมีความเห็นว่าการระบวงการจัดการตามหลักสูตร และการวัดประเมินผลมีความเหมาะสมดี ควรเพิ่มในประเด็นความร่วมมือจากสมาชิกที่เกี่ยวข้องกับการบริหารหลักสูตรมาประชุม แลกเปลี่ยน พัฒนหลักสูตรร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อการพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอนแก่นักศึกษาให้ตรงตามเป้าหมาย วัตถุประสงค์ของหลักสูตร สะท้อนให้เห็นว่า ในกระบวนการดำเนินการตามแผนงานหลักสูตรคณาจารย์มีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียนการสอน การนำหลักสูตรไปใช้กับผู้เรียนโดยตรง ควรมีการเรียนรู้ พัฒนาตนเองให้มีคุณภาพการสอนอยู่เสมอ ในส่วนของการจัดการเรียนการสอน อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถ ทักษะ เทคนิคการสอนดีอยู่แล้ว ในกรณีการปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ หลักสูตรได้จัดกระบวนการเรียนการสอนให้มีการฝึกภาคปฏิบัติกับหน่วยงานภายนอก ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่ดีของหลักสูตรสังคมสงเคราะห์

4. ผลการวิจัยความเหมาะสมคุณภาพของบัณฑิตตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตร พบว่า ผู้บังคับบัญชาและนิสิตส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะของนิสิตด้านคุณธรรม จริยธรรม ด้านความรู้ ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสาร และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ ว่ามีคุณลักษณะที่ดี

อยู่ในระดับมาก แต่ควรได้รับการพัฒนาเพิ่มขึ้นในเรื่องความรู้และทักษะวิชาชีพในบางเรื่อง ได้แก่ ความรู้เพื่อการปฏิบัติงาน ภาวะความเป็นผู้นำ ความคิดสร้างสรรค์ และการพัฒนาตนเองให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม รวมถึงการพัฒนาทางด้านภาษา การสรุปความ เพื่อการวิเคราะห์ ประเมินข้อเท็จจริงหรือการทำงานด้านต่างๆ เพิ่มเติม สะท้อนให้เห็นว่า หลักสูตรควรให้ความสำคัญแก่การปรับเปลี่ยนกระบวนการบริหารงาน การจัดการเรียนการสอนให้ทันต่อสภาพสังคมปัจจุบันที่กำลังก้าวสู่ความเป็นนานาชาติ การสื่อสาร เทคโนโลยีมีความจำเป็นและสำคัญยิ่ง โดยจากผลการพัฒนาหลักสูตร ปี พ.ศ. 2533 และ ปี พ.ศ. 2552 ที่ผ่านมา ผู้บังคับบัญชาและนิสิตต่างก็มีข้อคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับเรื่องความสามารถทางภาษาของนิสิตที่ต้องปรับหลักสูตรการจัดการเรียนการสอนให้เข้มข้นมากขึ้น เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในเรื่องภาษาอันเป็นประโยชน์ในการให้บริการกลุ่มผู้รับบริการต่างชาติและการพัฒนางานกับนานาชาติในอนาคตนั่นเอง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากข้อค้นพบของการวิจัย

1. สำหรับคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

เนื่องจากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรต้องการผลิตนักสังคมสงเคราะห์ที่มีความสามารถในการปฏิบัติงานในวิชาชีพสังคมสงเคราะห์ เมื่อศึกษาจบตามหลักสูตรแล้วสามารถเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานได้ทันที อีกทั้งต้องมีความสามารถปฏิบัติงานร่วมกับสหวิชาชีพอื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดถือหลักการสังคมสงเคราะห์ และความเชื่อที่ว่านักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพมีคุณค่าและมีความจำเป็นต่อการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ จากความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญในวงสังคมสงเคราะห์ นักศึกษานิสิตและอาจารย์ พบว่า ต้องการให้เพิ่มรายวิชาหรือเนื้อหาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพสังคมนโยบายต่างๆ รวมถึงความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษให้มากขึ้น เป็นการเตรียมความพร้อมสู่สภาพสังคมแห่งการเปลี่ยนแปลง ในเนื้อหาที่ต้องปรับเปลี่ยนใหม่ย่อมมีความสัมพันธ์กับการพัฒนาการเรียนการสอนเพิ่มเติมในรายวิชาหลักสูตร ซึ่งควรเน้นการจัดประสบการณ์ ในการฝึกประเมิน วิเคราะห์ วางแผนการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ ตามสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงร่วมกับอาจารย์ผู้สอน หรืออาจารย์ภาคสนาม ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ประเด็นในการให้บริการสังคมสงเคราะห์และวางแผนการให้บริการได้ดีขึ้น ส่วนการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษจะช่วยให้สามารถศึกษาค้นคว้าได้ความรู้ในวงกว้างและลึกซึ้งมากขึ้น ดังนั้นควรส่งเสริมให้นิสิตที่มีความพร้อมไปมีประสบการณ์การฝึกภาคปฏิบัติในหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ เช่นเดิม และควรฝึกให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น

2. สำหรับอาจารย์ผู้สอน

นิสิต นักศึกษายังต้องการความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ วิชาชีพตามหลักสูตร และสามารถเข้าปฏิบัติงานในหน่วยงานสังคมสงเคราะห์ได้ ซึ่งนิสิตที่จบการศึกษาตามหลักสูตรต้องอาศัยประสบการณ์ต่างๆ ในการฝึกฝนทักษะ เทคนิค การวิเคราะห์ การประเมิน การให้บริการสวัสดิการสังคมต่างๆ อย่างเข้มข้นในทุกขั้นตอนของการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ ดังนั้น อาจารย์ผู้สอนซึ่งมีความรู้ความสามารถในการสอน และการถ่ายทอดประสบการณ์ ควรได้รับการส่งเสริมให้ฝึกอบรม เข้าร่วมประชุม ศึกษาความรู้ทักษะ เทคนิคใหม่ๆ ในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ให้มาก เพื่อนำมาถ่ายทอดให้แก่นิสิตนักศึกษาให้มีความรู้ ความสามารถสามารถปฏิบัติงานได้เมื่อจบหลักสูตร

3. สำหรับผู้บริหาร

เพื่อให้การดำเนินการใช้หลักสูตรบรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ควรได้มีการจัดสรรทุนสนับสนุน อาจารย์ผู้สอนไปศึกษาหรือฝึกอบรมทั้งในและต่างประเทศ เป็นการสนับสนุนให้มีการพัฒนาอาจารย์ในด้านวิชาการและวิชาชีพ และควรพิจารณาการปรับหลักสูตรเนื้อหาวิชาที่เกี่ยวกับเรื่องความรู้ ทักษะทางวิชาชีพให้พร้อมสำหรับการก้าวสู่สังคมแห่งการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ทั้งในเรื่องการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมายที่มีปัญหาสังคมหลากหลายซับซ้อน การฝึกฝนภาษาต่างประเทศสำหรับการเข้าสู่สังคมอาเซียน ซึ่งจะช่วยให้นิสิต นักศึกษาสามารถปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์วิชาชีพได้อย่างมั่นใจเมื่อศึกษาจบหลักสูตร และมีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพ และหากมีความสามารถทางภาษาอังกฤษจะช่วยให้ได้แลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์กับนานาชาติมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรได้มีการสัมภาษณ์ในเชิงลึกหรือสัมภาษณ์กลุ่มกับอาจารย์ที่ให้ข้อมูล เพื่อให้ทราบความคิดเห็นที่ตรงประเด็นอย่างชัดเจน เป็นประโยชน์ในการปรับปรุงหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนต่อไป

บรรณานุกรม

- ใจทิพย์ เชื้อรัตนพงษ์. (2539). การพัฒนาหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์อัสสัมชัญ.
- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. (2551). การประเมินหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ศึกษา ฉบับ พ.ศ. 2551. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ไทรพัฒน์ วงศ์ประเสริฐสุข และคณะ. (2546). การประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต ฉบับปรับปรุง ปีการศึกษา 2542 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. รายงานการวิจัย คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- นงนภัศ บุญเหลือ. (2553). การประเมินหลักสูตรสถานศึกษากลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ โรงเรียนประทุมอนุสรณ์ โดยใช้ CIPP Model . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทีศนา แวมมณี. (2520). หลักสูตรประถมศึกษา 2521 : ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สารมวลชน
- มนัส จันทร์พวง. (2549). การประเมินหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนสิรินธรราชวิทยาลัย จังหวัดนครปฐม โดยใช้แนวคิด BALANCED SCORECARD (BSC) . วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เยาวดี ราชชัยกุล วิบูลย์ศรี. (2542). การประเมินโครงการแนวคิดและการปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. 2535. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรและการเรียนการสอนภาคปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สุวีริยาสาส์น.
- ศิริชัย กาญจนวาสี. (2545). ทฤษฎีการประเมิน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุวรรณี มงคลรุ่งเรือง. (2540). การประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต พุทธศักราช 2533 มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- เสาวนิจ นิจอนันต์ชัย และคณะ. (2546). การศึกษาภาวะการมีงานทำของบัณฑิตและความพึงพอใจของผู้บังคับบัญชาของบัณฑิต รุ่นปีการศึกษา 2544 คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Alkin, M.C. (1996). "Evaluation Theory Development". Evaluation Comment. 2, pp. 2-9.
- Cronbach, L.J. (1963). "Course Improvement Through Evaluation". Teachers College Record.64, pp. 672-683.
- Madaus, G.F., Stufflebeam, D.(Eds) (1986). Educational Evaluation : Classic Works of Ralph W.Tyler. Boston : Kluwer Academic Publishers.
- Provus, M. (1971). Discrepancy Evaluation for Educational program Improvement and Assessment. Berkeley, CA. : Mc Cutchan.
- Scriven, M. (1967). "The Methodology of Evaluation". In Tyler, R. ; Gagne, R.; and Scriven. M. Perspectives of Curriculum Evaluation. Chicago : Rand MC Nally.
- Stake, R.E. (1967). "The Countenance of Educational Evaluation". Teachers College Record. 68, pp. 523-540.
- Stufflebeam, D.L., et al. (1971). Educational Evaluation and Decision. Making. Itasca, Illinois :Peacock Publishing.
- Tyler, R.W. (1950). Basic Principles of Curriculum and Instruction. Chicago : University of Chicago Press.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม
การประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต
คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

คำชี้แจง

แบบสอบถามนี้เป็นข้อมูลในการประเมินหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ คำตอบหรือข้อเสนอแนะของท่านจึงมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต จึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านช่วยตอบแบบสอบถาม ตามความเป็นจริง หรือตามความคิดเห็นของท่านให้ครบถ้วนทุกข้อ เพื่อความสมบูรณ์ของข้อมูล คำตอบของท่านจะเป็นความลับและจะไม่นำไปเปิดเผย แต่จะนำเสนอในภาพรวม ท่านจึงมีอิสระอย่างเต็มที่ในการตอบคำถาม แบบสอบถามนี้ แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพผู้ตอบคำถาม

ตอนที่ 2 แบบประเมินหลักสูตร ประกอบด้วย 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านบริบท

2.1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

2.1.2 โครงสร้างหลักสูตร

2.1.3 เนื้อหาของหลักสูตรรายวิชาต่างๆ

2.2 ด้านปัจจัยป้อนเข้า

2.2.1 ด้านอาจารย์

2.2.2 นักศึกษา

2.2.3 ปัจจัยที่เชื่อต่อการจัดการเรียนการสอน

2.3 ด้านกระบวนการผลิต

2.3.1 ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร

2.3.2 ด้านการจัดการเรียนการสอน

2.3.3 การวัดและประเมินผลการสอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในหน้าข้อ ที่ตรงกับความจริง และเติมค่าลงในช่องว่าง

1. เพศ ชาย หญิง

2. อายุ ปี

3. สถานภาพ

นักศึกษา บัณฑิต อาจารย์ อาจารย์ภาคสนาม

4. ที่อยู่ทำงาน (กรณีที่ไม่ใช่นักศึกษา)

ชื่อหน่วยงาน

ที่อยู่

โทรศัพท์

ตอนที่ 2 การประเมินหลักสูตร

บริบท แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตร โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหาสาระของหลักสูตร
ส่วนที่ 1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาวัตถุประสงค์ของหลักสูตร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับที่ต้องการ
ประเมินตามความคิดเห็นของท่าน

1 = น้อยที่สุด	2 = น้อย	3 = ปานกลาง	4 = มาก	5 = มากที่สุด
----------------	----------	-------------	---------	---------------

วัตถุประสงค์	ความชัดเจนของภาษาที่ใช้					ความสอดคล้องกับความต้องการของสังคม					พัฒนาผู้เรียนด้านสติปัญญาทักษะเจตคติ					สามารถนำไปปฏิบัติได้จริง				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
1. มีความรู้ ความเข้าใจ วิเคราะห์สังคมสู่การปฏิบัติงาน สังคมสงเคราะห์																				
2. นำเทคโนโลยีสารสนเทศไปใช้ในการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์																				
3. มีคุณธรรม ความรับผิดชอบต่อนอง วิชาชีพและสังคม																				
4. มีความพร้อมและความสามารถในการปฏิบัติงาน ในฐานะนักสังคมสงเคราะห์วิชาชีพ																				
5. ศึกษา วิเคราะห์และพัฒนาความรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง																				

ส่วนที่ 2 โครงสร้างของหลักสูตร

คำชี้แจง โปรดพิจารณาโครงสร้างของหลักสูตร โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง ระดับที่ต้องการ
ประเมิน ตามความคิดเห็นของท่าน

1 = น้อยที่สุด 2 = น้อย 3 = ปานกลาง 4 = มาก 5 = มากที่สุด

รายการประเมิน	หน่วย กิต	ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป		ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต				
ระดับมหาวิทยาลัยกำหนด	23					
ระดับคณะวิชาเลือก	7					
ก. กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	6					
<u>วิชาบังคับ</u>						
GE 1082 โลกทัศน์กับการดำเนินชีวิต	2					
GE 1092 จิตวิทยาเพื่อการดำรงชีวิต	2					
GE 1072 สุขภาพพลานามัยกับการพัฒนาคุณภาพชีวิต	2					
<u>วิชาเลือก</u>						
GE 2182 สุนทรียศาสตร์แห่งชีวิต	2					
ข. กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์	4					
<u>วิชาบังคับ</u>						
GE 1102 ไทยกับสภาวะการณ์โลก	2					
GE 1112 ชีวิตกับเศรษฐกิจพอเพียง	2					
<u>วิชาเลือก</u>						
GE 2202 กฎหมายกับสังคม	2					
ค. กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์	7					
<u>วิชาบังคับ</u>						
GE 1122 เทคโนโลยีสารสนเทศกับการเรียนรู้	2					
GE 1132 ทักษะและกระบวนการคิด	2					
<u>วิชาเลือก</u>						
CS 1001 การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในชีวิตประจำวัน	1					
GE 2232 มนุษย์กับสิ่งแวดล้อม	2					

รายการประเมิน	หน่วย กิต	ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
จ. กลุ่มวิชาภาษา	9					
GE 1043 ภาษาไทยกับการสื่อสาร	3					
GE 1053 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1	3					
GE 1063 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2	3					
2. หมวดวิชาเฉพาะ		ไม่น้อยกว่า 102				
2.1 วิชาพื้นฐานวิชาชีพ	24					
EG 5193 การฟัง- การพูดภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ	3					
EG 5203 การอ่าน-การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อวิชาชีพ	3					
SW 1023 มานุษยวิทยาพื้นฐาน	3					
SW 1033 พื้นฐานระบบและกลไกภายในสังคม	3					
SW 2023 สิทธิมนุษยชนกับสังคมสงเคราะห์	3					
SW 2043 พัฒนาการและการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมมนุษย์ในสังคม	3					
SW 2063 จริยธรรมทางวิชาชีพในงานสังคมสงเคราะห์	3					
SW 2073 กฎหมายสวัสดิการสังคม	3					
2.2 วิชาชีพ	66					
2.2.1 วิชาบังคับภาคทฤษฎี	45					
SW 1013 ปรัชญาและแนวคิดทางสังคมสงเคราะห์	3					
SW 2053 ปัญหาสังคมกับความมั่นคงของมนุษย์	3					
SW 2083 สังคมไทยกับการพัฒนาสังคม	3					
SW 2093 การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและระบบสวัสดิการสังคม	3					
SW 2113 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและครอบครัว	3					
SW 2123 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กลุ่มชน	3					
SW 2263 การให้บริการปรึกษาในงานสังคมสงเคราะห์	3					
SW 3013 ทฤษฎีและการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน	3					
SW 3023 เทคโนโลยีสารสนเทศสำหรับงานสังคมสงเคราะห์	3					
SW 3033 การสร้างเครือข่ายและสหวิชาชีพ	3					

รายการประเมิน	หน่วย กิต	ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
SW 3043 การจัดการโครงการในงานสังคมสงเคราะห์	3					
SW 3183 การวิจัยทางสังคมสงเคราะห์	3					
SW 4023 ความยุติธรรมและความสมานฉันท์ทางสังคม	3					
SW 4193 การบริหารงานสังคมสงเคราะห์	3					
SW 4243 การมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายและแผนสวัสดิการสังคม	3					
2.2.2 วิชาบังคับภาคปฏิบัติ	21					
SW 2132 การดูงานและสัมมนา	2					
SW 2144 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์เฉพาะรายและกลุ่มชน	4					
SW 3266 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ชุมชน	6					
SW 4279 การฝึกปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ตามความสนใจเฉพาะทาง	9					
2.3 วิชาเฉพาะด้าน	12					
นักศึกษาสามารถเลือกเรียนวิชาในกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งดังต่อไปนี้						
2.3.1 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์ด้านครอบครัวและเด็ก						
(ก) วิชาบังคับ						
-						
(ข) วิชาเลือก						
SW 3053 ความรุนแรงในครอบครัว	3					
SW 3063 การพิทักษ์และเสริมพลังเด็ก สตรี ผู้สูงอายุและผู้ขาดโอกาส	3					
SW 3073 ทุนสังคมและวัฒนธรรมกับความมั่นคงของครอบครัว	3					
SW 3083 วิทยาการการสูงอายุ	3					
SW 3093 ภาวะผู้นำกับการขับเคลื่อนพลังสังคม	3					
SW 3113 สังคมสงเคราะห์การศึกษา	3					
SW 3123 ประชากรกับการพัฒนา	3					
SW 3143 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์เด็กเยาวชนและครอบครัว	3					
SW 3153 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้สูงอายุ	3					

รายการประเมิน	หน่วย กิต	ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
SW 3163 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์บุคคลพิการและทุพพลภาพ	3					
SW 3333 สวัสดิการครอบครัวและเด็ก	3					
SW 3473 การให้บริการปรึกษาครอบครัว	3					
SW 4883 สถิติสภาพของสถาบันครอบครัวในสังคมไทย	3					
SW 3383 การศึกษาอิสระ	3					
2.3.2 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์การแพทย์						
(ก) วิชาบังคับ						
SW 3393 ระบบสาธารณสุขไทย	3					
SW 3403 การสังคมสงเคราะห์การแพทย์	3					
(ข) วิชาเลือก						
SW 3193 ระบบสุขภาพในประเทศกำลังพัฒนา	3					
SW 3203 การพิทักษ์สิทธิและคุ้มครองผู้ป่วย	3					
SW 3213 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้ป่วยด้วยโรคร้ายแรงทางสังคม	3					
SW 3223 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้ถูกทารุณกรรมทางเพศ	3					
SW 3413 วิทยาการระบาดทางสังคม	3					
SW 3433 สุขภาพจิต	3					
SW 3513 การศึกษาอิสระ	3					
2.3.3 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์สาธารณสุข						
(ก) วิชาบังคับ						
SW 3523 สาธารณภัยเบื้องต้น	3					
SW 3233 การสังคมสงเคราะห์ผู้ประสบสาธารณภัย	3					
(ข) วิชาเลือก						
SW 3243 การประสานและการระดมทรัพยากรในงานบรรเทาสาธารณภัย	3					
SW 3253 องค์การสาธารณสุขประโยชน์กับงานสาธารณสุข	3					
SW 3263 อาสาสมัครในงานสาธารณสุข	3					
SW 3273 เทคนิคการสังคมสงเคราะห์ผู้ประสบปัญหาวิกฤต	3					

รายการประเมิน	หน่วย กิต	ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
SW 3593 การจัดการในงานสาธารณสุข	3					
SW 3603 การศึกษาอิสระ	3					
2.3.4 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม						
(ก) วิชาบังคับ						
SW 3843 การสังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม	3					
SW 3623 ระบบความมั่นคงทางสังคม	3					
(ข) วิชาเลือก						
SW 3643 ปัญหาแรงงานและมาตรการทางกฎหมาย	3					
SW 3653 สถิติการสำหรับผู้ใช้แรงงาน	3					
SW 3663 ปัญหาคนงานในภาคอุตสาหกรรม	3					
SW 3693 ทรัพยากรมนุษย์	3					
SW 3703 การฝึกอบรมในงานสังคมสงเคราะห์อุตสาหกรรม	3					
SW 3813 เทคนิคการสงเคราะห์ผู้ประสบอันตรายจากการทำงาน	3					
SW 3833 แรงงานนอกระบบ	3					
SW 3853 แรงงานสัมพันธ์	3					
SW 3863 องค์การและขบวนการแรงงาน	3					
SW 3713 การศึกษาอิสระ	3					
2.3.5 กลุ่มวิชาเสริมการปฏิบัติงานสังคมสงเคราะห์กระบวนการยุติธรรม						
(ก) วิชาบังคับ						
SW 3723 ระบบการบริหารงานกระบวนการยุติธรรม	3					
SW 3733 การสังคมสงเคราะห์กับกระบวนการยุติธรรม	3					
SW 3743 อาชญวิทยาและทัณฑวิทยา	3					
(ข) วิชาเลือก						
SW 3753 การคุมประพฤติ การอภัยโทษ การพักการลงโทษและการสงเคราะห์หลังปลดปล่อย	3					
SW 3763 เทคนิคการอบรมแก้ไขผู้กระทำผิด	3					
SW 3773 การป้องกันอาชญากรรมและการปฏิบัติต่อผู้กระทำผิด	3					

รายการประเมิน	หน่วย กิต	ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
SW 3783 การสร้างฐานชุมชนในงานอาชญากรรม	3					
SW 3793 การกระทำผิดของเด็กและเยาวชนกับกระบวนการยุติธรรม	3					
SW 3973 การปฏิบัติต่อผู้กระทำผิดเฉพาะกลุ่ม	3					
SW 3983 การศึกษาอิสระ	3					
3. หมวดวิชาเลือกเสรี						
SW 3283 กระบวนการพิทักษ์สิทธิ	3					
SW 3453 เพศศึกษากับการครองเรือน	3					
SW 4833 พลวัตกลุ่ม*	3					
SW 4853 การประชาสัมพันธ์	3					

2.2 ด้านปัจจัยป้อนเข้า แบ่งการประเมินเป็นด้าน อาจารย์ นักศึกษา และปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและข้อเสนอแนะอื่นๆ (สอบถามอาจารย์)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเมิน คุณลักษณะอาจารย์ นักศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมิน

2.2 ด้านปัจจัยป้อนเข้า แบ่งการประเมินเป็นด้าน อาจารย์ นักศึกษา และปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอนและข้อเสนอแนะอื่นๆ (สอบถามอาจารย์)

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเมิน คุณลักษณะอาจารย์ นักศึกษาหลักสูตรสังคมสงเคราะห์ศาสตร์บัณฑิต โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมิน

ด้านปัจจัยป้อนเข้า		ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
	ด้านอาจารย์(ประเมินอาจารย์)					
1	จำนวนอาจารย์เพียงพอกับการสอนรายวิชาภาคทฤษฎี					
2	จำนวนอาจารย์เพียงพอกับการสอนภาคปฏิบัติ					
3	มีความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาวิชาเกี่ยวกับการสอนภาคปฏิบัติ					
4	ใช้เทคนิควิธีการสอนเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
5	มีทักษะในการถ่ายทอดความรู้ ประสบการณ์					
6	มีทักษะในการใช้สื่อการเรียนการสอน					
7	เป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษาในด้านวิชาชีพ					
8	มีความตรงต่อเวลา					
9	มีบุคลิกภาพแสดงออกอย่างเหมาะสม					
10	มีความรับผิดชอบในบทบาทของอาจารย์					
11	มีความสนใจในการศึกษาหาความรู้ใหม่ๆ และทันต่อเหตุการณ์					
12	เปิดโอกาสในการซักถามและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น					
13	มีความยุติธรรมและเสมอภาค					
14	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
15	มีทัศนคติที่ดีต่อนักศึกษา					
16	ให้ความสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนการสอน					
17	มีความสามารถในการให้คำปรึกษา					
	ด้านนักศึกษา					

ด้านปัจจัยป้อนเข้า		ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
18	ความรู้พื้นฐานจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย					
19	มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างอาจารย์และนักศึกษา					
20	มีสัมพันธภาพที่ดีระหว่างนักศึกษาด้วยกัน					
21	มีความเชื่อมั่นในตนเอง					
22	มีทักษะเพียงพอในการเรียนรายวิชาชีพ					
23	มีความรักและภูมิใจในวิชาชีพเป็นอย่างดี					
24	มีความตั้งใจศึกษาเล่าเรียนอย่างสม่ำเสมอ					
25	มีความรอบรู้					
26	ใฝ่รู้อยู่เสมอ					
27	มีเหตุผล รู้จักใช้วิจารณญาณ					
28	มีความกล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม					
29	มีความซื่อสัตย์					
30	เสียสละ อดทน					
31	มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์					
32	มีระเบียบวินัยและตรงต่อเวลา					
33	สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี					
34	มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง					
35	มีสุขภาพจิตที่ดี					
36	มีความรู้ความเข้าใจในวิชาที่เรียนเป็นอย่างดี					
37	สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการเรียนไปใช้ในการทำงานได้					

คำชี้แจง โปรดพิจารณาประเมิน ปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน โดยเขียนเครื่องหมาย ✓ ลง
ในช่องระดับการประเมิน

ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน	มีจำนวนเพียงพอ					มีคุณภาพดี					มีความทันสมัย					มีความสะดวกในการใช้บริการ				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน																				
ห้องเรียน																				
หน่วยฝึกปฏิบัติ																				
ศูนย์บรรณสารสนเทศ																				
ตำราภาษาไทย																				
ตำราต่างประเทศ																				
วารสารภาษาไทย																				
วารสารภาษาต่างประเทศ																				
นิตยสาร																				
หนังสือพิมพ์																				
วีดีโอและซีดี																				
คอมพิวเตอร์สำหรับการสืบค้น																				
สื่อการเรียน การสอน																				
เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ																				
การเตรียมอุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอน โดยเจ้าหน้าที่ห้องโสต																				
คอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้																				
โรงอาหาร																				
หอพัก																				
ห้องพยาบาล																				
สถานที่พักผ่อน																				
สถานที่ออกกำลังกาย																				

ปัจจัยที่เอื้อต่อการเรียนการสอน	มีจำนวนเพียงพอ					มีคุณภาพดี					มีความทันสมัย					มีความสะดวกในการใช้บริการ				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5
การจัดกิจกรรมศึกษาดูงาน																				
ระบบทะเบียนนักศึกษา																				

ข้อเสนอแนะ

ปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

ด้านอาจารย์

.....

.....

.....

ด้านนักศึกษา

.....

.....

.....

ด้านปัจจัยที่เอื้อต่อการจัดการเรียนการสอน

.....

.....

.....

ด้านปัจจัยของแหล่งฝึกภาคปฏิบัติ

.....

.....

.....

ความเหมาะสมของสถานที่ฝึกงาน

.....

.....

.....

ความรู้ที่ได้รับจากอาจารย์ภาคสนาม

.....

.....

.....

ระยะเวลาในการฝึกปฏิบัติงาน

.....

.....

.....

ความร่วมมือของอาจารย์ภาคสนาม

.....

.....

.....

ระยะทางการเดินทางในการฝึกภาคปฏิบัติ

.....

.....

.....

วัสดุ อุปกรณ์ / เครื่องมือที่มีในการฝึกงาน

.....

.....

.....

2.3 ด้านกระบวนการผลิต แบ่งเป็นการประเมินเกี่ยวกับการบริการหลักสูตรและการจัดการเรียนการ

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องระดับการประเมินความคิดเห็นของท่าน

ด้านกระบวนการผลิต		ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
ด้านการบริหารและการบริการหลักสูตร						
การเตรียมการหลักสูตร						
1	จัดประชุมให้ท่านได้ร่วมปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ					
2	สนับสนุนให้ท่านได้พัฒนาความรู้ทางวิชาการและทักษะที่จำเป็นอย่าง					

ด้านกระบวนการผลิต		ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
	เหมาะสม					
3	จัดสรรงบประมาณเพื่อการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม					
4	เตรียมอาคารสถานที่สำหรับการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม					
5	จัดเตรียมวัสดุทัศนูปกรณ์ที่ทันสมัยอย่างเพียงพอและมีประสิทธิภาพ					
6	จัดเตรียมตำราภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ วารสาร คอมพิวเตอร์ ฐานข้อมูลอย่างเหมาะสม					
7	จัดอาจารย์สอนแต่ละวิชาเหมาะสมกับคุณวุฒิและประสบการณ์					
8	จัดแผนการเรียนถูกต้องตามหนังสือคู่มือหลักสูตร					
9	จัดคู่มือปฏิบัติงานของอาจารย์					
10	มีระบบอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำและแก้ปัญหาในการเรียนให้นักศึกษา					
11	จัดศูนย์รวมตารางสอนเพื่อสะดวกในการตรวจสอบได้อย่างเหมาะสม					
12	จัดหาแหล่งฝึกปฏิบัติที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์					
การประเมินหลักสูตร						
13	นำผลการประเมินการสอนรายวิชามาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนของตนเองเสมอ					
14	นำผลการประเมินการฝึกปฏิบัติมาปรับปรุงการจัดการฝึกปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม					
ด้านการจัดการเรียนการสอน						
การเตรียมการสอน						
15	วางแผนการสอนโดยกำหนด จุดมุ่งหมาย กิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลชัดเจน					
16	จัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนชัดเจนสอดคล้องกับเนื้อหาวิชาที่สอน					
17	จัดเตรียมเอกสารการสอนที่มีคุณภาพ					
18	ประยุกต์รูปแบบการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม					
เทคนิคและวิธีสอน						
19	ปฐมนิเทศก่อนสอนทุกวิชา					
20	บอกจุดประสงค์และแนวทางการเรียนการสอนอย่างชัดเจน					

ด้านกระบวนการผลิต		ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
21	ส่งเสริมให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการเรียนการสอนเสมอ					
22	ส่งเสริมให้นักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง					
23	สามารถเชื่อมโยงทฤษฎีนำสู่การปฏิบัติได้อย่างสอดคล้องเหมาะสม					
24	สรุปเนื้อหาหลังการเรียนการสอนแต่ละครั้ง					
25	เนื้อหาสอนทันสมัยสอดคล้องกับจุดประสงค์					
26	เปิดโอกาสให้นักศึกษาซักถามปัญหาเรื่องข้อความรู้้อย่างเหมาะสม					
27	ตอบคำถามและอธิบายข้อความรู้้อย่างชัดเจน					
28	ส่งเสริมให้รู้จักทำงานเป็นกลุ่มและเข้าใจบทบาทของผู้นำและผู้ตามที่ดี					
29	มอบหมายงานที่มีปริมาณเหมาะสมกับเนื้อหาและเวลาที่สอน					
30	ให้นักศึกษาประเมินการสอนเพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขและพัฒนาการสอนให้มีประสิทธิภาพ					
31	สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนภาคทฤษฎีได้อย่างเหมาะสม					
32	จัดประสบการณ์การฝึกปฏิบัติได้ครบตามหลักสูตร					
33	แนะนำวิธีการในการฝึกภาคปฏิบัติแต่ละครั้ง					
34	ดูแลและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดขณะฝึกปฏิบัติงาน					
35	สร้างบรรยากาศในการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม					
36	ปลูกฝังให้เป็นผู้ที่มีความรักและความภาคภูมิใจในวิชาชีพ					
การวัดและการประเมินผลการเรียนการสอน						
37	กำหนดวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนอย่างชัดเจน					
38	มีความรู้ความสามารถในการวัดและประเมินผลทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติเป็นอย่างดี					
39	การวัดและการประเมินผลมีความเหมาะสมกับเนื้อหาวิชา					
40	นำหลักการประเมินผลมาใช้ในการกำหนดระดับคะแนนหรือเกรด					
41	ข้อสอบได้รับพิจารณาและตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้					
42	ข้อสอบมีความชัดเจนและครอบคลุมเนื้อหาที่สอน					
43	มีการวิเคราะห์ข้อสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไขเสมอ					
44	นำผลการประเมินมาปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน					

ด้านกระบวนการผลิต		ระดับการประเมิน				
		1	2	3	4	5
45	มีการกำหนดสัดส่วนคะแนนภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติอย่างเหมาะสม					

ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ประวัติผู้วิจัย

หัวหน้าโครงการ

ชื่อ – สกุล

นางนวลใย วัฒนกุล

ประวัติการศึกษา

สสพ.(สังคมสงเคราะห์)เกียรตินิยมอันดับสอง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
M.S, in Social Development ATENO de MANILA U.,Phillippines
Cert of Community Forestry Management Regional Community
Forestry Training Center for Asia and Pacific, Kasetsart University

สถานที่ติดต่อ

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
โทร. 0 2312 6300 ต่อ 1177
โทรสาร 0 2312 6418

ผู้ร่วมวิจัย

ชื่อ – สกุล

นายไตรพัฒน์ อึ้งปรมธนากุล

ประวัติการศึกษา

ศศ.บ.(ศึกษาศาสตร์-ภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
สศ.ม. (สังคมวิทยา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่ติดต่อ

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม
มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
โทร. 0 2312 6300 ต่อ 1595
โทรสาร 0 2312 6418

ชื่อ – สกุล

นายสมศักดิ์ นัคลาจารย์

ศศ.บ. (ประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (วิทยาเขตพิษณุโลก)
สศ.ม. (พัฒนาชุมชน) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

Cert. of Geographical Information System (GIS), PS Arc/InfoAnd Arcview
GIS, Environment Research Institue, Chulalongkorn University

Cert. of Communication Population and Health Research to Policymakers
 , East– West Center, University of Hawaii, U.S.A

Cert. of Community Organizing through Participatory Action Research
 (CO-PAR), Mindanao Medical School Training Center, Davao City,
 The Philippines.

สถานที่ติดต่อ

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

โทร. 0 2312 6300 ต่อ 1595

โทรสาร 0 2312 6418

ชื่อ – สกุล

นางสาวนุชนาฏ ยูอินเงาะ

ประวัติการศึกษา

สส.บ. (สังคมสงเคราะห์) เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม-
 พระเกียรติ

สส.ม. (สังคมสงเคราะห์) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สถานที่ติดต่อ

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

โทร. 0 2312 6300 ต่อ 1595

โทรสาร 0 2312 6418

ชื่อ – สกุล

นางสาวทัศนีย์ นิลสูงเนิน

ประวัติการศึกษา

สส.บ. (สังคมสงเคราะห์) เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิม-
 พระเกียรติ

ค.ม. (วิจัยการศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สถานที่ติดต่อ

คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

โทร. 0 2312 6300 ต่อ 1595

โทรสาร 0 2312 6418